

העולם הזה

גילויים חדשים על הפרשה

חשוד תת-אלוף חיים ירון

בכ
חשף
העולם הזה
יאת
פרשת

השוחד ביצמדת

מערכת הביטחון

העורך והמייסד הראשון:
ד"ר מלכיאל זוארץ ז"ל
ממשיכי דרכו יב"א:
חנוך מרמרי, קובי ניב, אפרים סידון

כך חגגו השנה תושבי ישראל

פפות ליד בימות-בידור, שוטטות ברחובות תוך הכאות-הדדיות בפטישי-פלסטיק

העם הרנין ראשו
יום של קברות ומהים

אבל שיר הוא שיר פרטי
איתו צועד בשום מצעד
אותו אשר נשאת אותו
וחזו שלך שיר בלבו.

זיקוקיו דינור
השנה לא הזמין מרכז ההסברה כי
מתנו וזיקוקיו דינור כחיל עקב הת'
ייקרום בעיקבות המורה.

שיר הזינוור והתרבות אמר עוד בטקס. שנערך בתיאטרון ירושלים:
"הנחלה בידניו" — שיר המנוחה — מאיתנו והלאה"

יפה השיר יפה מכל
יפה אלפי מונים
הנה עכשיו אותו בקול
שירים התמונים.

נסיים סרוס בפסטיבל הזמר
לחידון ברגע האחרון

אך אם חלבו ביום בהיר
כיום עצוב כזה
אז אפרים בכל העיר
גם את השיר הזה

תשל"ה
גולדה מאיר

טיל לכבוד החג
אני חתום על שורה של
הנה את המינימום בדרך
תלמיד יום יום גמלים
המנהל מיל שכנה שיר
לך בארץ ישראל השלישית

כיתה הפרס. גולדה מאיר.
"אני נברכה לא נותי לעם שום שירות מיוחד..."

אנישאלה. אינשאלה.
אינשאלה כל דבר
הנה נותי בעירי.

ואין יותר יפה מהם
ככל רחבי עולם
הנה חסרון אחד להם
אותם שירים ביום.

ידיעות אחרונות, 15-17.4.75

כצ"ב 75

איך אתם נראים (א):

הנוד והבעיה היהודית

אמסטרדם

אם אתה נוסע ברכבת לאיזשהו מקום וכשאתה מגיע לתחנה, אתה חושב שכל האנשים מחכים רק לך (או על-מנת להורגך או על-מנת לקבל את פניך) — פנה מייד אל התחנה הפסיכיאטרית הקרובה ביותר או אל כל תחנה פסיכיאטרית שהיא.

למה נזכרתי? אז ככה —

אני ירשב לי כאן, שומע מדי פעם חדשות ברדיו, רואה קצת טלוויזיה, מציץ בעיתונים... אין שום מלה על ישראל.

הדבר העיקרי המעסיק כרגע את כלי התקשורת כאן, הוא המצב בדרום-מזרח אסיה ותגובות ארה"ב, משאל עם בבריטניה על ההצטרפות לשוק המשותף, הפיכה קלה בצ'אד וזהו. אף מלה על ישראל.

ואז אתה פותח עיתון ישראלי כלשהו ואתה מגלה דבר פשוט — שבעים כל מה שמתרחש בעולם מכווון לשתי מטרות בלבד: או, כרגיל, להרוס אותנו, או, לעתים רחוקות, לעזור לנו.

שום דבר בעולם לא מתרחש סתם. אין סתם. הכל מכווון לנקודה אחת ויחידה — ישראל. כל העולם מחכה לישראל בתחנה, או על-מנת להורגה או על-מנת לקבל את פניה.

כל נוד שנתקע בעולם מכווון אלינו לטוב ולרע. ותפקידם הקדוש של עיתוני ישראל הוא לרחח היטב-היטב כל נוד ולהסביר לציבור נוסעי הרכבת — נגדנו או בעדנו.

כדי שתהיה לכם פרנסה יש לי גם סיפור מהחיים שזוקק באופן דחוף לפירוש ולפרשנות —

שלשום חציתי את הכביש וכמעט וגדרסתי על-ידי מכונית. שאלותי הן: האם זו אנטישמיות שולית או שמא זוהי תופעה ההולכת ומתגברת באירופה ומהוזה סכנה לעצם קיומנו? האם הושפע הנהג מהתעמולה הערבית? ואם כן — היכן ההסברה הישראלית? האם יש לראות בתור-פעות מעין אלה נטייה מסוכנת של דעת הקהל ההולנדית, שהיתה במשך השנה פרו ישראלית, אל הפרו-ערביות, בעיקבות סחטנות הנפט, ומה ניתן לעשות על מנת לעצור את הסחף המסוכן הזה? וכי וכי וכי.

שתהיו בריאים.

קובי ניב

שם בדוי המורכב משמות כתבים צבאיים שונים.

הודעה למתרחצים

מי שמתרחץ	מי שמתרחץ
בחוף נתניה	בחוף תל-אביב
הממולכד	המעורב
אין לו חלק	אין לו חלק
בעולם הזה	בעולם הבא
(מישרד הביטחון)	(הרבנות הראשית)

כל המצית נפש אחת מישראל
כאילו הצית אולם מלא
ד"ר מ. זוארץ
(מתוך מאמר ב"למצית")

קנטטה לפרשנדתא

(לארבעה פרשנים מדיניים ונוקהלה)

פרשן א:	טורקיה ופורטוגל	פרשן ב:	אנחנו נראה לו איך
פרשן ב:	קמבודיה ווייטנאם	מקהלה:	שיילך! שיילך!
כולם:	טם טרטטם פדררם פם פם	כולם:	אנחנו נחסל אותו, נכתוב עליו ספר לבן
פרשן א:	הכל בוער, מתמוטט	פרשן א:	נאכל לו את הלב
פרשן ב:	יש כירסום בעמדות, יש סחף ביחסים	פרשן ב:	והכבד
מקהלה:	מה עושים? מה עושים?	פרשן ג:	והכליות
פרשן ג:	הכל הרום, הכל דועך	פרשן ד:	והקורקבן.
כולם:	זה המתוודך, המתוודך, המתוודך.	כולם:	אנחנו קובעים ומעריכים וחוזים
מקהלה:	שיילך! שיילך!	פרשן א:	כי בתעודת השליש הוא צבר לא יותר
פרשן ד:	זה ברור שהוא נכשל! שהוא מעד!	כולם:	מארכעים אחוזים.
מקהלה:	שיילך! שיילך!	פרשן ב:	זה בלתי מספיק, זה לא עובר
פרשן ג:	ונם אצלנו הוא ליכלך!	כולם:	הוא אותנו כבר לא ייסדר,
מקהלה:	שיילך! שיילך!	מקהלה:	הוא אצלנו נשאר ביתה
פרשן ב:	הוא היה נורוטי	מקהלה:	הוא אצלנו יחטוף בעיטה.
פרשן ג:	הוא היה עצבני		
מקהלה:	ני ני ני, ני ני ני	פרשן ד:	ואז נפכיר מעל עמוד שלוש
פרשן א:	ואנחנו לא אוהבים	פרשן ג:	למה ז'נבה זה כמו ליפול על הראש
פרשן ב:	מתווכים מדיניים	פרשן ב:	ונשב במערכת
כולם:	כשהם עצבניים	כולם:	טרודליכם טרודליכים
פרשן ב:	אנחנו אוהבים מתווכים מצליחים,	פרשן ב:	ונכתוב רצונות ומאמרים ומכתבים
פרשן ד:	עם קבלות פנים וקוקטיילים ודגים מלוחים	פרשן א:	על כוחנו הרב
פרשן ג:	אנחנו אוהבים מתווכים שפותרים עניינים	פרשן ג:	ועל האופציות הצבאיות
מקהלה:	נים נים נים, נים נים נים	מקהלה:	שלחי לי תחתונים
פרשן א:	זה לא מספיק שמשתדלים, צריך גם להצליח, לא רק להכביח	כולם:	תחתונים וגופיות
פרשן ב:	ואנחנו תפסנו אותו על חם	פרשן א:	ואז תצא האש מבית פוקולוב
מקהלה:	טורקיה ופורטוגל, קמבודיה ווייטנאם	פרשן ג:	ותשרוף ותצית את העולם כולו
כולם:	ואנחנו הרי הכל יודעים	פרשן ב:	ושיר נשיר לגבורה ולעוצמה
	כי אנחנו פרשנים מדיניים	פרשן ג:	ולצוק העתים
		מקהלה:	ובקול תרועה נכבה את המתים
			מתים, מתים, מתים.

נותרו
עוד **23 ימים**
לסיום ספירת העומר

מהמאחרים ייגבה
קנס פיגורים
בשיעור 20%

דבר המערכת

מיזוג גליות?

חדירתו של אותו מטוס קומניסטי אל מרחבנו השמימי וסרבנותו להיענות לאיתותיהם של כפרינו (תרתי משמע), נתנה בידינו הזדמנות נאה לעשות לצימצום הפערים ולקירוב הלבבות בין עדות ישראל.

שאלו מופצצים היינו אותו זר מעופף בעודו באוויר, והיו גוסעו מתנפצים אל שדותינו החרושים היטב, היה בכך יותר מהודאה סתם כי אין אנו מבחינים בין אויאת לבין בן-אאורופה הנאורה. רוצה לומר ש- אין למוצא העדתי כל חלק בשיקולינו הביטחוניים, וכמעשה הלובים „הטשאחטשאחים" כן יעשה לבני ערבות אוקראינה הנאות שבהן בלינו שנות נעורינו.

ואילו עתה, משהמשיך זה בטיסתו, כיצד ניישיר מבט אל עיניהם החומות של אחינו הנחשלים? נמצא שיש אמת בטענות שונאינו בדבר יחס של איפה ואיפה. וראוי לתקן עולה זו קודם שיתפרעו.

בקשה צנועה

מישטרת ישראל, כך גונב לאוזנינו, עומדת לחשוף פרשת רצח סבוכה ופתלתלה, ואף מצאה חשוד חדש להתגאות בו.

והלב זועק. מה פסול מצאו באותו י. ביכונסקי, שהלכו לחפש חשדים יפים ממנו? שהרי לא קם לעם ישראלי חשוד נאה כמותו שיש בו מיעוט מופלא של „כישורים" ו„פעילות" המתאימים לשולחו אל התליון לתפארת מדינתנו. שאם נאמר זה חף מפשע, מי המה הפושעים?

ובקשה צנועה עימנו. בל יזנח בייכונסקי אף אם תוכח חפותו. שכן דווקא חפותו היא אשמתו, שהיה ראוי להרוג ולא הרג.

„טובים השניים מן האחד," אמרו חז"ל. הדומה שכווננו לעניין זה. וגם מן המידה החינוכית יש פה.

...בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכלל אנושיים

13 תמונה

מי יזם ביקור

שרי החוץ השבדי?

ביקורו של שרי החוץ השבדי בישראל, השבוע, הוא חלק ממסע ההצגים שמפעיל שרי החוץ האמריקאי, הד"ר הנרי קיסינג'ר, על ישראל.

הביקור נערך ביוזמתו של קיסינג'ר, שתבע ממשלת שוודיה, כמו ממשלות ידידותיות אחרות לישראל, לאיים שייאלצו להעריך את מדיניות המזרח התיכונה מחדש, אם לא תגלה ישראל גמישות רבה יותר במשאומתן עם מדינות ערב. שליחותו של שרי החוץ השבדי היתה כה בהודיה על שבחר לבוא לארץ גם בהעדרו של שרי החוץ יגאל אדון.

מבצעי "סבוי"

לדין צבאי

הקצרת שיבועת הערבים העצורים בפרישת מלון "סבוי" בתל-אביב, הועברה מורי שילטונות צה"ל לידי המישטרה, כמטרה להכין את חומר העדויות נגדם כדי שניתן יהיה להעמידם לדין בהקדם בפני בתי דין צבאיים.

שניים מהפדיון יואשמו, ככל הנראה, בהשתייכות לאירגון עיון ובנסילת חלק פעיל ברצח, ואילו חמשת הספנים, שהובילו את ספינת האם שממנה זינקה סירת המבצעים, יואשמו בסיוע לרצח.

מי ידע על

ביקור הרוסים?

שרי המישטרים חיים צדוק נטל על עצמו כמשימה ראשונה במעלה להילחם בהדלפות מדיוני הממשלה וסודותיה. אחרי שבשבוע שעבר הודיע יצחק רבין בישיבת הממשלה כי הוא עצמו יחד עם צדוק, יהיו את צוות החקירה שיחקור את מקור ההדלפה על ביקור השליחים הסובייטים בארץ, גוייסו האמצעים והכוחות לגלות את המדליפים, "בכל מחיר", מבלי להתחשב במעמדם.

עתה ברור כי פחות מעשרה איש ידעו על ביקור הרוסים, ביניהם ראש הממשלה עצמו, שרי החוץ יגאל אדון ושרי הביטחון שמעון פרס. אל רשימה זו מצטרפים מנכ"ל מישטרה החוץ דוד ("הג'ינג'י") קיררון, ראש לישכתו של רבין ארי מזרחי, דוברו של רבין דן פתור ויועציו של שרי הביטחון, האלופים (מיל.) יהושפט הרכבי ויוזב נאמן.

צמרת הגיש

התפטרות

רכיפק אברהם צמרת, מי שהיה האחי ראוי על הצוות השני של הקצרת רצה רחל הלר, הגיש בתחילת השבוע את התפטרותו מהמישטרה עם פירסום טענת הצוות הישירי, כראשיתו של סגן-ניצב שאול מרי קום, כי הרוצה הינו עמוס ברנס ולא יורם ביכונסקי.

צמרת טען כי הוא עדיין משוכנע שביכונסקי הוא הרוצה, אולם הוא יודע שנכשל בהוכחת טענתו זו, ולכן הוא מתפטר. מפכ"ל המישטרה, שאול רוזוליו, עדיין לא החליט אם לקבל את התפטרות צמרת או לדחותה.

מיטען-חבלה בבית

לובה אליאב

מיטען-חבלה התגלה בשבוע שעבר כי חצר הבית בתל-אביב שבו מתגורר ח"כ אריה ("לובה") אליאב. המיטען, שהיה מורכב מג'ירוקן, ובו היו מרים דליקים ופתילים, נתגלה עלידי אחד משכני הבית, שהזעיק את המישטרה, וזו פילקה את המיטען.

מפקד המחוז רוגז

מפקד המחוז הצפוני של המישטרה, נרי צב שמעון אשר, התלונן בפני מפכ"ל המישטרה, שאול רוזוליו, על כי נודע לו רק משירותי החדשות ברדיו, כי עמוס ברנס, החשוד החדש ברצח רחל הלר, הודה כי אשמה.

אשר טען כנגד ראש צוות החקירה, סגן-ניצב שאול מרקוס, כי הוא העלים ממנו עובדות, למרות שאשר הוא האחראי על החקירה, ודיווח ישירות לרוזוליו על כל מימצא.

"הפרפר היהודי"

מפרסם זיכרונותיו

שמעון רימובסקי, מי שהיה במשך עשור שנים אסיר בכת-יסודר סובייטים ובמחנות כפיה בסובור ונחשב כאגוף הבריות ממחנות-מעצר רוסיים, עומד להוציא לאור את ספרי זיכרונותיו, שדעת אותם שקראו

זנות מול בית

ראשי-העיריה

ראש עיריית תל-אביב, שלמה להט, נפל בעצמו קורבן למיטען ע"י הונג, שאין מכה השליטונות דמיון. מול ביתו של "ג'ינג'י" בשכונת אפקה, במרחק משושים מצד מהבית, התיקממה חנות יצאנית, הקוסקת בי קבוצת נקמות בשעות הלילה בין שני שידוי בני-ידיעק הנכנים עלידי הכ"ח "שיכונן-עובדים". פגזותיו של ראשי-העיריה למישטרה זמלק את המיטען מול פתח ביתו לא בשאו ער כה פרי.

אותו אינו נוסד מעלילות הבריוחה של הנרי ("פרפר") שרייר.

רימובסקי, שעלה לישראל לפני שש שנים מברית המועצות, הוא נכה, ששתי רגליו נקטעו אחרי אחרת מבריותיו. במחנות-הכפיה הסובייטיים זכה בתואר "אימת העולם המוותם". סיפרו, שאותו כתב בשיתוף עם העיתונאית אלה ברקת, יישא את השם: אני לובה ז"ד — אימת העולם המוותם.

בג"ץ ידון

בקולנוע בשבתות

בעליו של קולנוע אלנבי בתל-אביב, אורגד ורי דימון, עומד לפנות בבג"ץ נגד עיריית תל-אביב, אם יימשכו הלחצים עליו לסגירת בית-הקולנוע שלו בלילות-שבת. ורדימון מודע לאפשרות שבג"ץ כזה עקוד לגרום לסגירתם של כל בתי-הקולנוע הפזי עדים בתל-אביב בלילות-שבת.

"זה אולי ירוג את תל-אביב לשנה שנתיים, אבל יגרום לכך שראשי-העיר הבא יעמוד בהבטחותיו, והבעייה תיפתר באופן רישמי." (ואה כתבה בעמודים 36-37)

ורדימון הכחיש כי תבע פיצוי כספי מהעירייה תמורת סגירת בית-הקולנוע שלו בערב-שבת, טען כי דחה בעצמו הצעה לקבל פיצוי כספי תמורת

הסגירה. בהתאחדות בעלי-בתי-הקולנוע נפלה ההצעה שבעלי בתי-הקולנוע, הפועלים בלילות-שבת, יפצו כספית את בתי-הקולנוע הסגורים.

נאפוליון צ"ק נגד

גיבור צ"ק בחיפה

הריב בין ראשי-עיריית חיפה, יוסף אלמוגי, לבין מזכיר מועצת פועלי חיפה, אליעזר מולק, הגיע בי שבועות האחרונים לשיאים חדשים.

אלמוגי דאג לכך כי בטכס יום הזיכרון לחללי צה"ל, שנערך בגן-הזיכרון בעיר, יוצב מושבו של

דדו נפגע

מחלת

הרמטכ"לים

רכיאלוף (מיל.) דוד ("דדו") אלי עזר, מי שכיהן כרמטכ"ל, וכיום הוא מנכ"ל חברת הפנסות "צ"מ", אושפז במשך שבוע בבית-החולים. דדו עדיין רתוק למוטתו בביתו, וייתכן כי יודקק לאישפוז נוסף.

פגיעתו של דדו נגרמה בעת מיש"ח ק טניס, וקיים דגביו חשש לדיסקוס בחוטי-השדרה. בשעתו, בעת שביהן כרמטכ"ל, שבר דדו את ידו בעת מישחק-טניס.

מולק בקצה הבמה, ואילו לבמה מיצעד המחוללות, שנערך ביום העצמאות בנוכחות ראש-הממשלה, לא הוזמן מולק כלל.

השניים משמוצים זה את זה, כאשר אלי מוגי מכנה את מולק בשם נאפוליון צ"ק, ואילו מולק את אלמוגי בשם הגיבור צ"ק.

שגרירות ארה"ב

שואלת על ח"כ קצב

שגרירות ארצות-הברית פנתה בשבוע שעבר למישטרה-החוץ בבקשה לברר עבודה מהם תפקידיה השונים של חברת-הכנסת נווהת קצב.

פניה בלתי-שיגריתית זו באה בעיקבות שיחה שהיתה לח"כ קצב עם רעייתו של עוזר שרי-החוץ האמריקאי ג'וזף סיסקו, בעת הביקור האחרון של קיסינג'ר בארץ. באותה שיחה סיפרה קצב לסיסקו כי היא משמשת כיושבת-ראש המועצה הישראלית ל-צרכנות.

כששבה לארצות-הברית נמסר לגברת סיסקו, הי עוסקת בענייני צרכנות בארצה, כי כבר למעלה מ-שנה אין קצב יושבת ראש המועצה הישראלית, ו-היא ביקשה מהשגרירות בארץ לבדוק זאת.

המישטרה חוקרת

נפח המקררים

המטה הארצי של מישטרת ישראל פתח בחקירת-הונאה של קוני מקררים כאמצעות פירסום מוטעה של נפחיה-המקרר.

המועצה הציבורית לצרכנות פירסמה כי יצרני מקררים מפרסמים מודעות ופרוספקטים שמהם משי תמע כאילו נפח המקרר הוא מיספר קובים מסויים, בעוד שלמעשה הנפח שונה לחלוטין.

חוג בית

עם אורי אבנרי יתקיים בחיפה, היום, יום רביעי, 23 באפריל, בשעה 20.00, בבית גוסטמן, רח' יפה-נוף 20, הכרמל. הדיון ייסוב על איחוד מחנה השלום ותפקידי מרי, פעילי התנועה ואוהדיה מוזמנים.

החלק הקשה בנסיעת עסקים הם העסקים - לא הנסיעה.

לופטהנזה תזמין למענד מלון, שכירונית **Avis**, תארגן למענד שירותי מזכירות ותרגום. השירות גם כולל כמובן טיפים על קניות ואתרי ביקור.

אם אתה עסוק מכדי ללכת לסוכן הנסיעות שלך או אפילו לטלפן אלינו — עליך רק למלא את התלוש המצורף ולשגר בדואר. אנחנו נדאג לכך שנסיעת העסקים הבאה שלך תהיה מוכנה כראוי.

בעצם אנו חברת התעופה של אנשי העסקים.

אבל לופטהנזה יכולה להקל עליך גם בעסקים. לופטהנזה תספק לך מגוון עצום של אינפורמציה שימושית ושירותים בגרמניה ובהרבה ארצות שבהן לופטהנזה מיוצגת — כלומר בכל מקום.

לכן, למה לך לבזבז זמן כדי לחפש את מה שלופטהנזה מצאה מזמן?

לופטהנזה תספק לך אינפורמציה כלכלית ולפעמים אפילו כתובות וקשרים, התנאים במכס, פרטים על ירידים מקצועיים במסלול נסיעתך וכל מיני פרטים שתמצא לדעת.

שם	תלוש	
כתובת	לכבוד	
טלפון	לופטהנזה, רח' הירקון 75, תל-אביב.	
החברה	אני מעוניין באינפורמציה ביחס ל-	
סוכן הנסיעות שלי הוא	תערוכות וירידים	☐
		סיוורים מקצועיים	☐
		תיורים	☐
		ארץ
		(אנא סמן X במקום המתאים)	

Lufthansa

לופטהנזה, תל-אביב, רח' הירקון 75, טלפון 53020, 53030

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 243386.03. תאריך: 136. מען מברקי: עזרם, מודרם ב"הרפס החדש" בע"מ, תל אביב, רחוב בן אבינדר. הפצה: "גד" בע"מ; גלופות; צינורפיה כספי בע"מ. העורך הראשי: אורי אכנרי. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

קרא ירי

שלוש דמויות נשיות מפורסמות חרם העולם הזה לפולקלור הישראלי: רחל המרחלת, רותי ורד וילי גלילי. שלושתן לא היו ולא נבראו. השלוש, שהיו אמורות להיות חברות מערכת העולם הזה, וערכו במרוצת 25 השנים האחרונות כמה ממדורי העתון. לא היו אלא שמות עט, שמאחוריהם הסתתרו בתקופות שונות חברי מערכת שונים.

היום כבר מותר לגלות, אבל היו זמנים בהם היה זה אחד הסודות השמורים ביותר של המערכת. בשנות ה-50 וה-60 נתקל כל חבר מערכת שיצא לסיקור או פגש אנשים, בשאלה הבלתי מנבעת: "החליק, מי זאת גלילי?" או בבקשה: "עשה לי טובה אישית, תן לי את כתובתה של רותי ורד". אפילו אישי ציבור ומעלה, אותם פגשו בהזדמנויות שונות, ושלא היינו מעלים על דעתנו שהם מתעניינים במדורים הקלים בעתון, היו נוהגים להפך ליש, כבדרך אגב: "בחורה שגונה מאיד, רותי הזאת שלכם..." או "מאין היא יודעת הכל, הרחל המרחלת הזאת?". למישחק הניחשים הכללי, לו היו שותפים במשך תקופה ארוכה כל קוראי העולם הזה, סיעה לא במעט העובדה שהשלישייה הגשית של העולם הזה לא היתה מופשטת. לכל אחת מהשלוש היתה דמות מוגדרת, שקפצה לעיני הקוראים מדי שבוע מכותרת מדורה. לילי גלילי, בעלת תסרוקת זנב הסוס, ערכה שנים רבות את המדור הסאטירי שנקרא בשם העולם הבא. רחל המרחלת, ששמה בקש את מדור החברה בעתון עד היום, היתה בלונדית זוהרת, ואילו רותי ורד, שעמדה מאחורי המדור מכתבים לרותי, היתה תחילה צעירה תמימה בעלת לחיים עגלגלות, שבמרוצת השנים החליפה דמות והוסיפה שנים ומישקל.

רחל המרחלת היא הצעירה בכנות העתון. היא נולדה רק באמצע שנות ה-60 ואולי בזכות זו היא מחזיקה מעמד עד עצם היום הזה. רותי ורד וילי גלילי, שלעיתים קרובות ניהלו מעד דפי אותו גיליון מילחמת עקיצות הדדית ומשעשעת, הקדימו אותה בכעשר שנים.

מאחורי דמותה של לילי גלילי הסתתרו כמעט תמיד גברים. המדור הסאטירי שלה נערך חליפות עליזי מיכאל אלמו, אורי סלע, שמעון צבר, יגאל לביב, חנוך לוי, שמואל שי וזימם בנאי. העולם הבא מצא תחילה במדורים סאטיריים אחרים. תחילה היה זה מדורו של דן בן אמוץ, הנ"ל חשבונו, אותו ירש המדור הסאטירי הנוכחי, ZOO הארץ.

רק רותי ורד שבה חיים, ועמה המדור מכתבים לרותי, שבמשך שנים רבות היה אחד מתוהוהות של העולם הזה, כמו האריה השואה את השער האחרון.

זעקת הבדידות

"מכתבים לרותי" נולד בתקופה ש-

שהגיעו עבור רותי קברו תחתם את כל שאר המכתבים שהגיעו לדואר המערכת. תחילה היו אלה מכתבים לאקוניים, בנוסף כמעט אחד:

● בחורה בת 19 מבקשת להתכתב עם בחור אמיץ וטוב לב, נחמד למראה ובעל שכל ישר, שיהיה גם קצת אמן: צייר, שחקן, סופר, עיתונאי... או כל בחור אחר שקרוב לאמנות ומעוניין לכתוב עליה.

● אני בן 17 עם המון מעלות גאונות שאחת מהן היא זו שיש לי שיער בלונדיני. חוץ מזה אין לי כל תסביכים או התקפות של מרה שחורה. אבל יש לי כרטיסיה ב"ד".

● אם את נחמדה ואינך מעשנת, ונוסף לכך אינך מתנגדת להכיר בחור בן 23, שבעיניו בילוי בביתקפה דחוס אינו נחשב לשיא החיים, יש לך כאן הזדמנות מצוינות.

● הוא חייל צעיר המבקש את הנערות שתיאותנה לכתוב לו לשכוח את כל הדיינות הקדומות על חיילים. אלה שיכתבו אליו חייבות להיות גבוהות, חמודות ומעניינות במידה מספקת כדי לברר אותו בשעמומו. תחביביו: טיולים ברכב וברגל, סרטים טובים וביילוי בחברה מצומצמת, לעיתים עד שניים. את הנושאים להתכתבות הוא משאיר לבחירתה.

במשך חודשים מיספר הופיע המדור בנוסף זה, כשרותי ורד לא היתה אלא סילבי קשת, או מגיחה ועורכת כיתוב במערכת. תוך כדי עריכת המכתבים היתגלה גם כישרון הכתיבה השגון של סילבי. תחילה היא הוסיפה הערות למכתבים. אחר כך צירפה קטעים משלה בין מכתב למכתב. במרוצת הזמן נוספו למדור גם קטעי רכילות (ציפור קטנה לחשה לי...), דיוקנים של טיפוסים (נערת השבוע), הערות אישיות על ספרים, סרטים, אנשים ותופעות. בעצם, מה לא?

האהובה המופשטת

"מכתבים לרותי" הפך לאחד המדורים רים הפופולאריים ביותר של העולם הזה. הוא התרחב מסור צר במדור המדועות ל-

רותי, סיקי, זוהר, תמר הנשים מאחורי המסכה

עמוד שלם. מלבד השירות שהעניק למבקשי היתקשרות, הוא היווה חומר קריאה מר"ק גם לקוראים שלא היה להם כל עניין בהתכתבות עם אחרים. טיף המכתבים שהגיעו למדור איפשר את פירסום המובחחים שבהם, לעיתים באריכות. ולמרות שכותבי המכתבים שהתפרסמו נשארו אלו מונים לגבי מרבית הקוראים, יכלו מכתביהם לשקף יותר מכל כתבה או מחקר, את דמותו, אופיו וסיגנונו של הנוער הישראלי.

אפשר היה למצוא שם הכל, במכתבים האלה. את הלבטים, החרדות, התהיות והתיקנות של צעירי המדינה; את תחושת ההתעניינות שלהם. ניתן היה לגלות באמצעות המכתבים את עולם המשגים החדש שנוצר בארץ ואת חידושי השפה החיה. אפשר היה לצחוק עמם וגם לבכות. אך בעיקר היטיבו המכתבים לצייר את כותביהם: דמויות חיות של בשר ודם, כפי שהן נראות בעיני עצמן ובעיני זולתן.

לא מעט חתונות נערכו בישראל בזכות מכתבים לרותי. כמה מקוראי העולם הזה כיום הם ודאי פרי רומנים שהחלו במכתבים למדור.

המדור האריך ימים גם אחרי שסילבי קשת פרשה מהעולם הזה. היתה לו כבר זכות קיום עצמאית וסיגנון מיוחד לו. אחרי סילבי היתה זוהר רייב (כיום בעלת טור בדיעות אחרונות) רותי, ואת מקומה

שלה מילאה אחר כך תמר מרון (כיום בעלת טור במוסף הארץ). המעורבות של עורכות המדור במכתבים ובחומר הנילווה אליהם, גרמה לא פעם לכך שחלק ניכר מהמכתבים למדור היו מופנים לרותי עצמה. קוראים רבים התעניינו בה, התאהבו בה, ביקשו לפגוש ולהכירה אישית. לאלה ודאי נגרמה עוגמת נפש כשגילו באחד הימים כי רותי אינה אלא דמות ערטיאלית.

מכתבים לרותי חדל מלהתפרסם באמצע שנות ה-60. מאז מורגש חסרונו לא רק כאמצעי התיקשרות בין קוראי העתון, אלא גם כצוהר באמצעותו ניתן לגו, ולשאר הקוראים, להציץ לעבר הציבור עברו אנו כותבים.

לשבת ולכתוב!

חלק זה שנוצר, אנו מבקשים עתה למלא מחדש.

בשבועות הקרובים יופיע מכתבים לרותי בגילגולו החדש, שישא את השם מכתבים לציפי. ביסודו תהיה מתכונתו דומה. עיקר תוכנו יהיו מכתבי קוראים וקראות המבקשים לעצמם חברים לעט. גם הטכניקה במקרה זה תהיה זהה. קוראים שיכתבו למדור מתבקשים לתאר, בקיצור האפשרי, את עצמם, את תחומי התעניינותם, את נושאי ההתכתבות ואת נושאי המכתבים שתפרסמו ללא שם, בציון מיספר סידורי בלבד, שיאפשר את הפניית הדואר שיגיע לנמען.

הקוראים, המוזמנים בזה לשגר את מכתביהם למדור, יצינו על גבי מעטפות מכתביהם את הכתובת: מכתבים לציפי, העולם הזה, תאריך: 136, תל אביב. קוראים שיבקשו לכתוב תגובות שונים למכתבים שיתפרסמו במדור, יצינו בנוסף על מעטפת מכתבם את מיספר המכתב שהתפרסם. מכתבים אלה יש לצרף בול בערך של 50 אגורות.

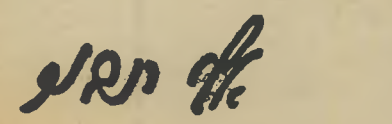
אולם זה אינו הכל. יש בכוננתו ליצור מדור שהוא מעבר לפינה של דואר-לבבות. היינו רוצים לראות בו כמה לביטוי בעיות אישיות של אנשים צעירים בארץ הזאת. משהו שידון ויפגש בנושאים שונים לחלוטין טין מאלה הבאים לידי ביטוי בשאר מדורי העתון. שקוראים ידונו בו ויתווכחו על עניינים שבינו לבין, על בעיות של אנשים שהם לבד, על לבטים של גרושות וגרושים או על המיכשולים הנערמים בדרכו של זוג צעיר אל האושר.

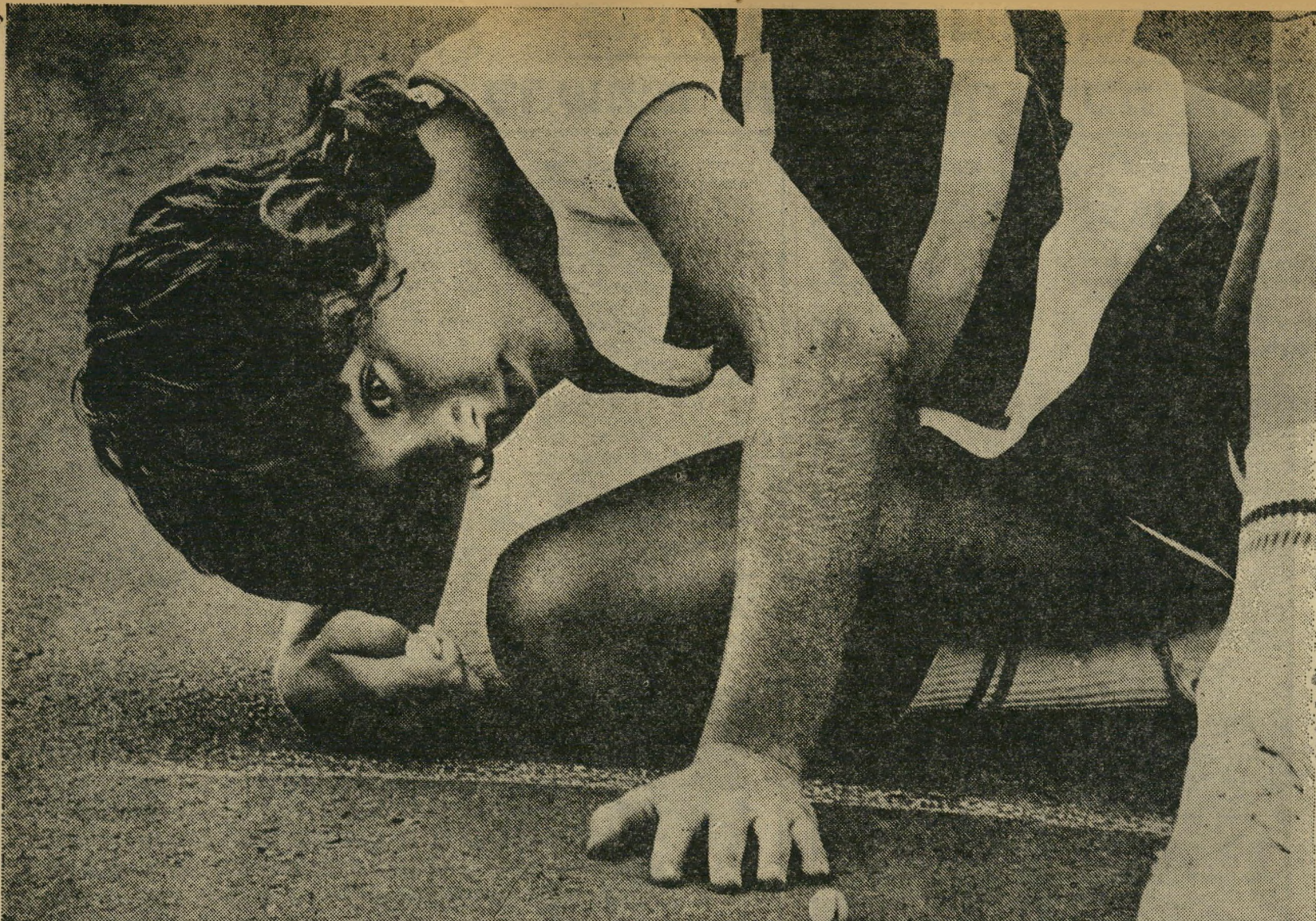
לציפי שמאחורי המדור לא יהיו יומרות להשיא עצות לאנשים בעניינים מסוג "החבר שלי עזב אותי ויוצא עכשיו עם חברתי הטובה ביותר, מה עלי לעשות כדי להשיב את ליבו אלי?". אבל היא תשמח לפרסם בעיות המתעוררות ביחסים הנוצרים בין אנשים, בתנאי שחולעלינה בכנות, ולשתף קוראים אחרים בסיפורים מתוך ניסיונם האישי, כיצד התמודדו הם ופתרו מצבים דומים.

יש באמתחתנו עוד הרבה רעיונות לגבי המדור הזה, שיתגבשו תוך מהלך הרצתה. כך, למשל, היינו רוצים למצוא דרך הולמת למיפגשים עיוניים בין המשתתפים במדור, על סמך קריאת מכתביהם בלבד. אנו מתכוונים גם שהוא ימשש במיוחד חיילים. המשרתים במקומות מרוחקים והמתקשים בשל כך ביצירת קשרים חברתיים בעורף, על מנת לעודד השתתפות פעילה של קוראים במדור, אנחנו מתכננים גם הענקת פרסים ומתנות למיבצעים מיוחדים שייצרכו במיסגרתו.

רעיונות מסוג זה ואחרים, ניתן יהיה לממש רק בשיתוף פעולה הדוק עמך, הקורא. אני מקווה שלשיתול המדור להופיע הוא יקסום לך, יגרה את סקרנותך ויעורר בך את הרצון להשתתף בו. בינתות אתה יכול לחרום את תרומתך בדרך הפשוטה — לשבת ולכתוב: לבקש שתוף להשתתבות, להעלות על הכתב בעיה אישית מעיקה או פשוט לספר על חוויה אישית מעניינת שנקלעת אליה.

ולא לשכוח — הכתובת: מכתבים לציפי, העולם הזה, ת.ד. 136, תל אביב. אנחנו כבר בדרך למכתב-הדואר.

בן ילדך ילמד באוניברסיטה!

אם יוותר על ההלוואה יהנה מעוד מענק של עד 1,200 ל"י.

בן. אם תחסוך עכשיו בי"ח'סן להשכלה גבוהה. גם ילדך ילמד באוניברסיטה.

עוד הישג של המהפכה השקמה. פרמ'ס בכל סניפי בנק הפועלים ובנק יפת.

אם תחסוך עבורו כ"ח'סן להשכלה גבוהה, תכנית המבטיחה את חינכו הנבואה של ילדך כבר עכשיו. כשילדך עדיין ילד.

ביכולותך לחסוך עבורו עד 10,000 ל"י במשך תקופה של עד 154 חודש. החסכון נשאר ריבית וצמוד למדד. וכשיגיע לאוניברסיטה יעמוד לרשות ילדך סכום החסכון בתוספת ההלוואה של עד 10,000 ל"י בריבית בלתי צמודה של 10%.

ההלוואה חנתן לתקופה של עד 13 שנה. כמו בן יהנה ילדך ממענק סיוע של בנק הפועלים של עד 500 ל"י.

אל ת.ד. 22 ת"א
וא שלחו אתגורון
חסן להשכלה גבוהה

שם _____
כתובת _____
מס' _____

**"חסן
להשכלה
גבוהה"**
תכנית החסכון
הבלעדית
של בנק הפועלים

בנק הפועלים

המהפכה השקמה

בגין הגיש אולטימטום: אסור להשמיט מדבריו אך מילה אחת

ידי פנחס איילון, יושב-ראש מרכז השלטון המקומי וראש עיריית חולון, שקרא לי עברו: "כל הכבוד, תדי, לא ידעתי שאתה מדבר גם ספר-דית". השיב קולק בשנינות התצופת האופיינית לו: "ומה אני לא יודעת לעשות?" מאוחר יותר, כאשר שיבה איילון את ירושלים, התריס לעברו קולק:

הרדיו של ירדו מנוסי, יום השישי הקצר. בתום ההקלטה אמר הרביץ לידליו: "אתה הרבה פחות למך ממה ש-השבתיו"

■ חבר מערכת מעריב דב גולדשטיין, שכתב את הספר לך שמייס, לך ארץ מסי עזר וייצמן, אחרי שזה דיבר ב-משך מאות שעות למכשירי

ואורי אבנרי הם שני הדוברים הכישרוניים ביותר של מחנה-ה-יונים בישראל, זאילו אריק שרון הוא דובר הניצנים.

■ הד"ר נחום גולדמן התארח במלון הלטון הירושלמי. בחדר לידו שיכן שתי מיר כירות צעירות. בעת שהיה עסוק בשיחות ופגישות, היו שתי המזכירות סועדות במיטת-עדת-המלון היקרה. בתברת חבריהן, על חשבון הבוס. כש-הוגש לגולדמן החשבון השמן הוא שלם ללא אומר, אך הפטיר כלאחר-יד: "את החש-בון האמיתי כבר אסדר איתן אחרי-כך."

■ יו"ר המועצה לצרכנות, ח"כ משה שחל, זכה בהפ-תעה כשנפגש, בעת שהותו ב-אוסטרליה, עם סגן ראש-המ-שלה ושר-האוצר שם, ג'ון קרנס. השר סיפר לו כי נפגש עם פייצל מלך סעודיה, יר-מייס לפני הרצחו, וכי תמלך-הצהיר באוזניו שהוא מוכן ל-

במשך שעות ארוכות עסקו השבוע עובדי הטלוויזיה באיום מלחמתי: לא מצד אר-צות-הברית או מצד צרפת, אלא מצד מנחם בגין. מנהיג-הרות רתה, והודיע זאת בפה מלא ובאריכות לכל מי שהיה מוכן להאזין. הסיבה: כאשר חזר לארץ וראיון על-ידי הטלוויזיה בנמל-התעופה לוד, הקדים בגין לדבריו הפוליטיים הספר פא-תטי להלליצה"ל. מאחר שהר-איון לא שודר ביום-הזיכרון, כמצופה, אלא ביום-העצמאות, השמיטו העורכים פסוקים אלה, שידרו את החלק המדיני. בגין לא השלים עם הקיצוץ, הודיע לאנשי הטלוויזיה בצורה אולטימטיבית שהוא אסור עליי-הם להשמיט להבא אפילו מילה אחת מן הדברים שהוא מוסר לשידור.

■ חברת-הכנסת אריה ("לובה") אריאב עובד כ-סניטר-מתנדב שלוש פעמים ב-שבוע בבית-החולים איכילוב.

חנה זמר עורכת "דבר", הוכיחה לא מכבר שהיא יודעת לשתות לא רק מיץ-תפוזים. באחת המסיבות, אחרי כמה כוסות של משקה חריף יותר, הוצע לה להוכיח שהיא עדיין פכחית, ולעמוד על רגל אחת. חנה זמר עשתה זאת בהצלחה, במשך כמה שניות, אך הורידה את הרגל בדיוק לפני שצולמה תמונה זו. באותה מסיבה הדגימה חנה זמר את ההבדל בין "דבר" ובין שאר העיתונים: "מחר יתפסו שני בחורים במוצא שגידלו חישו. כל העיתונים יכתירו את הידיעה במילים, 'נתפס חיש במוצא'. גם 'דבר' יפרסם את הידיעה, אך הוא יכתיר אותה במילים, 'הצליח נסיון לגדל חיש בארץ'."

אתה בא לירושלים רק כשיש צרות בעיריית?

■ קברניט אילעל, אורו יפה, הזהים השבוע את חוג יושבי אכסודוס, בספרו כי מישרת נמלה-תעופה בגורר-יון עצרה קברניט של חברת התעופה האמריקאית טו.ו.איי. הסביר יפה: "כשהתקדם מטוסו לנמלה-תעופה הישראלי, אמר הקברניט לנוסעים: גבירותי ורבותי, בעוד דקות ספורות ננחת בשדה התעופה בגורר-יון. נא להזיז את מחוגי השעון 25 שנה אחורנית."

■ בעיית בתייהקולנוע הי-תוחים בלילות-השבת מלווה את ראשי-עיריית תל-אביב ישרמיה ("צ'יצ") להט מאז תחילת הקדנציה שלו. השבוע סיפר להט שהוא עצמו היה נוהג לבלות בערב-שבת בבתי הקולנוע. פעם, בצאתו מהצגה בשעה שתיים בלילה בחברת אשתו זורה, ניגשה אליהם קבוצת גימנוסטים, שאמרו לי-ראשי-עירייה: "צ'יצ', אם אתה מסדר שבת-הקולנוע יישארו פתוחים בלילות-השבת, אנחנו מסדרים לך שתהיה ראש-עירי-

הקלטה, הכריו שהוא יעביר את מחצית תמלוגיו לאיש אחר ממשפחת מעריב, אלי לבי דאן. הסיבה: ידיעה שהופיעה בהעולם הזה עוררת אצל רבים את הרושם שלנדאו הוא שערך את הספר, למרות שלא נגע בו כלל. לנדאו, ידיד ותיק של עורי, עזר לו רק ביחסי-הציבור, אחרי הופעת הספר.

■ בקבלת-פנים לנדבנית ה-יהודיה מונצואלה סימיה מושקין, שהתקיימה בעיריית ירושלים, נשא ראש-העיר תדי קולק את נאום הברכה ב-אידיש, ומדי-פעם טעה ותיקן את עצמו באנגלית. כשגמר לגאום, הגיע תורו של שר-הבריאות ליקטור שטייטוב, יליד בולגריה, שהוא ממוצא ספרדי טהור. אמר שרי-הברי-אות: "אחרי ששמעתי את האיר-דיש של תדי, אני מודיע לכם שגם אני יודע לדבר בשפת האשכנזים."

■ לאחר-ימכן העניק קולק לבעלה של הנדבנית, יעקב, מדליה, עליה היו חרוטות מי-לים בספרדית. תדי קרא את ה-מילים בספרדית, והופרע עלי-

ניסים סרוסי זמרה-שכונות שעלה לגולה, הג-שבוע שעבר את יום הולדתו ה-27 וקיבל מתנת יום-הולדת מפתיעה, הזמרה, שאמצעי-התיקשורת החרימו אותו במשך זמן ממושך, זכה במקום הראשון בפסטיבל-ה-זמרה, שאירגנו אמרגנים פרטיים, דבר שחיקנה לו כרטיס-טיסה לטוקיו כדי להשתתף בתחרות-זמרה שם. אשתו של הזמרה, אתי (איתו בתמונה), ביקשה ממנו לקחתה עימו ליפאן. הוא סירב, באומרו כי היפאנים נחמדים מדי. השיבה לו אתי: "לא היפאנים נחמדים, כי אם היפאניות, ובגלל זה אתה רוצה לנסוע לבד."

הכיר בישראל, בתנאי שתשוב לגבולות הר 4 ביוני ותעביר את המקומות הקדושים לשליטת שלוש הדתות. השיב לו שחל: "אם סייצל הכיר במדינת יש-ראל, אולי כדאי שגם אוסר-טרליה תכיר בה ותצטרף את ישראל לרשימת הארצות שראשיה מבקרים בהן." קרנס הבטיח כי יבוא לישראל ביוני הקרוב.

■ ח"כ יגאל הזרביץ ומנכ"ל קופת חולים אשר יהרון רואיניו יחד בתוכנית

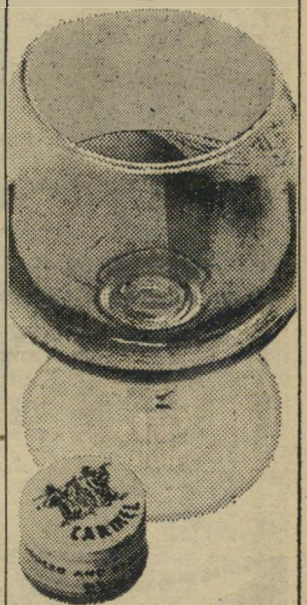
באחד הימים נודמן לבית החולים הכתב ירדו אורן. כששמע שוער בית-החולים כי דודו הוא עיתונאי, אמר לו: "בחיך, אם אתה מהעיתון, יש לי משהו להראות לך! יש פה משוגע אחד, עובד-ניקיון, ש-מספר לכולם שהוא חבר-כנסת, וכולם עושים את עצמם כאילו הם מאמינים לו."

■ אליאב עצמו הגדיר את עצמו, בראיון שנתן לשבועון האמריקאי טיים, כ"יונה עם ציפורניים". טיים קבע שאליאב

לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי

כרמל מזרחי מוקיני ראשון לציון וזכרון יעקב

ימים קשים אך טובים עוברים עליך. אתה יודע זאת. אבל אינך מסוגל עדיין להעריך את מלוא המאמץ הדרוש ממך. משום כך, פור את האחריות ואת העבודה על-פני כל ימות-השבוע. אל תשקיע את כל אונך ביום אחד. ואת כל כספך בנקודה אחת ויחידה. אתה תירש להחליט מה עדיף.

אט-אט, סתחילים מאמציד המהוססים לשאת פרי. דאג שלא יקלקלו לך את העניינים, ועוד יותר — שאתה עצמך לא תקלקל לעצמך, מתוך הזנחה או מתוך שינאה עצמית. זכור שלא רק אתה עם כבוד עצמי. בת שור: הוא אוהב אותך, אבל אם תלכי בדרך שהחלטת, את עשוייה להפסיד אותו.

השבוע ימצאו פיתרונות לבעיות שהעסיקו אותך עוד מתחודש שעבר. תצליח להיחלץ ממיספר דאגות כספיות שהטרידו את מנוחתך. לעומת זאת ייתכן שתאלץ להתייצב מול משבר ריגשי. אם יקרה הדבר במיש-פחתך, מוטב שתנצור את לשונך אם אינך רוצה שהעניינים יתגלגלו לרעה.

בכלל לא יזיק לך, אם תתכנן בקסדנות את המשך סועלך העיסקי — ותשמור את תוכניותיך לעצמך בלבד. אם אתה זקוק לכסף — קרוב מישפחה או אפילו אשה מבוגרת עדיפים על מהון מבחוזך. שמוגש לך לכאורה תוך-כדי הטרדות קסנות יותר. צבע כחול טוב השבוע.

נו, באמת! כמה זמן אתה חושב שהיא תחכה לך? אתה מסוגל בקושי, להשיג את אשר כמעט החמצת — אם תתקפל לרוחב ולאורך, ותתפרט ממש. אם אתה סבור שזה בניגוד לאופייך, זכור שגם אינך אוהב בדידות ושיש דברים החשובים לך אפילו מגאוותך. השתדל לשמור על שקט נפשי.

חקסם האישי שלך יסייע לך להיחלץ ממצב מביך. הדימוין הפורה בו חנן אותך מזלך עלול להיראות השבוע בעיני אנשים מסויימים כהפרזה בתפיסת המציאות. עליך להישמר מלחיות אכזר כלפי אחד האנשים הקרובים אליך. אכזבה ריגשית תימוג ותיראה באור שונה.

עכשיו כבר מאוחר מדי. אז מוטב שתשלימי עם המצב החדש, שתבצרי את עמדותייך, ושלא תגלי את כל הקלפים. אם אתה דווקא רוצה, אתה יכול להפיק תועלת — והגאה מן העיסקה או הסיבוך אליהם נקלעת. זה רק תלוי בידיך. לזוגות הרומנטיים: אם היא בת מזל דגים — תגידי כן.

ימים קשים אך טובים עוברים עליך. אתה יודע זאת, אבל אינך מסוגל עדיין להעריך את התוצאות הסופיות. קשר חט עם ידיד ותיק אך שיטחי יתגלה לפתע, כבעל חשיבות עצומה לבנות מזל עקרב. בן עקרב, כסף ממקור סמוי יגיע לידיך. היהור, זה כרוך בהתחייבויות שלא תוכל למלא אותן.

חצטברת יתר של עצבים עלולה לגרום לך להתפרץ ולחזיק לעצמך. גלולות ארועה או מנוחה בבית-הבראה ישימעו עליך לטובה. נטייתך הטיבעית, להמר על דברים חסרי סיכויים של ממש, עלולה להפילך השבוע כפח. פקח עיניך והישמר. מחלה קלה עלולה לפקוד את ביתך. טפל בה לפני שתדביק בה את שאר בני הבית.

את שוגשת אותו. את האחד. את מסתכסת איתו. את עלולה לאבד אותו בסוף השבוע. זמן נהדר לצאת לטיול עם חבר או חברה טובה. זמן עוד יותר טוב להכיר את הנעלם. להיכנס להרפתקות קלות. לעשות שטויות ובכלל, להתפרק. לא זמן מתאים לעסקים או להחלטות הרות-גורל. צוויי המזלות, לבני-גדי, השבוע: השתעשעו! לבשי בגדים בצבעים עליונים. כמו כן הימנעו מפירסומת רעשנית, שתבוא אליך מאליה.

הבעיות המרכזיות שלך טובבות, השבוע, מסביב לשתי החלטות מרות שיהיה עליך לקבל: בענייני-כספים ובענייני-אירגונים. זכור שאינך יכול לעשות את הכל בעצמך, ושמור על כוחותיך. זכור גם שמוטב שתידחה את ההכרעה הפיננסית לשבוע הבא, לכל המוקדם. בת דלי: פגישה בלתי-שכיחה מטרידה את מנוחתך. היא תידחק עלייך אירועים שוטפים ובכל זאת — זוהי התחלה של מיפנה לטובה בדרך-חיידך.

מצבך הנפשי מוסיף להשתפר — וזאת, בזכות היכריות חדשות, ועלי-סוד כמה התפתחויות תמוכחות לך, כי יש לך כל הסיכויים לפענח את הקשרים שקשרו אותך למצב סטאטי. כישרויך יתגלה ברבים, למבוכתך ולשימחתך. אל תהיו שוטים. בני דגים: נצלו זאת לפרנסה.

אנשים

מתחלף במהירות. השיב לה הז מנחה **מנזר פאר**: "אם כך, כדאי שתראי טלוויזיה. עד כמה שאני מבין, טכנאי הטלוויזיה מקרינים את התרגום רבע שעה אחרי התמונה. במיוחד בשביל עולי רוסיה הקוראים עברית לאט."

אלכס קרמן, בעל מסעדת פונטינבלו. החליט לסי גור את המיסעדה ולפתוח במר קלמה מקום-מיפגש בשם טנדו, בו יוגשו משקאות ומאכלים בר

יית תל-אביב במשך מאה שנה." הרכילות האחרונה על פרט' היים **בר-שחר**, מציע הריפורמה בשיטת המיסוי. היא שקיבל את תואר נשיא אוני-ברסיטת תל-אביב בתנאי ש-ייאשרו לו תוספת סיפרות מיקר צועית, ביגוד ושנת-שבתון בר חו"ל.

אורה-הכבוד בהצגת-הבכורה של צוות הווי הצנחנים היה האלוף (מיל.) **רחבעם**

יוסי סוקר

מי שהיה כתב-טלוויזיה בארץ, שוחה בשנים האחרונות באירופה, שם הוא מפיך סרטי-טלוויזיה עבור חברת הפקה גדולה. לפני חודש יצא סוקר לברזיל, כדי להכין סרט על הקארנבל. בהודמנות זאת הוזמן לראיון בשעה היהודית של הטלוויזיה בסאן-פאולו. כשנשתיים הראיון קיבל יוסי (הנראה בתמונה בחברת חוגנים בקארנבל) קריאה טלפונית נרגשת מאחד מתושבי העיר. הסתבר שחיה זה דוד שלו, שעל מציאותו לא ידע יוסי כלל, שזחה אותו בשידור החי.

(גנדי) **זאב**, מי שייסד בר-זמנו את הלהקה. גנדי בא בר-מיוחד כדי לחזות באופעתה של כוכבת הלהקה, **רוחמה** רז, שהיא תגלית אישית שלו. אך את תשומת-ליבו גנבה דווי-קא קצינת-הלהקה, סג"מ **אורי** נה תמור, שניהלה את העני-יינים מאחרי הקלעים. אמר לה גנדי: "איפה היית את כשהייתי אלוף הפיקוד?" אורנה לא הת-בלבלה. השיבה לו: "בכיתה אל"ף."

שרון בן-ציון, בתו של מנכ"ל בנק א"י בריטניה לשעבר, זכתה בשבוע שעבר בהפתעה נעימה. היא נכנסה לבוטיק לבגדי ג'ינס בכיכר הר מדינה בתל-אביב, רכשה מיסר פר חולצות-ג'ינס כמתנה לי אביה. כשהוציאה את מינסק השקים שלה, בו כתוב שמה, ועמדה לשלם, נשאלה על-ידי בעל הבוטיק אם יש לה קשר כלשהו עם **יהושע בן-ציון**. משהשיבה שהיא בתו, זכתה בו במקום בהנחה של 50 אחוז ממחיר החולצות.

בתוכנית גבר ואשה ש-התקיימה בשבוע שעבר, רואיון הפעם גבר. אחת הנשים שטיל-פנה אליו הייתה עולה מרוסיה, שקבלה כי אינה נהנית מסר-טים בארץ. מאחר שאינה מסר-גלת לעקוב אחר התרגום הר

דן בן-אמוץ

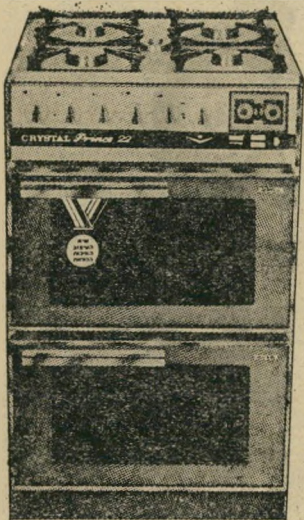
נמנה עם התל-אביבים התומכים בהקרנות סרטי-קולנוע בלילות-שבת. בליל-שבת האחרון זכה דן להצגת קולנוע פרטית. לפי הזמנתו, הקרין בפניו גסי נחייסי (עומד בתמונה), מנחה מועדון-הקולנוע, "פרס-פקטיבה", את הסרט "מלך ליום אחד", כשדן ויחידה היו הצופים היחויים בסרט. דן שילם עבור ההקרנה הפרטית והשימוש באולם.

למרות ההתייקרות

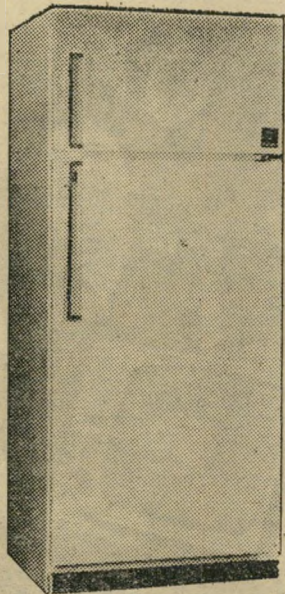
אנו מתשיכים..

זו ההזדמנות שלך
לרכוש אחד ממוצרי קריסטל המעולים במחיר מוזל
היכנסי עוד היום ורכשי

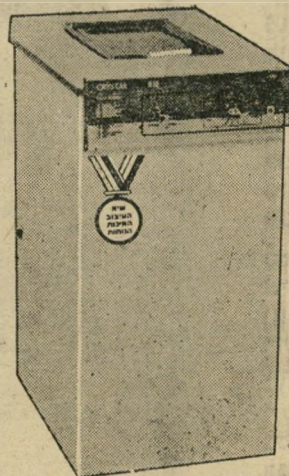
טיב יוקרה * שיצוב

תנור בישול "פרינס"

מקרר פרזידנט

מכונת כביסה "לידי"

קריסטל גם בעוד 20 שנה תהיי מאושרת עם

מכתבים

הגשש החיוור הסמוק מבושה

באמצע חודש מארס הוזמן מטוס מיוחד עבור להקת הגשש החיוור, אשר הבטיחו הופעה ביום 24 בחודש למיפקדת המחנה. טענה כי יש להם ציוד במישקל 160 ק"ג הוזמן המטוס, והובטה כי עוד באותו לילה יחזורו לתל-אביב. נציגת התרבות

ברוך ג'מדי זילזול בצה"ל

של היחידה טסה במיוחד לפגוש את הלהקה וללוותם לבסיס. האמנים אומנם הגיעו לנמל-התעופה בן-גוריון, אך לפני טיסתם שאלו בטלפון את אמרגנם, שאיני יודע מה שמו, אם לטוס או לא — והוא הורה להם לא לטוס. אשמח לשמוע את הסיבה, או לפחות הכחשה — אך עובדה, לא היתה הופעה. סרן (מיג.) ברוך ג'מדי, צה"ל

ביאו מי ?

אני יודע שהעולם הזה מקפיד, בדרך-כלל, לזהות את המופיעים בתצלומים. לכן תמתי כיצד פירסמתם תמונה של גברת בעירום יחד עם חתול לבוש בפרווה מהו-

לולו וירידה חיי חתול

דרת (העולם הזה 1960) מבלי לציין את שם המצולם העיקרי — החתול.

אילן גורן, חיפה

● שם הגברת בפרווה: לולו.

"האמריקאי" כמוסמך היסטורי

אני קורא קבוע של העולם הזה, היות שעמדתו המדינית היא היחידה שבן-אדם שחושב ומחליט בימינו ובארצנו יכול לת-מוך בה.

כמוכן אני קורא קבוע של המאמרים על סרטים המוקרנים בבת-יקולנוע. תמיד התחשבותי בדעת העיתון לפני ראית סרט, וגם אחרי-כך הייתי קורא שוב את הביקורת, כדי להבינו היטב.

אך איני יכול להסכים עם הביקורת שפורסמה (העולם הזה 1960) על הסרט (המשך בעמוד 14)

תמונות צבע משי

בשיטה החדשה ובאיכות של מעבדת "אגפא" הגדולה בארץ אצל "פוטו ברנר"

- * מבחר מצלמות ואביזרי צילום גדול.
- * מחשבי כיס אלקטרוניים לכל תפקיד.

"REALTONE KING'S POINT" צלומי פספורט בן-רגע.

פוטו-ברנר

חיפה, רחוב החלונן 31

קצר וצמוד

14% ריבית שנתית מצטברת או 6% ריבית + 100% הצמדה של הקרן למדד. (למפקדים ל-60 חודש)

התכנית היחידה הנותנת ברירת הצמדה כבר לאחר 24 חודש

הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ

סניף ראשי: שד' רוטשילד 39 ת"א, טל. 293251

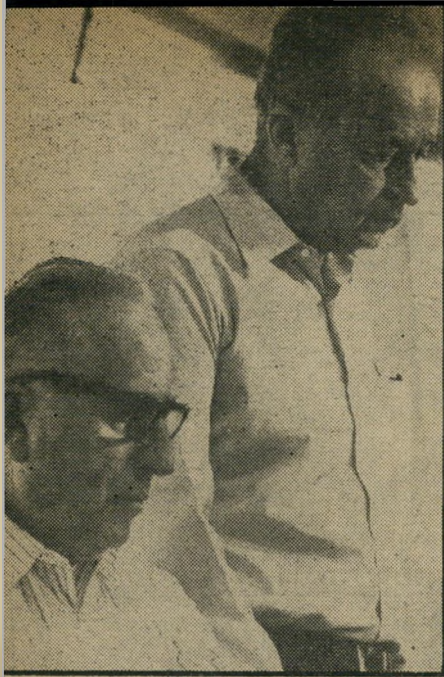
את מחפשת אושר בחיים? כ"מטרימוניאל" תמצאי את החסר לך

פני עוד היום ל"מטרימוניאל".

"מטרימוניאל", שמאי 23, ירושלים,

טלפון: 02-234334

המזימה להכשלת מסקנות בן-שחר

רבין ומשך - האוצר לקח

פאלסטינאים, על האינפלציה בשבע-מאות השנים האחרונות. העלה כי האינפלציה היתה תשובת המעמד השליט לתביעות השכר של העובדים. היא גוברת ככל ש' העובדים מאורגנים יותר ומשיגים יותר. אם בודקים מה קורה בישראל בימים אלה, מתגלה כי:

מאז מילחמת אוקטובר ועד היום ירד השכר הריאלי לעובד ב-10%—12%! באותה תקופה נרדן התוצר הלאומי הריאלי, ההכנסה הלאומית והצריכה הפרטית הריאלית — ב-3% לפחות.

לשם השוואה: בשלוש שנות המיתון לא ירד השכר הריאלי במימדים גדולים כמו בתקופה שחלפה מאז מילחמת אוקטובר. כאשר יורד ערכו של השכר ובהרבהשעה גדלה ההכנסה הלאומית, הרי שהלא-שכר רים מקבלים מההכנסה הלאומית יותר על חשבון השכירים. דבר זה מוביל להגדלת הצריכה הפרטית — לא של השכירים, אלא של עצמאיים למיניהם.

מסקנה: הממשלה השקטת מאז אוקטובר, גורמת לירידת השכר ולהעשרת הלא-שכירים. הדרך לי כך היא, מחד, במניעת תוספות שכר בשיתוף-פעולה של ההסתדרות ובהורדת ערך השכר עקיפין אינפלציה.

שרהאוצר מדבר גבוהה-גבוהה על קיי צורך הוצאות הממשלה. בפועל, קובע מאזן בנק ישראל (עמוד 6) כי הממשלה הזרימה בחודשים שקדמו לפיחות שני מיליארד לירות לשוק. לשם מה היא עשתה זאת? התשובה לכך מופיעה בחוברת התקציב הלאומי, עמוד 9:

«מיספר פעמים במשך השנה שעברה נוצרו מצבים של ציפיות חזקות בקרב הציבור לעלויות מתירים מהירות. עקב שינויים בשיעורי המיסים ובשערי-החליפין של הלידה. לכך נודעו השפעות גדולות על הצריכה הפרטית ועל מאזן התשלומים והיתרות. גלי הורדת יתרונות מסביע מוצרים בני-קיימא ומוצרים אחרים הניתנים לאגירה. הגדילו את הצריכה הפרטית, ובשל המרכיב הגבוה של יבוא בסעיפים אלו חל גידול מהיר יותר בנייר-עזר. כן היה ככל הנראה, רכישות ספקולטיביות של מטבע-חוץ ועיכוב בהעברת מטבע-חוץ לארץ. דברים שהשפיעו במשך רך בכיוון של הורדת יתרונות מסביע החוץ. האוצר, הוא שספק את הלידות דרכישות הספקטריות והספקולטיביות. אגב, בהתאם לתזוני המכס, היבואנים למיניהם לא הצהירו על מס-פיחות בשווי של שניים-ארבע מיליארד לירות!

אולם האוצר ממשיך בתזומת כספים אינפלציונית לשוק: בשלושת החודשים הראשונים של 1975 הזרים האוצר לשוק עוד מיליארד ושמונים מיליון לירות, ומאז אוקטובר האחרון ועד סוף מארס, היינו משך המישה חודשים, הזרים האוצר לשוק 1.8 מיליארד לירות והגדיל את אמצעי ה' השלום ב-22%!

המסקנה המוכחת היא שהממשיכה הנוכחית נוקטת מדיניות מכוונת של אינפלציה דוהרת, כדי לרכס במישקל השכר ולהעני שור עוד יותר את השכבות בע' לתחתון שהממשלה מייצגת אף תן. לא לשווא מתחיל ראשיהממ' שלה יצחק רבין במערכה נגד ה' איגודים המיקצועיים, במקביל ל' כירסום של רבינוביץ' בהישגני השכר של העובדים.

ועדת בן-שחר מציעה הבטחת כוח הקנייה הריאלי של השכר עקיפין הצמ' דת השכר ברוטו וכן המיסים עליו. למדד.

התיקים, אינם בודקים כלל עשרות אלפי עצמאים המשלמים מס לפי תחשיב ענפי. הדרך היחידה לבצע את המלצות בן-שחר היא העתקה של שיטת המס האמריקאית. בארצות-הברית מזהיר כלל האוכלוסין ל' מס-ההכנסה מדי-שנה, ואנשי המס בודקים 5% מכלל התיקים. בבדיקה מסוגת אבל יעילה.

למעלים צפוי עונש של עשרות שנות מאסר ומאות אלפי דולר קנסות — העונש שים שם כבדים פי-חמישים (!) מאשר ב' ישראל, והם הגורם המרתיע מפני העל-מות. בישראל מרוויח המשתמט גם אם הוא נשפט ונענש, שכן הקנס כה מגוחך וירידת ערך הכסף כה גדולה, שכדאי ל' התדיין בבית-מישפט ולהפסיד — מאשר לשלם בזמן.

אין כל סימן לכך שמינהלה-הכנסות המדינה מנסה לשנות את שיטת הגבייה הנוכחית. יחייבו את הכל לנהל חשבונות, אך לא ישנו את שיטת הביקורת והעניי שהתוצאת:

זרם אדיר של הצהרות יציף את מנגנון-המס, יחסם כל אפשרות לעבודה פדירה, ואז יכריזו המת-נגדים לגביית מס-אמת מן העצי-מאיים כי לא ניתן לממש את המ' לצות בן-שחר.

סכנה שנייה טמונה בלהב השני, הקטנת המיסים הנגבים כיום. אחד המרכיבים ה' חיוניים הדרושים להצלחת הרפורמה ה' צפויה הוא האפקטיביות של ההורדה ה' דרסטית במיסוי, בד-בבד עם הגברת ה' גבייה. כוונת בן-שחר היתה, כי ביולי השנה יחלו בגביית מס לפי המלצות ה' וועדה.

מה מציע האוצר? לעשות ממוצע שנתי של שיעורי המס הנגבים כיום, בחודשים השוטפים, עם שיעורי המס המומלצים עלי ידי בן-שחר החל מחודש יולי, ולהייב את הכל לשלם את הממוצע בתקופת המעבר. הנימוק לממוצע זה הוא הרצון למנוע הקטנת הכנסות גדולה הצפויה כתוצאה מהורדת המיסים בלהב הראשון. בן-שחר פתר זאת עלידי הלהב השני.

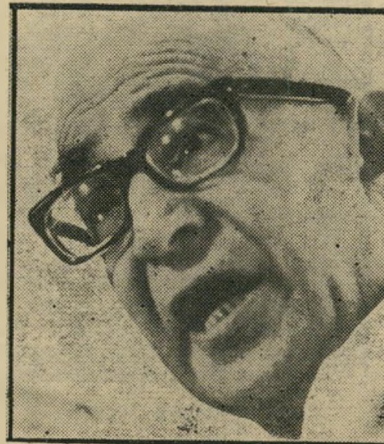
אבל מאחר שאין לאוצר כל רצון לבצע את הלהב השני, הוא חושש כי ביצוע של הלהב הראשון יגרום שואה בהכנסות. וכדי להקטין את הנוק — עושים ממוצע. התוצאה: ההלם של מימוש המלצות ה' וועדה יפרט למעות קטנות. חסרות משמ' עות אפקטיבית.

החשש: הזמני יחפוך קבוע. מי יודע מה צפוי בקיץ? אולי תהיה מילחמה, או משבר, ואז יגידו כי דוחים את הביצוע המואש של ה' המלצות, וביתנים יושארו שיעני רייהינניים כגורם קבוע.

מזימה זו להכשיל את מסקנות הוועדה, צריכה להביא לגיוס מלא של כל שוחרי שינוי מישטר המיסוי במדינה. להדיפתה. הרוצים בהכשלתה הם גורמים כיבדי-מישקל, היונקים כל השנים מבורי-השומן של המדינה, באין-מפריע.

ה'ודש ימים לאחר פירסום הדין-וחשבון של ועדת חיים בן-שחר (חב"ש), והתחייבות חגיגית של שרה-אוצר לקבלו ככתבו וכלשונו, כבר נראים סימני כירסום בהמלצות.

חב"ש עצמו ממשיך את המלצות ועדתי למיספריים. הלהב האחד הוא הורדה ב-2500 לירות לחודש, הלהב השני הוא הגברת דראסטית של הגבייה מן השכבות שאינן משלמות כיום מס-אמת. (וכבר ציי' נה הוועדה כי בשנת 1974 היו לפחות עוד

רבינוביץ - האוצר נתן

הכנסות של שישה מיליארד לירות שלא חייבו במס. הממונה על הכנסות המדינה הלהב זריד לאכול את כובעו קבל עם ועדה, עת קיבל בימים אלה את תזוני הוועדה. חודשיים בלבד אחרי שהצהיר חגיגית כי אין כמעט העלמות מס-הכנסה, וכי שיעורן אינו מגיע למיליארד לירות.

כשם שמספריים אינם חותכים בלי פעולה של שני ההכבים גם' יחד, כך גם מסקנות הוועדה לא תצלחנה במשימה, אלא שתיהן כאחת.

הוגה, למרות שמנגנון מינהל הכנסות ה' מדינה עמל על תירגום המסקנות ללשון המעשה, מתגנב ללב החשש כי אט-אט ובשקט מרוקנים את המסקנות מתוכנן. ניסיון זה הוא צפוי ורואי.

מיבנה המיסוי הקיים לא נר' צר כנגד רצון רע או שרירותי של אדם מסויים, אלא בשל לחץ מת' מיד של שכבות באוכלוסיה הנר' נות ממיבנה המיסוי הקיים ונות' נות בתמורה את תמיכתן למו' לגת השילטון, המנציחה את שיטת המיסוי שמעשירה את השכבות התומכות בה.

שיטת המיסוי הקיימת מעדיפה את בעלי-ההון, פוטרת ממס את העצמאיים, שרובם המכריע לא משלם מס-אמת. אלה יעשו הכל כדי למנוע את ביצוע מסקנות בן-שחר, שעיקרן הוא דיווח מלא של כל העצמאיים ובעלי-ההון והובת גיהול חש' בנות עלידי הכל.

השיטה האמריקאית

ב'רור כי בלי מהפכה בשיטה הנוכ' חית של גיהול מס-ההכנסה הקיים לא ניתן יהיה לבצע את המסקנות. כיום בודקים אנשי המס (בתיאוריה) את רוב

המדד יבטיח כי כוח-הקנייה של השכר נטו לא יקטן. אולם הוועדה אינה מגדירה מה יהיה המדד, וכישראל — מדד יו' קריהמחיה רחוק מלשקף את ה' התייקרויות. למעשה יש היום ב' ארץ שני מדדים: האחד לעבודה, והשני להון. לשכר יש מדד מסוי' דף, להון יש מדד ריאלי.

מדד אחיד לכל!

ממשלה העושה הכל להקטנת כוח-קנייה של השכר. שומרת היטב על כוח-הקנייה של ההון. בשנת 1974 בלבד השקיעו קרוב ל-2.5 מיליארד לירות ב' צמודים. כיום מגיע סך ההשקעות בצמודים למיניהם ל-76 מיליארד לירות. הממשלה לוח מבועליההון כסף צמוד, מזרימה אותו אליהם חורח בצורת הלוואות לא-יצמדות!

על הלוואות לא צמודות לבדן מפסידה הממשלה כשני מיליארד לירות לשנה, סכום הזורם להעשרת מקבלי הלוואות. הישוב שנעשה הראה, כי עד כה שילמה הממשלה ריבית ופי' רשייהצמדה על הצמודים ושה ב' סך 50 מיליארד לירות, כאשר תשי' לזמים אזה פטורים ממס! מדי' שנה משלמת הממשלה קרוב ל-10 מיליארד לירות הפרשיהצמדה, הפטורים ממס! הפרשיהצמדה אזה משולמים מדי-חודש, ולא כמו תוספת-היוקר על השכר, המשי' תלמת פעם בחצי-שנה ולאחר ע' קורים.

לשם השוואה: כלל ההכנסה הלאומית היה, בשנת 1974, 44 מיליארד לירות, ה' מתחלקים ביחס של כ-45% לשכר והיתר להון. מכאן כי ההון נתנה בשנת 1974 מהכנסה השהה שליש בחלקן בהכנסה ה' לאומית. מקוורות של השקעות בצמודים למיניהם!

ועדת בן-שחר אינה יכולה להיכנס ל' שאלות פוליטיות כגון מי ירכיב את ה' מדד.

הדרך היחידה להסל את הקו השני של מתנגדי החצעה, הרוצים לפספה עקיפין מדד מעוקר לשכני רים, היא דרוש כי יהיה במדינה מדד אחיד ויחיד לכל: להון ולישכר. שיטה זו נהוגה מזה שנים כברזיל, ארץ מתפתחת בתנאי אינפלציה דומים כימעט לישראל. שם הנהיגה הממשלה מדד אחד קבוע, ואחת לחודש משנים לפיו את כלל התשלומים והתקבולים. השיטה פועלת ללא דופי — ואגב, גם החובות למס-ההכנסה משתנים עם עליית המדד. ההסתדרות וכל היצרנים הישרים במדי' נה צריכים להתארגן עכשיו במטרת אחת: להעביר את המלצות בן-שחר במלואן, הון הפיכה טוטלית של מנגנון המיסוי ה' רקוב והרחקת ראשיו, כמו הממונה על ההכנסות משה גיורטר.

(המשך מעמוד 11)

האמריקאי. לדעתי, המבקר לא הבין כלל מה כוונת הסרט והבמאי. אני מסיק מכך שהוא ציפה לסוג אחר של סרט, שיתאים לקו המחשבה המקובל לגבי שיפוט סרטים.

המבקר רצה לנתח את הסרט בתור יצירה אמנותית רגילה, אך לא זו מטרת הסרט. קוסטא גוראס לא חשב על סיפור מרגש ומציאותי, וגם לא המציא רומן לצורך יצירה מיסטרית.

הסרט הזה הוא מיסמך היסטורי, שהעביר לכל רחבי תבל את המציאות כפי שהיא. אני, "זכית" לחיות כמה שנים במדינה דרום-אמריקאית, ואני יכול להעיד שהכל בסרטו אמת, ושהוא לא הגזים באף רגע מהסרט שלו על אורוגוואי.

בימינו, אנחנו זקוקים לכל מיני אמצעים, כולל סרטים (תיעודיים או לא) כדי להביא אל כל העולם את האמונה והקריאה לעזרה גמיחה, על עמים הסובלים מהאימפריאליזם.

בן ציון, קיבוץ נחשון

צעיר דינאמי

הסיפור "מנהל צעיר, דינאמי ומצליח" (רחל המרחלות, העולם הזה 1962), על בעל

יהודה פלקוביץ וידיד שם טוב

בית-החרושת 999, הוא באמת דוגמה לסיפור-הצלחה של צעיר ישראלי. רק חבל מאד שכתבתם את שמו לא נכון. לבחור קוראים יהודה פלקוביץ.

משה דיין, תל-אביב

הבלוף של בן-שחר

ועדת בן-שחר יצאה בתרועות חצוצרה על ההישג הכביר שהצליחה להשיג, שהיא באמת "חידוש" המס השלילי.

ובכן, כבר היו דברים מעולם. מס'שלילי קיים כבר מזמן במדינת ישראל, אולם רק למען העצמאיים. אין זה סוד כי עצמאיים רשאים לנכות הפסדי חברת אחת מריווחי חברת שנייה. וכך — ניכוי הפסדי שנה אחת מריווחי שנה אחרת.

אלה הם דברים שהיו אסורים על שכי רים, ואולי גם על עצמאיים קטנים.

מרדכי זוהר, אשדוד

ליליון — לא ליליאן

הקרוב-הרחוק של האמן א.מ. ליליון (ולא ליליאן) הוא, פשוט, בנו של האמן. אני, כלומר, הופתעתי במיקצת לקרוא ב"מדור אנשים" (העולם הזה 1960), שבו די ווחתם על ההגדה-לפסח המצויינת של אר רי סלע, עם הצירורים של אבי — כי מצאו את הצירורים האורוגוויניים בעליית-גג כל-שהי.

הייתי מעוניין לדעת בעליית-הגג של מי — בוודאי לא בבית-שלי, כי עבודותיו של אבי נשמרות אצלי בקפדנות ובכבוד הראוי.

יהיה זה לעונג לי להראות לכם איך נשמרו הדברים במשך השנים הקשות.

אנא, אם הפרסמו בעתיד דברים על אבי, שאלו אותי — במקום לסמוך על שמועות. הייתי עלול להתרגז ברצינות.

אמונו מ. ליליון, רחובות

גם ביציאתך לחו"ל תשיג את BROADWAY שלך במטוסי אל על ובחניות פטורות מכס.

בשורה אחת עם הסיגריות המפורסמות ביותר בעולם סופר קינג סייז תערובת אמריקאית תוצרת דובק

BROADWAY 100

INTERNATIONAL QUALITY

קצין בדרגת תת-אלוף (מיל.) נעצר כחשוד

בקבלת שוחד על רכש צבאי בעודו בתפקיד

ארמונות על הדם

לאליז מותר הכה. שום חוק אינו יכול לחייבו.

כאשר גילינו את פרטי מעלליו של משה דיין בעיתון זה ובכנסת, הבאנו על עצמנו את שינאת הרבים. (רבים, הרוכבים עתה על הסוס האנטי־דייני, ממשיכים לשנוא אותנו בכל ליבם על שהעזנו לפגוע בו או).

מעשיו של דיין היו ידועים לכל. הסיפורים עברו מאיש לרעהו, בליוויית קריצת-עין וחיוך. איזה חברה'מן! איזה עארס! גונב עתיקות מכל הבא ליד. מנצל ציוד צבאי כדי להביאן הביתה! ממנה קצינים מיוחדים כדי שיודיעו לו על מציאות, שאפשר לגנוב! מוכר בכל העולם בי מחירים מפולפלים, כשחתימתו האישית מצורפת לסחורה! ובכלל — סוחר ממוחל! מוכר ראינונות עיתונאיים על ביטחונה של ישראל באלפי דולרים! מנסה לגבות מאות אלפים על זיכרונות שעדיין לא כתב! מצטלם בחלוק ובנעלי־בית תמורת מזומנים!

כשגילינו את הדברים בכנסת, הגינו חברי־הכנסת מכל הסיעות בזעם נרגש. כאשר ריק דיין בפרצופה של הכנסת, חיכו הח"כים באושר דבילי. איזה איש! איזה כשרון!

כל אחד מן החיובים האוויליים האלה עזה למדינה במיליונים. פולחן־האליז עזה ביוקר.

כי פקידים לא מעטים במערכת־הבייטחון שאלו את עצמם, במוקדם או במאוחר: אם השר גונב ולוקח, מדוע אסור לזי השחיתות הגלויה של השר נתנה הכשר גלובלי לכל פיקודיו. השר קבע גורמה — ורק פקיד בעל תודעה מוסרית חזקה מאוד יכול היה לדבוק בגורמה אחרת. רבים קיבלו את הגורמה של השר, שנכתה באי שור הממשלה. הכנסת, מבקרי־המדינה והעיתונות.

במישרד־הביטחון נהג דיין כסולטן מיזר רחי. הוא לא התעניין בורם המיליארים, שנשפך במישרדו, כשם שלא התעניין במעשיו ובמחללו הצבאיים של המטכ"ל. הוא היה עסוק ביחסי־ציבור, באינטררי גות ממשלתיות, בנאומים, בעתיקות ובי עניינים אישיים.

את גיהולה הכלכלי של הממלכה האדרי רה השאיר בידי עוררו, צבי צור, שהגיע לשם ישר מחברת מקורות, בה היה אחי ראי, בין השאר, על שערוריית־הענק של חברת ורד.

כך הצטרפו כל המרכיבים האלה יחד: מעיין מתגבר של כסף, חוסר כד פיקוח, חסינות מפני ביקורת, אווירת ההפקרות של השר והנרי הוד הכושל של ההנהלה.

רק מלאכים גמורים, בעלי כנפיים צהור רות יכלו שלא לשקוע בבזוז זה.

צנזורה דאגה לגנוז את הגילויים. היו לכך תירוצים מן המוכן: הגילויים יכלו לעזור לאויב, ובוודאי היה בהם כדי לדכא את המוראל של צה"ל. מי יילך למות בשימחה במעוז שבונה בידי קבלן שרימה בכמות המלט, ושהקים לו ארמון בהרצליה־פיתוח על־חשבון הדם שיישפך? אך כימעט שלא היה צורך בהתערבות השרירותית של הצנזורה. ממילא לא עלה על דעתם של אנשים גורמליים לחקור במתרחש במערכת־הביטחון.

המערכת היתה קדושה. עצם החשד שרכב כלשהו יבזז לדבוק בה — היה בבחינת חיי לודי־הקודש.

מי שהעז לשאול שאלות ולגלות גילויים, נתקל לא רק בהתנגדות מצד השילטון, אלא גם בזעם מצד הציבור. השילטון הטיל על החוצפן עונשים כלכליים מכאיבים. הציבור ראה בו בגודי, עוכרי־ישראל, אויבי־העם. חברי כנסת, שהסתכן בכך, ידע שהוא מסכן את המשך כהונתו. תנועה פוליטית, שהעלתה את הנושא, גזרה על עצמה ירידה. עיתון, שהלך בכיוון זה, הרגיו את קוראיו. (כל

יריעה צריכה להדליק את הנורות האדומות בכל המערכת. עד כה יכול היה מישור להשלות את עצמו שהשחיתות אינה אלא תופעה שולית במערכת־הביטחון, מחלה שדבקה בקצות הגפיים בלבד.

אשלייה זו הולכת ומתנפצת. חקירותינו גילו עד כה רק טפח, אך כבר עתה ניתן לקי כוע כי מימדי השחיתות במערכת־הביטחון הם עצומים, ושהמחזה הגיעה לאברים מרי כזויים.

יש בכך סכנה כפולה: מערכת־הביטחון ממלאה תפקיד שהוא כה חיוני לקיום המדינה, עד כי כל מחלה ממארת בה הופכת סכנה לאומית. מעדיה העצומים של מערכת־הביטחון הופכים כל תופעה בה גורם כלכלי ממדרגה ראשונה.

יש לחזור שוב ושוב על המיספרים היבשים, מפני שאין הם נקלטים בקל. אין אנחנו רגילים לחשוב על אמצעו הביטחוני כמושגים כלכליים. ביטחון לחוד, כסף לחוד.

בשנה השוטפת בודע התקציב שזי מישרד־הביטחון כמעט 40% מכל תקציב המדינה. בצורה פשי טנית: מכל לירה שמשמש האזרח הישראלי לממשלה, במיסים ישיי רים ועקיפים גם יחד, נמסרות 40 אגורות למישרד־הביטחון.

תקציב מישרד־הביטחון מגיע לאחוז אגדי מהתוצר הלאומי הגולמי. כמעט 30% מכל הפעולות של המשק הישראלי, בכל המישורים, שייכות למישרד־הביטחון. החשד, שחזק ניכר מפכופם־עתק כ ז ח עוכר ליריים מושחתות, הוא מבהי.

מאז מילחמת ששת־הימים, ועד השנה השוטפת (ועד בכלל) הוציא מישרד־הבייטחון כ־75 מיליארד לירות. למעלה מחצי הסכום הזה — 40 מיליארד ל"י — הוצא בישראל עצמה. השאר — כ־35 מיליארד ל"י — הוצא בחו"ל. בעיקר לרכש ציוד פירושי הרבר: אם הגיעה השי חיתות במערכת זו למימדים חמור רים, כפי שאכן נראה, הריהי מוכי רחה להסתכם במיליארדים של לירות.

אם עורו פקידים מישרד־הביטחון ל־מקבלי־הזמנות מקומיים להעלים חלק ניכר מריווחיהם מעיני מסי־הכנסה, הרי מסתור כבים עכשוו במשק מיליארים של ליר רות שחורות. זוהי טענתו של ברוך נאדל, שאיש לא העז להכחישה עד כה. אם קיבלו פקידים עמלה סמויה על רכש ציוד ונשק בחו"ל, הרי מונחים עתה

הרבה מיליוני דולרים בחשבונות סודיים בשווייץ. אם נהגו קבלנים מקומיים לשלם שוחד לקבלת הזמנות, כפי שמשמכר עתה, עזוז שור חד זה עצמו להגיע למיליונים רבים — ואילו ניפווח הוצאות הביטחון, כתוצאה מכך, מגיע בוודאי למיליארדים.

יה צריך להיות ברור מראש, שכל מערכת בעלת מימדים אדירים כאלה מועדת לפרורענויות השחיתות. האופי המיוחד של מערכת־הביטחון, מגי ביר סכנה זו שבעתיים.

חלק ניכר מפעולת המערכת מתבצעות, בהכרח, תחת מעטה של סודיות. ציוד ונשק נרכשים בחשאי. טיבן ומימדיהן של הזמנות ביטחוניות בארץ אפופות מיסתורין. חקירה עיתונאית רגילה של פעולות אלה כימעט שי אינה אפשרית. אפשר לטעון כי היא גובלת בריגול. גם בחקירות רגילות של שחיתות נהגים המעורבים בדבר למלא סיהם מים. כשמדובר בשטח הביטחוני, הם ממלאים את פיהם מים קדושים — שהרי מיצווה היא לשחוק בענייני ביטחון.

עד מילחמת יום־הכיפורים, כימעט שאי־אפשר היה לפרסם תוצאות של חקירה עיתונאית כזאת, גם כשהגיעה לתוצאות. השחיתות הביטחונית היתה סוד ביטחוני. הרי

דיין וספיר בימי הזוהר: מי השחית את מי?

זה הרגשנו על גופנו. לא הרפינו ממאמצינו, אך ידענו כי נשלם עבורם מחיר יקר. כתוצאה מכך, הלך והצטמק הפיקוח על תקציב־הביטחון, ככל שתפח וגרד והגיע ל־מימדים מיפדצתיים.

הפיקוח הפרלמנטרי היה בדיחה מלכתחילה. מליאת־הכנסת לא דנה בתקציב־הביטחון כלל, ואילו חברי ועדת־החוץ־והביטחון מיצו את תפקידם כאשר הצטלמו בפוזות גבריות ליד חיללים קשוחים.

מבקרי־המדינה עסק בנושאים שוליים. מידת הבנתו בעניינים צבאיים באה לידי גילוי פומבי בוד"ח ועדת־אגרנט, שהוא היה חבר בה.

בנסיונות אלה, היה זה נס איזו נשאר מערכת־הביטחון טהורה — גם איזו עמד כראי שה אכיר דדא חת ודדא רופי.

אך בראשה עמד משה דיין.

כל שנות כהונתו של משה דיין כאליל תורני, ידעו גם מעריציו המושבעים ביותר שהוא אדם מושחת.

הדבר לא הפריע לפולחן. להיפך, שחיתותו של דיין נראתה כתכונת־אופי הכיבה במיוחד. הוכחה לכך שהוא גבוה משכמו ומעלה מבני־תמותה רגילים.

למזלה של ישראל, אין בה שרים כמו נגוויין ואן תיה

אין גורל מר מזה של סוכן שאינו מצליח. בעליו מוכנים לזרוק אותו כלימון סחוט, ואילו כל האחרים מלווים אותו בשינאתם. הכל מתייחסים אליו בבוז. כוהן גורלו של נגוויין ואן תיה, הרוזן של דרום ויאטנאם, שסולק השבוע מתפקידו — ערב נפילת מדינתו כולה. המדינה כפרנסה. עלייתו היתה בטומאה. הוא הגיע לשילטון אחרי שוכרי נותיביון האמריקאית יזמה, בימי כהונת הנשיא ג'ון קנדי (וכנראה גם בהסכמתו) את רציחת הנשיא הקודם. הסוכנות בחרה בו, מתוך קבוצה של גנרלים שאפתניים. כמכשיר היעיל ביותר.

במשך שמונה שנים, קיים תיה את עצמו באמצעים של טרור, כשהוא נשען על כיר דוני הצבא האמריקאי וסוכני הכולשת הפוליטית. בעולם התפרסמו מדיפנס תיר אורייזוועה על מחנות-הריכוז שלו. שבהם נכלאו כל מי שהתנגדו למדיניותו או לשילטונו האישי. דיווחים אלה באו כולם מפי עיתונאים מערביים. השחיתות האישית שלו הפכה אגדה. בעוד חייליו נהרגו בהמוניהם, הוא צבר הון-תועפות בקופתו הפרטית. חלק גדול מן הסיכוי האמריקאי זרם ישר לכיסו. ערב התפטרותו, התפרסם בעולם שהוא ניסה להבריח כמות-ענק של מטילייזהב מוויאט-נאם לשווייץ, באמצעות חברת-תעופה אי-רופית, שסירבה לעשות זאת. בשביל תיה, המלחמה היתה פרנסה — ופרנסה טובה מאד.

ידע שור קונחנו. בוועידת-השלום של פאריס, עשה תיה את הכל כדי לחבל בהסכמים. לבסוף התייאשו ממנו האמריקאים, וברחו שלום נפרד עם צפון ויאט-נאם, מבלי לפתור את הבעייה. לולא תיה, ניתן היה להגיע להסכם שהיה מאפשר לתושבי דרום ויאט-נאם להחליט בעצמם על גורלם. ביגול התנגדות תיה, הועברה ההכרעה לשהדה-הקרב.

קרב עצמו לא יכול היה צבאו האדיר של תיה. החמוש בנשק המשוכלל ביותר בעולם, לעמוד מול הצבא הפרימיטיבי של הוויאט-קונג והאנוי. היתה זו הוכחה נוספת של עליונות הרוח על החומר — יחסי-הכוחות מבחינת הכמות והנשק היו 1:4 לטובת סייגון, אך הנוי ושותפיה ניצחו ללא-הרף. הם לחמו בקנאות למען אידיאל שהאמינו בו, בעוד חיילי סייגון לחמו מאוס. עבור שילטון בווי בעיניהם, הסוף היה בלתי-ימנע. תחת לחץ אמריקאי עצום נאלץ תיה להתפטר, כדי לאפי-שר לסייגון לחפש דרך מכובדת כלשהי של כניעה, ולהציל מה שניתן עוד להציל. בטרקו את הדלת בועם, מצא תיה את עצמו במצב המגוחך של סוכן המאשים את בעליו בכנידה בו.

הלקח: אין לקח. בשביל האורח הישראלי, יכול היה להיות רק לקח אחד מפרשת תיה — שאין להסיק ממנה שום לקח לגבי הסיכסוך הישראלי-ערבי. למזלה של ישראל, אין בה שליט כמו נגוויין ואן תיה.

יחסי חוץ

בדיחה יהודית בקמבודיה

למה זועם הנסיך הקאמבודי עי ממשלת ישראל?

בבדיחה היהודית המפורסמת, מייצעת האם היהודיה לבנה, המגוייס לצבא הצאר, שלא יתאמץ יתר על המידה, "תהרוג תורכי ותנוח", היא אומרת לו, "תהרוג עוד תורכי, ותנוח טוב". "אבל אמא, משסע אותה הבן, מה יהיה אם התורכי יהרוג אותי?". "מה פיתאום? מודענות האם, מה עשית לו?". "צער זועם". "ישראל רשמת לפניה בצער וזועם", הכריז משרד-החוץ בירושלים, את הודעת הסיכך גורודום סיהאנוק, שהוא לא יקיים יחסים עם ישראל. המישרד, שהתחבא גם הפעם מאחרי ה"המשך" (במסגרת 18)

ראש מחלקת-ציוד בחיל-האוויר חשוד שתבע ערב

שיחרורו מצה"ל מניח במיפעל שקיבל הזמנות -

מדוע ניסה מפקד חיל-האוויר להתערב בפרשה -

מישרד-הביטחון התעלם מההאשמות וסירב לחקור

השחיתות

מדיניות שחיתות

עיסקי ההברחות הפרטיים שלו, פניתי לי-ראשונה למישרד-הביטחון. שאלתי אם הם יודעים עם מי יש להם עסק, והאם אינם חוששים כי האיש ששיחד את ראשי נ"י גריה, ינסה לשחד גם את פקידי המישרד עצמו.

השאלה הועברה לבדיקה, מקץ יומיים הגיעה תשובה מוסמכת — "אבני מוכר לנו כיצדן הגון וכישרוני. מצד המישרד אין כל התנגדות לבצע עימו עיסקות גדולות עבור מערכת-הביטחון".

תשובה זו הניעה אותי לבדוק כיצד קובע מישרד-הביטחון את אמינותם של הספקים העובדים עימו, מבחינה ביטחונית וכלכלית גמ-יחד.

לשכנע את קצין-הצבא שמסר את המידע הראשוני אשר הביא לי פתיחת החקירה, שיחשף עצמו וישוחח עם מפקד חיל-האוויר.

חשתי שבמקום לזכות בתודה על גילוי אזהרות ואחריות למופת, יתקל ביחס שבו נתקלתי אני.

המישרד לא בדק בציציות

חילת החקירה — במידע מדהים שהגיע מקצין חיל-האוויר. חבריו התר-לונגו, כך סיפר, כי מחלקת-הציוד של חיל-האוויר מקבלת ציוד ביטחוני חשוב שאיכר תו ירודה, וכי הספק של אותו ציוד הוא אמנון אבני, בעל בית החרושת א.ג.י. לי הנדסה הידראולית בקריית-גת. פניותיהם של אותם קצינים, בנושא זה, למישרד הביטחון שהזמין אצל אמנון אבני את ה-ציוד, לא זכו בכל תגובה. התלונה היתה חמורה, והוחלט לטפל בי-גושא ביסודיות מירבית. החרשתי אמנון אבני לא היה מוכר לנו. תעשיינים רבים שעיימם שוחחנו סיפרו, כי הוא משחד קציני צה"ל ופקידי מישרד-הביטחון, כדי לזכות במיכרזים.

אולם איש מכין כל בני-שיחוני לא היה מוכן להעיד עד כך בי-פומבי. בודם חששו לעורם מניקמת מישרד-הביטחון, עימו הם קשור-רים בקישורי עבודה — אפילו תי-חשף הפרשה ותתגלה כנכונה דחלוטין.

במהלך החקירה התברר, כי בשעתו עבד אמנון אבני כפקיד בחברת אמירטאגו בי-תלאיביב, הוחלט לבדוק כיצד הפך אבני מפקיד, לבעל בית-חרושת עשיר.

בחקירה באמירטאגו נדלק אצלנו אורי-אדום ראשון. "כן", אמרו מנהלי-החברה, "אבני עבד כאן פעם כפקיד. מאוחר יותר נשלח מטעם החברה לניגריה. הוא פוטר, אחרי שהתברר שעסק שם בהברחת-נשק". פקיד בכיר שנשלח לניגריה מטעם חברת ורד, סיפר לי על מעלליו של אבני שם. הוא סיפר כיצד שיחד זה עשרות פקידים ניגריים כדי שיעצמו עיך, יאפשרו לו לעסוק בהברחות-נשק לחבל ביאסרה, ש-עמד להתקום כנגד השילטון המרכזי — ולא מטעמים אידיאליסטיים, כגון מתוך אהדה לחבל הפורש.

מישרד-החוץ אישר כי אבני סיבך את ישראל, סיכן את מעמדה הדיפלומטי בי-ניגריה והמצב הגיע לידי כך שהממשלה הניגרית עמדה לנרש את כל הישראלים שפעלו שם כחוק, בגלל מעשיו.

אחרי שוידאתי כי אבני פעל בניגריה על דעת עצמו, מתוך תאוות-בצע גרידא ולא היה קשור עם השירות החשאי הישר-אלי, וכי הרוויח מליוני לירות רבים בי-

הטלפון שבביתי צילצל, "מדברים מ-לישכת מפקד חיל-האוויר", אמרה הפקידה, "מפקד-החיל רוצה לדבר איתך". מייד לאחר-מכן בקע מתוך האפרסתה קולו של האלוף פלד: "אמור לי, בבק-שה, כמה פעמים במהלך השיחות עימו ביקש ממך חיים ירון (תת-אלוף במילור-איס), לפנות למפקד-החיל?"

"פעם אחת", השיבתי. "חיים ירון יושב מולי. הוא אומר שביקש ממך לפנות אלי לפחות ארבע פעמים. תודה רבה לך, מעכשיו אני אכי-תוב כתבת".

תאיל ירון שיקר למפקדו

במהלך חקירה עיקשת לגילוי שחיי-תות בקנה-מידה גדול במערכת-הביט-חון, נתקלתי בהפתעות רבות של חוסר-שיחוף פעולה, מצד מישרד-הביטחון, ובי-רמיוות שאינו אלא טרדן מציק המנסה להטיל כתם באנשים ישרים.

אולם, שיחה טלפונית זו עם מפקד חיל-האוויר הדהימה אותי יותר מכל.

היא התקיימה ב-24 במארס 1975. בשעות אחר-הצהריים, חמישה ימים אחרי שהור-

מאת

זאב יפת

פיעה כהעולם הזה כתבה ראשונה בסידרה ("מיכרו של זהב", העולם הזה 1959). הוזכר בה שמו והופיעה תמונתו של תת-אלוף (מיל.) חיים ירון.

אותה שעה כבר ידע מפקד חיל-האוויר כי המישרד הצבאית בו-דקת — בעיקבות הגדולים שגוי-אפשרות של מעורבותו של חיים ירון במעשי-שיחד, בתקופת-שירותו בחיל-האוויר, כראש מח-דקת ציוני-אוויר.

מפקד חיל-האוויר ידע גם, כי ביוזמתי סיפקתי למישרד הצבאית חומר רב ש-היה מצוי עימי, כדי לסייע בחשיפת האמת. עובדה זו לא הפריעה לו, כנראה, לטלפן אלי, להציג אותי כשקרן, ולחזור על גיר-סתו בצורה חריפה הרבה יותר, בישיחה טלפונית נוספת, הפעם לעורך העולם הזה, אורי אבנרי.

שיחה טלפונית זו גרמה לי להגיע לשת-י החלטות:

תת-אלוף (מיל.) חיים ירון חייב לפרסם את מפקד חיל-האוויר, שהתפתה להאמין לו.

אם עד כה שיתפתי פעולה עם המישרד הצבאית ומפקדתי לה מידע שגוהערכתי היה חשוב, לא אוכל עתה להיעתר לבקשתה

מארב לחשוד

מבקר העולם הזה, זאב יפת, "מראיין" את אבני בפחד ביתו, אחרי שארבו לו בשעה קודמת. קודם לכן סירב אבני לשוחח עם יפת, כאשר זה ביקר אותו בבית-החרושת שלו הנמצא בקריית-גת.

המסקנה היתה חמורה ביותר — למישרד-הביטחון רשימת ספקים שנכדקו מבחינה ביטחונית ולפי-כדית, אולם, למישרד אין כל כיי-קורת כאשר מתחלפים בעניימי-פי-עדים, או אם וכאשר נרכשות מניות-חשיטה כמפעלים עיירי גופים אחרים.

המישרד אינו יודע כלל אם תחת מסווה של תעשיינים הגונים אין מסתתרים נכלים פיננסיים, או אנשים המהווים סיכון בי-חוני שקנה בדרך חוקית, את עיסקתם של אותם יצרנים הרשומים ב-ספר

המישפטי של מישרד הביטחון. למחרת באה התשובה — „הכל כמו ש-אמרנו“ המיכרו הזכרו בסדר גמור.

מהדסק „השחלב“

ב ימים שבאו לאחר-מכן חלה התפתחות מרעושה בחקירה. התברר כי עיסקייהשוחד של אבני עם רס"ן מאיר ועם יואל מירון, החלו כאשר היה חיים ירון כתת-אלוף, ראש מחלקת-ציוד חייל אוויר.

פניתי בתוסלב לחיים ירון, שפרש מ-צה"ל באוגוסט 1974 ועבר לעבוד בחברת יבואניהנשק האחים מילצ'ן (עיסקי האחים מילצ'ן יזכו בטיפול עיתונאי נפרד). שאלנו אותו אם הכיר את פיקודו רביסרן מאיר, ואת הספק אמנו אבני. ירון השיב כי תחת פיקודו שירי תו עשרות קצינים. את רס"ן מאיר הכיר היכרות שוטחית מלבד, את אבני הכיר כאחד התעשיינים שי עבדו עבור מחלקתו.

ירון אמר כי מעולם לא שמע שמועות על שוחד במחלקתו. „אם שמעת משהו, פנה למפקד חיל-האוויר“, אמר לי. היתה זו הפעם היחידה שהיפנה אותי אל המפקד, בניגוד לטענותיו שלו. עוד באתר יום נודע לי שרס"ן מאיר פנה בשעתו ליוסף מהרשק, בעד בית-החרושת „התבוא“ בחיפה, אמר לו כי תת-אלוף ירון עדי מר להשתחרר מהצבא ורוצה לרד כוש מניות במיפעלו, כדי להמשיך לשמור על „קשרים טובים“.

המידע שבידי הצביע על כך שבניגוד לאבני, שנהג להשתית אנשים, הרי מהרשק, בעל בית-החרושת התכופ, שהקים מיפעל ענק יעיל בעשר אצבעותיו. נאלץ להשתלב ב„שיטה“ בניגוד לצרוננו. פשוט, כדי שי יוכל לזכות במיכרום. אחרת לא היה לו כל סיכוי לקבל עבודות ממישרד-הביטחון. למרות כל זאת נראתה לו דרישתו האדי רונה של הרביסרן שייצג, לדבריו, את התת-אלוף — „שטנית“ והוא השליכו מי מישרדו.

מהרשק שהה אותה עת בחו"ל, ולא יכול-תי לשוחח עימו. בנו אמר לי: „לא אומר מילה. חכה לאבני. אם ירצה, יהיה לו מה להגיד לך“.

בניתיים אומת מידע זה ממקור אחר. התברר כי מהרשק, דרך נציגו בתל-אביב, אכן פנה בתלונה לאלוף-המשנה יצחק שור, סגן-היועץ-המישפטי של הרמטכ"ל, סיפר לו את כל הפרשה. שור, למרבה הפלא, לא ציווה לפתוח בחקירה נימרצת, אלא היפנה את התלונה לתת-אלוף חיים ירון עצמו — האיש שנגדו, למעשה, הופנתה התלונה!

מהרשק הוזמן לבירור, ונדהם להיווכח כי עליו לקיים את הבירור עם חיים ירון. מי שהרביסרן טען כי נשלח מטעמו, הוא נתקף שם סחף, טען כי כלל העניין כולו מקורו באי-הבנה בלבד.

אחיה עת שורבב לפרשת חיים ירון שמו של ישראל רוט, מישהו למנכ"ל הידעיה האווירית. הידעיה שבידינו אמרה כי חברת ש.ה.ל, חברת-בת של התעשייה האווירית, הפסידה מיכרו גדול, למרות שי-הצעת-המחיר שהגישה היתה נמוכה מזו שהגיש אמנו אבני, בעל א.ג.י. ישראל רוט, שקדם לחיים ירון בתפקידו כראש מחלקת ציוד-אוויר, טילפן לירון וי שאלו לפשר הדבר. לבסוף נסתיים הבירור בלא-כלום.

ישראל רוט, אדוני פניתי לאימות המידע, סירב להגיש תשובה. היפנה אותי לאלקנה גלי, דובר התעשייה האווירית. למרבה הפלא היה הי דובר אותה זמן בחופשה.

עוררו, דורון סוסליק, ביקש שבוע ימים לבדיר את הנושא. בתום השבוע, כאשר פניתי אליו, התברר כי יצא למילואים. העוזר השני, שי תדמור, נתבקש על-ידי בברר את העניין, אך בלא כל הודעה יצא גם הוא למילואים. רך מקץ שבועיים, אחרי שפורסמה הכתבה („מיכרו של זהב“ — ואה לעיני) נאות ישראל רוט לשוחח עימי בשנית. אמר: „איני אומר דבר, הנושא נמצא בחקירת מצי"ח. איתם דיברתי“.

„לספסר בדם בניו...“

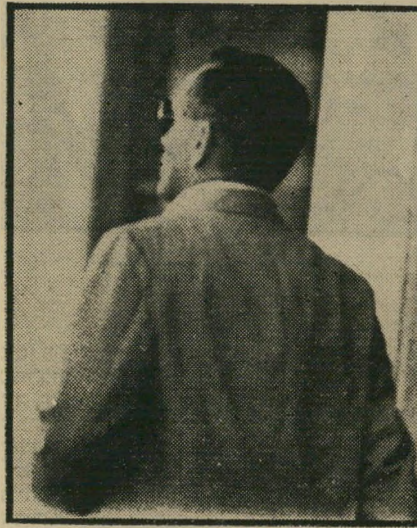
כ החקירות הללו קדמו לפירסום הכתבה הראשונה, שראתה אור ב-19 במאסר. התגובות עליה הראו, כי עובדי מישרד-

הספקים של מישרד-הביטחון. בהמשך החקירה נאסף גם מידע שהחשיד את רביסרן מאיר ואת יואל מירון, סקיד בכיר במישרד-הביטחון (רביסרן מילואים בחיל-האוויר), כאנשים הי משוחים דרדקבע על-ידי אמנו אבני. אחרי סריקה מאומצת אף נמצאו תעשיינים שהסכימו להעיד בבית-המשפט על כל הי ידוע להם על עיסקייהשוחד.

אבל אבני בקרתי במיפעלו שבקריית-גת, אך הוא סירב לשוחח בנושא. התמונה שנתגלתה היתה מהירדה. התי-אימה יותר למתרחש ברפובליקת-בנגנות דרום-אמריקאית. קיבלנו מידע על מיכרום מוויפנים, על הקמת חברות סקטיביות הי משתתפות במיכרום במחירים גבוהים, כדי שהצעה שנקבעה מראש על-ידי מקי בלי השוחד, תזכה בפרוייקט. למדנו לי הכיר את שיטת „דרישות השינוי“, שב-אמצעותה זוכה במיכרו מגיש ההצעה הי זולה — ולפתע מגיעה דרישה מצה"ל (דרך רס"ן מאיר הנ"ל) לשינוי בעבודה, הדרישה מאושרת על-ידי יואל מירון (מר מישרד-הביטחון), ועבור השינוי דורש הי זוכה הויתורעפות. ומקבל אותה.

קיבלנו מיסמכים שבהם ציינו אנשי חיל-האוויר, בהתכתבות פנימית למישרד-הביטחון, כי היצרון אמנו אבני, שנבחר לביצוע עבודה מסויימת, לא יוכל לעמוד בה, וכי „אין הוא מתמצא בנושא וקרוב לוודאי שנקבל מיתקנים שלא יעמדו ב-דרישות“, זאת, בצירוף העובדה שהצעת-המחיר של אבני לא היתה הוולה ביותר. בשלב זה נצטבר די חומר עובדי דתי ומישפטי כדי להחז בפיורסום המומצאים, אך הוחלט במערכת להמתין, להעביר את החומר למעי רכת-הביטחון, כדי שזו תוכיח לחי קור בטרם יתפרסמו הדברים, וקני דם שהחשודים ינסו למשמש עיקי בות.

פניתי לצה"ל בעניין רס"ן מאיר, ול-מישרד-הביטחון בעניין יואל מירון. מי-

צולם בחשאי

תת-אלוף ירון, שהעולם הזה חקר את החשד שהיה מעורב בעיסקי שוחד כאשר שירת בצמרת חיל-האוויר, צולם בחשאי על-ידי העולם הזה, אחרי מעקב ממושך, לפני פירסום הכתבה הראשונה לפני חמישה שבועות.

טרה-צבאית-חוקרת (מצי"ח) של חיל-האוויר החלה לחקור בנושא ביסודיות, אילו מי מישרד-הביטחון קיבלתי כעבודת זמן קצר תשובה לקונתי: המימצאים הסריי-שחר. נמסר לי שם כי יואל מירון נחשב סקיד הגון וישר, וכי המיכרו שבו זכה אמנו אבני, בעל בית החרושת א.ג.י., היה כשר. „הגיע הזמן שתדע“, זרקו לעברי בביטול, „שבועדת-המיכרום יושבים לפחות שלר שה אנשים, כך שאפילו היה מירון משוחד וזכרו שזה לא כך — הוא לא יכול היה לשנות דבר“, זאת, למרות שהוכחתי לאנשי מישרד-הביטחון כמירוש כיצד שי טה יואל מירון בוועדה-מיכרום שבה היה הוא עצמו חבר, ועקף אותה.

ארבע אצבעות

חיל-האוויר, האלוף בני פלד, מול עורף העולם הזה, כשנפגש בו במיקרה, אחרי שיחה טלפונית חריפה. פלד טען כי נאמר לחוקר העולם הזה ארבע פעמים על-ידי תת-אלוף חיים ירון לפנות אל מפקד החיל, וכי החוקר משקר בהכחישו זאת. התערבותו של בני פלד במהלך החקירה היתה אחד הפרקים התמוהים בפרשה.

המישפט העליון, רימו את השופטים. חברת עידן הנדסה הפסידה את המיכרו. קודם שפירסמנו את הכתבה פנינו שוב למישרד-הביטחון. גם הפעם היתה התגובה שיגרתית: „זה לא ייתכן, אין כל אמת בהאשמי מות אלו“.

האשמות העולס הזה כי שופטי בית-המישפט העליון רומה, נתקלו בתגובתי תמיהה גם בפרקליטות המדינה, שהתקשתה להאמין כי הן נכונות.

מישאל חשיו, מישנה לפרקליט הי מדינה, החל אוסף חומר כדי לתי בוע את „העולם הזה“ לדיון.

רק אחרי ההתפתחות המפתיעה בפרשה, ולאחר שהתקשרו עם המישרד, נוכחו אני שי הפרקליטות לדעת כי סיפור העולס הזה אינו דימינוי כלל.

עבודה לתייעל

ב ינתיים הלכה הטבעת סביב רשימת האנשים שהוזכרו בהעולס הזה ונתי הדקה. היחידים שבו בגלוי לכל הנושא היו אנשי מישרד-הביטחון, שעדיין נשאר אינתיים בדעתם כי „הכל ברווח עיתונאי, אין אף מילה אחת ש לא אמת בכל הי האשמות“.

אלים אנשי המישרד הצבאית והאורחית חשבו אחרת. נתגלו הסתעפויות חמורות. לפתע חלה בנושא „עירוד הק מת מיפעלים בעיירות-פיתוח“, שעבדו עבור מישרד-הביטחון, תפנית מפתיעה. נתגלתה אפשרות שעבודה ביטחונית לחופה מסויי מת, בשווי שניים וחצי מיליון דתי לר, הופנתה למיפעל שפרם התי כם, באוויר-פיתוח, ובניתיים התי כוון מיפעליהם, שחיה עמום עברי דות, להעביר את התזמנה לספקי מישנה כציוד המרכז.

נתגלה כי אמנו אבני לא רק זכה במיכרום מסובסדים, אלא היה גם בעליה של חברת-שיפון שהיתה אמורה לתקן את המיתקנים שהסכו צרות למחלקת-ציוד. נתגלו מכתבים שבהם התלוננו אנשי חיל-האוויר על כי רמת ביצוע השיפוצים דולמת אספקת המיתקנים המקוריים — בלתי-נסבלת.

דיברתי עם מנהל חברת מור-כרמי, לתיכנון ולייעוץ הנדסי, שנשכרה על-ידי מישרד-הביטחון כדי להושיע את אמנו אבני, לאחר שזה זכה שלא-ביושר במיכרו בעל דרגת חשיבות חיונית ביותר עבור חיל-האוויר ולא הצליח לבצע את העבודה. דו"ח חברת-הייעוץ היה קטלני ביותר.

קיבלתי מידע על מיספר מיפעלים נוסדי פים, ועל סיטונאים לציוד מסויים, שקשי ריהם עם רביסרן מאיר היו שנוייס-במח-לוכת. העברתי מידע זה, כאת מרבת שאר הפרטים, לידי המישרד. קיבלתי לעיון דרישנייר, המופקד בעת בודיים נאמנות, ועליו כתבי ידו של רס"ן מאיר, במסמך זה ניסה להשחית תעשייו הגון, הציע

הביטחון, שעד כה סינקה אותם העיתונות והתייחסה אליהם בכפפות של משי, הוכו בהלם. למחרת פירסום הכתבה הוזמנתי אל סגן ניצב משה כץ, במטה-הארצי של המישרד. כץ אמר לי בפשטות: „בני נפצע במלי-חמת יום-הכיפורים. בצוות שלי יש בחורים שאף הם נפצעו במלחמה האחרונה. אנשי הצוות ואני נעשה הכל, כדי לחשוף את הפרשה עד תום. נעצרו סביבה-השעון כדי למנוע ממושחתים לספסר בדם בנינו. ב-24 השעות האחרונות עלינו כבר על עיקבות ראשונים. אם יש לך מידע נוסף שלא פירסמתי, אני רוצה שיתוף-פעולה מצידך“.

התבוננתי בסגן-ניצב כץ וידעתי, כי הוא האיש שילך בעניין זה עד הסוף, בניגוד לאנשי מישרד-הביטחון, שלא נקפו אצבע לחקור בנושא.

ההתרשמות הראשונה שלי מקצין-מישר-טרה הגון ונימרץ זה, נותרה בעינה משך כל מגע עימו.

בניתיים, אחרי פירסום הכתבה הראשונה, החל זורם למערכת העולס הזה שפע של מידע. בדיקתי ומצאתי כי תת-אלוף (מיל), חיים ירון אינו מכיר את אמנו אבני היכרות שוטחית בידי, כדבריו. שניהם ילידי טבריה, ומיוודים עוד מצעירותם. ירון בני קר לאיפעם במסיבות שערך אבני בירתי-הפנטהאון שלו בתל-אביב, כאשר הפך תעשייו מכובד וספק גדול של מישרד-הביטחון.

אנשים רבים טענו כי הם מתי-קשים והאמין שרביסרן מאיר יכוד היה להשתוד במחלקת-ציוד באיך-מפריע, הוא שיויעו הי דבר, בדרך כלשהי, לידעתי שר ראשיה-מחלקה חיים ירון.

בדיבר עם חשיפת שורה שלמה של מעשייה-יחית של אמנו אבני בשיחוד קצינים, בהטיית מיכרום, באספקת מיכ-שור בעל איכות ירודה למישרד-הביטחון, גיליתי כי אחי של רביסרן מאיר עובד במיפעלו של אבני (י), ומקבל ממנו מדי-פעם „מענקי-השתלמות“, וכי מאיר עצמו ניסה לשחד את הנתונים לפיקודו כדי שלא יגלו דבר על מעשיו.

כתוצאה ממידע נוסף זה, הצי מייורה תמונה שהייתה מהירדה עוד יותר מששיערנו. מיכרום רבים, המסתבמים בעשרות מיליוני דתי, דות, הוטו מחלקת ציוד-אוויר שלא כדין, במשך שנים.

ואו, בעוד המישרד הצבאית והאורחית חוקרות בפרשה ותוהות על נקצנו של חיים ירון, באה אלי אותה שיחת-טלפון מפתיעה ממפקד חיל-האוויר, זאת, למרות שתוצי אות החקירה החלו מגלות בבירור כי כל האשמות העולס הזה אמת הן.

האלוף פלד

החערב והעליב

ב עיקבות שיחתי הטלפונית עם הי אלוף פלד, נשלח אליו (ב-25 במאסר 1975) ממערכת העולס הזה מיכתב חריף ביותר שמה על התערבותו בחקירה תל-ייה ועומדת. האלוף לא טרח להגיב כלל. שריה-הביטחון אישר קבלת העתק. התערבותו של מפקד חיל-האוויר בי חקירה תלוייה-ועומדת חמורה מאיך-כמות, ומעוררת שאלות נוקבות.

במיקרה הטוב ביותר, היו אלה אי-זהירות ופזיונות חריגות. מה יכול היה המפקד לומר לי, אילו פניתי אליו? מה יכול היה לדעת על עיסקי התת-אלוף שלו לשעבר?

כיצד העז האלוף לפנות אל עיתונאי, בנוכחות התת-אלוף (מיל) — שנעצר לון אחר-מכן ושחרר בערבות — בסיגנון כגון זה, ובצורה שירון מוכרח היה לפרשה כגיבוי וכמתן סעד מוסרי לו, בשעה שירון עמד כבר בחקירה של מצי"ח חיל-האוויר, הכסוף ישירות לאלוף פלד?

בכתבה השנייה בסידרה על השחיתות הביא העולס הזה (1961) שורה ארוכה של מימצאים חדשים. בין השאר טענו כי שופטי בית-המשפט העליון הוטעו, כי שבתם כבית-דין-גבוה לצדק, בשעת בירור בקשתה של חברת עידן הנדסה — שטענה כי אמנו אבני, בעל א.ג.י., זכה במיכרו מישרד-הביטחון שלא כדין והועדף על-פניה.

יואל מירון, פקיד מישרד-הביטחון ואמנו אבני היטעו, ביודעין, בתצהיריהם את בית-

ארבע אצבעות

חיל-האוויר, האלוף בני פלד, מול עורף העולם הזה, כשנפגש בו במיקרה, אחרי שיחה טלפונית חריפה. פלד טען כי נאמר לחוקר העולם הזה ארבע פעמים על-ידי תת-אלוף חיים ירון לפנות אל מפקד החיל, וכי החוקר משקר בהכחישו זאת. התערבותו של בני פלד במהלך החקירה היתה אחד הפרקים התמוהים בפרשה.

המישפט העליון, רימו את השופטים. חברת עידן הנדסה הפסידה את המיכרו. קודם שפירסמנו את הכתבה פנינו שוב למישרד-הביטחון. גם הפעם היתה התגובה שיגרתית: „זה לא ייתכן, אין כל אמת בהאשמי מות אלו“.

האשמות העולס הזה כי שופטי בית-המישפט העליון רומה, נתקלו בתגובתי תמיהה גם בפרקליטות המדינה, שהתקשתה להאמין כי הן נכונות.

מישאל חשיו, מישנה לפרקליט הי מדינה, החל אוסף חומר כדי לתי בוע את „העולם הזה“ לדיון.

רק אחרי ההתפתחות המפתיעה בפרשה, ולאחר שהתקשרו עם המישרד, נוכחו אני שי הפרקליטות לדעת כי סיפור העולס הזה אינו דימינוי כלל.

עבודה לתייעל

ב ינתיים הלכה הטבעת סביב רשימת האנשים שהוזכרו בהעולס הזה ונתי הדקה. היחידים שבו בגלוי לכל הנושא היו אנשי מישרד-הביטחון, שעדיין נשאר אינתיים בדעתם כי „הכל ברווח עיתונאי, אין אף מילה אחת ש לא אמת בכל הי האשמות“.

אלים אנשי המישרד הצבאית והאורחית חשבו אחרת. נתגלו הסתעפויות חמורות. לפתע חלה בנושא „עירוד הק מת מיפעלים בעיירות-פיתוח“, שעבדו עבור מישרד-הביטחון, תפנית מפתיעה. נתגלתה אפשרות שעבודה ביטחונית לחופה מסויי מת, בשווי שניים וחצי מיליון דתי לר, הופנתה למיפעל שפרם התי כם, באוויר-פיתוח, ובניתיים התי כוון מיפעליהם, שחיה עמום עברי דות, להעביר את התזמנה לספקי מישנה כציוד המרכז.

נתגלה כי אמנו אבני לא רק זכה במיכרום מסובסדים, אלא היה גם בעליה של חברת-שיפון שהיתה אמורה לתקן את המיתקנים שהסכו צרות למחלקת-ציוד. נתגלו מכתבים שבהם התלוננו אנשי חיל-האוויר על כי רמת ביצוע השיפוצים דולמת אספקת המיתקנים המקוריים — בלתי-נסבלת.

דיברתי עם מנהל חברת מור-כרמי, לתיכנון ולייעוץ הנדסי, שנשכרה על-ידי מישרד-הביטחון כדי להושיע את אמנו אבני, לאחר שזה זכה שלא-ביושר במיכרו בעל דרגת חשיבות חיונית ביותר עבור חיל-האוויר ולא הצליח לבצע את העבודה. דו"ח חברת-הייעוץ היה קטלני ביותר.

קיבלתי מידע על מיספר מיפעלים נוסדי פים, ועל סיטונאים לציוד מסויים, שקשי ריהם עם רביסרן מאיר היו שנוייס-במח-לוכת. העברתי מידע זה, כאת מרבת שאר הפרטים, לידי המישרד. קיבלתי לעיון דרישנייר, המופקד בעת בודיים נאמנות, ועליו כתבי ידו של רס"ן מאיר, במסמך זה ניסה להשחית תעשייו הגון, הציע

הביטחון, שעד כה סינקה אותם העיתונות והתייחסה אליהם בכפפות של משי, הוכו בהלם. למחרת פירסום הכתבה הוזמנתי אל סגן ניצב משה כץ, במטה-הארצי של המישרד. כץ אמר לי בפשטות: „בני נפצע במלי-חמת יום-הכיפורים. בצוות שלי יש בחורים שאף הם נפצעו במלחמה האחרונה. אנשי הצוות ואני נעשה הכל, כדי לחשוף את הפרשה עד תום. נעצרו סביבה-השעון כדי למנוע ממושחתים לספסר בדם בנינו. ב-24 השעות האחרונות עלינו כבר על עיקבות ראשונים. אם יש לך מידע נוסף שלא פירסמתי, אני רוצה שיתוף-פעולה מצידך“.

התבוננתי בסגן-ניצב כץ וידעתי, כי הוא האיש שילך בעניין זה עד הסוף, בניגוד לאנשי מישרד-הביטחון, שלא נקפו אצבע לחקור בנושא.

ההתרשמות הראשונה שלי מקצין-מישר-טרה הגון ונימרץ זה, נותרה בעינה משך כל מגע עימו.

בניתיים, אחרי פירסום הכתבה הראשונה, החל זורם למערכת העולס הזה שפע של מידע. בדיקתי ומצאתי כי תת-אלוף (מיל), חיים ירון אינו מכיר את אמנו אבני היכרות שוטחית בידי, כדבריו. שניהם ילידי טבריה, ומיוודים עוד מצעירותם. ירון בני קר לאיפעם במסיבות שערך אבני בירתי-הפנטהאון שלו בתל-אביב, כאשר הפך תעשייו מכובד וספק גדול של מישרד-הביטחון.

אנשים רבים טענו כי הם מתי-קשים והאמין שרביסרן מאיר יכוד היה להשתוד במחלקת-ציוד באיך-מפריע, הוא שיויעו הי דבר, בדרך כלשהי, לידעתי שר ראשיה-מחלקה חיים ירון.

בדיבר עם חשיפת שורה שלמה של מעשייה-יחית של אמנו אבני בשיחוד קצינים, בהטיית מיכרום, באספקת מיכ-שור בעל איכות ירודה למישרד-הביטחון, גיליתי כי אחי של רביסרן מאיר עובד במיפעלו של אבני (י), ומקבל ממנו מדי-פעם „מענקי-השתלמות“, וכי מאיר עצמו ניסה לשחד את הנתונים לפיקודו כדי שלא יגלו דבר על מעשיו.

כתוצאה ממידע נוסף זה, הצי מייורה תמונה שהייתה מהירדה עוד יותר מששיערנו. מיכרום רבים, המסתבמים בעשרות מיליוני דתי, דות, הוטו מחלקת ציוד-אוויר שלא כדין, במשך שנים.

ואו, בעוד המישרד הצבאית והאורחית חוקרות בפרשה ותוהות על נקצנו של חיים ירון, באה אלי אותה שיחת-טלפון מפתיעה ממפקד חיל-האוויר, זאת, למרות שתוצי אות החקירה החלו מגלות בבירור כי כל האשמות העולס הזה אמת הן.

האלוף פלד

החערב והעליב

ב עיקבות שיחתי הטלפונית עם הי אלוף פלד, נשלח אליו (ב-25 במאסר 1975) ממערכת העולס הזה מיכתב חריף ביותר שמה על התערבותו בחקירה תל-ייה ועומדת. האלוף לא טרח להגיב כלל. שריה-הביטחון אישר קבלת העתק. התערבותו של מפקד חיל-האוויר בי חקירה תלוייה-ועומדת חמורה מאיך-כמות, ומעוררת שאלות נוקבות.

במיקרה הטוב ביותר, היו אלה אי-זהירות ופזיונות חריגות. מה יכול היה המפקד לומר לי, אילו פניתי אליו? מה יכול היה לדעת על עיסקי התת-אלוף שלו לשעבר?

כיצד העז האלוף לפנות אל עיתונאי, בנוכחות התת-אלוף (מיל) — שנעצר לון אחר-מכן ושחרר בערבות — בסיגנון כגון זה, ובצורה שירון מוכרח היה לפרשה כגיבוי וכמתן סעד מוסרי לו, בשעה שירון עמד כבר בחקירה של מצי"ח חיל-האוויר, הכסוף ישירות לאלוף פלד?

בכתבה השנייה בסידרה על השחיתות הביא העולס הזה (1961) שורה ארוכה של מימצאים חדשים. בין השאר טענו כי שופטי בית-המשפט העליון הוטעו, כי שבתם כבית-דין-גבוה לצדק, בשעת בירור בקשתה של חברת עידן הנדסה — שטענה כי אמנו אבני, בעל א.ג.י., זכה במיכרו מישרד-הביטחון שלא כדין והועדף על-פניה.

יואל מירון, פקיד מישרד-הביטחון ואמנו אבני היטעו, ביודעין, בתצהיריהם את בית-

(המשך מעמוד 17)

מילים "חוגים מדיניים", חוכר כי היו קיימים יחסים מצויינים בין ישראל ובין קאמבודיה בתקופת שלטונו של סיהאנוק. לפני שהוסל בהפיכה שאורגנה על-ידי סוכי נות'הביון האמריקאית. כהכנה לפלישה הי אמריקאית לקאמבודיה. עד אז פעלו מומרי חים ישראליים רבים בקאמבודיה, וממשלת קאמבודיה ראתה בעין יפה את מיבצעי הסעד הישראליים.

אם כן, מדוע גמלה סיהאנוק לפתע יחס עויין לישראל? **שתיקה כהודאה.** ייתכן שאנשי משרד-החוץ היו מוצאים את התשובה לי כך, אילו היה להם זיכרון טוב — או אילו נהגו לקרוא את ראיונותיו של שר-הביטחון. לפני שלושה שבועות ריאיון כתב מעריב דוב גולדשטיין. את שימעון פרס. במהלך הראיון פוצץ גולדשטיין פצצה. הוא שאל את פרס: "בסוף אפריל וב-ראשית מאי 1970, כאשר המימשל האמריקאי ציווה על הפצצת הקומוניסטים בקאמבודיה, תיאמה ישראל עם ארצות-הברית את הודעתה על מציאתם של טיי

כתב גורדשטיין
לדרוג קאמבודי ולנוח

סים סובייטיים במצריים, ועל הגברת הי מעורבות הסובייטית במיורח התיכון. זה היה ביטוי לשותפות-אינטרסים. ההכוננה הייתה לרכך את ביקורת הקונגרס על הי הפצצות בקאמבודיה.

שימעון פרס האוין לדבריים, ולא הגיב עליהם. תגובה כזאת פירושה "שתיקה כי-הודאה". **זוועה שלא-תיסלח.** כאשר נודע כי הגנשיא ריצ'ארד ניקסון פתח בהפצצת קאמבודיה, קמה סערה עצומה בארצות-הברית. לא רק תנועת-השלום הגדולה, אלא גם חלקים ניכרים אחרים של הציבור האמריקאי, ראו בהתקפה אמריקאית חדשה זו כי הודוסיין זוועה שלא-תיסלח. טובי הפרשי-נים הבינו כי ארצות-הברית גורמת למילי-חמת-אזרחים עקובה-דם בקאמבודיה. בין ראשי-המחאה בלטו אישים יהודיים.

מיתקפת-התעמולה הישראלית בדבר הי-מצאות הטייסים הסובייטיים במצריים באה כדי להקהות את חוד המחאה על מעשי ניקסון, ולהסיח את דעת היהודים. היתה זו תמיכה פעילה במדיניות של ניקסון כי קאמבודיה. שגומה להתמוטטות המישטר הנייטרליסטי של סיהאנוק, ולפתיחת מילי-חמת-האזרחים הגוראה שנסתיימה זה-עתה אחרי שפיכת נהרות של דם.

בכך שיחפה ישראל את עצמה בהתקפה על מדינאי שהקפיד לשמור על יחסים מצויינים עם ישראל. קשה לדרוש מסיהאנוק לשכוח זאת ביום שהוא חוזר הביתה כי מנצח — מהיגם שהפעם לא יהיה עוד השליט הממשי של קאמבודיה, אלא רק ראשי-מדינה סימלי. השילטון הממשי עבר לידי התנועה הלאומית-הקומוניסטית שי ניצחה במלחמה, נגד מכונית-המלחמה הי-אדירה של ארצות-הברית.

מישרד-החוץ הישראלי הגיב כמו האמא היהודיה. חבל רק שהחיים אינם בדיחה יהודית.

ס' היקניות

מבצע ההוצאות
בחנויות השררת ס'
הסוכרמרקט, האוכרס'
וחנויות כרטיות אחרות

לוח מחירים לבוא'

נוישרד החקלאות	
ירקות:	
עגבניות מעולות	4.20
גור	1.65
תפוא"ד חדשים	1.90
תפוא"ד ישנים ארוזים	1.95
תפוא"ד חדשים ארוזים (ירושלים)	2.15
כצל	1.00
כצל ארוז (ירושלים)	1.15
פירות:	
ולנסיה — אפילים	1.60
אשמוליות	1.40
כננות	3.45
תפוחי גליה גודל 6	4.35
תפוחי גליה גודל 6.5	4.55
עופות:	
פמם צעיר קפוא מוכן לבישול	7.50
תנוער, טנא עוף, עוף מיוחד מעולה	10.50
חזה הודו חבילות (קפוא)	16.00
תחתון הודו חבילות (קפוא)	12.00
דגים:	
כסיף	6.50
בקהל — פרוס אחיד עשוי מדגים שמשקלם לא פחות מ-360 גרם	8.80
מוצרי חלב:	
שמנת חמוצה 170 ממ"ל	0.90
חמאה 100 גרם	1.65
טירון — פאר ק"ג	17.00
מל העמק ק"ג	19.00
גוש חלב ק"ג	17.00
ערך הדר ק"ג	18.40
מורון ק"ג	17.50
גבינות מותכות (אריות שונות)	20% הנחה

הכפיר שייצא מן הכפור

הסוד נשמר בקפדנות - לא בפני הערבים, אלא בפני האמריקאים

שבה בשעה שישראל רוכשת מהם את סודותיהם הצבאיים, היא שומרת מפניהם את סודותיה הצבאיים שלה. שיקול שני שהכתוב להסתיי מפני האמריקאים לא יזו רמת פיתוח הגיע ייצורו של מטוסי הקרב הישראלי, היה שיי קול פוליטי. ישראל לוחצת על ארצות הברית להתחייב לספק לה מטוסי קרב של הדור החדש - אלה שישלטו בשמיים בשנות השמונים. לפי הפירסומים בערי תונות הזרה מעוניינת ישראל ברכישת ה-15 החדש.

ברגע בו היה מסתבר לאמריקאים שישראל מסוגלת ליצור בעצמה מטוסי קרב המתקרב בתכונותיו למטוסים שהיא מביקשת לרכוש בארה"ב, היתה יורדת איכות הלחץ שישראל יכולה להפעיל על ארה"ב בנושא זה. זוהי אולי הסיבה לכך, שגם כאשר הוצג הכפיר השבוע לעיני העור, הם הירבו מציגו להדגיש בהבלטה, שי הוא אינו מהווה בשום אופן תחליף לי-15 וכי הוא שייך לדור המטוסים הנור כתי ולא לדור העתידי.

למרות זאת היה חיסרון בולט בטיי עון זה, מבחינתם של האמריקאים. כי מדינה המסוגלת לפתח ולייצר מטוס ביי רמת הכפיר, אינה קופאת על שמריה. אין

לותיו ומהות מערכות הנשק והמערכות האחרות המותקנות בו, אינה ידועה להם עד עצם היום הזה. כמה ממערכות אלה הם פיתוח של מערכות אמריקאיות, בתור כן כאלה שפותחו וייצרו בארצות הברית והצגתו החיצונית.

הבעייה העיקרית היתה ארצות הברית. עד לשבועות האחרונים היתה ארצות הברית ידידה ובת ברית. היא היוותה את הארסנל של ישראל. בלחץ ישראל נאלץ

היה זה אחר הסודות המדוברים ביי תר של מדינת ישראל, בעיתונות הי עולם לא פסקה לעסוק ולדוש בו. ויחד עם זאת, היה זה סוד שמור ביותר.

כאשר ערב יוסי העצמאות הוסר הלוט מעל מטוס הכפיר, מטוס הקרב מתוצרת ישראל, לא היתה ההפתעה מעצם קיומו של המטוס. מאז 1969 הופיעו בעקבות פירסומים בעיתונות הבינלאומית, ובמיוחד בעיתונות התעופה המיקצועית, שבישרו על כך שישראל עוסקת בפיתוח מטוס קרב מתוצרת עצמית לפי הדגם של ה-5, אותו מטוס צרפתי שהנשיא דה גול הטיל אמבארגו על מישלוחו לישראל עם פרוץ מלחמת ששת הימים. אחרי מילי חמת יוסי הכיפוריים התרבו הידיעות שהציי גו את המטוס הישראלי כעובדה מוגמרת. כמה מהן ציינו גם כי המטוס, המכונה ברה, השתתף כבר באופן פעיל בקרבות האוויר במלחמה.

אזרחי ישראל, המתורגלים כבר על הי עיקרון שבנושאים מסוימים הם יכולים לשאוב יותר מידע מעיתונות חוץ על ה מתרחש במדינה, מאשר מהעיתונות המ קומית, יכלו לחוש כי אין מדובר הפעם בניחושם וסברות כרס.

אולם למרות הפירסומים ומעט הנתו נים שפורסמו פה ושם, במיוחד בשבועון התעופה האמריקאי המהימן אווישן וויק, אפף מסך של עירפול ומיסתורין את מטוס הקרב מתוצרת ישראל. היה זה אולי אחד המקרים הבודדים שסוד ביטחוני שמור ביותר היה נחלתו של חוג אנשים מצומצם ביותר. היו סיבות רבות וטובות לשי מור את דבר ייצורו של המטוס, שלא לדבר על תכונותיו ואיפיוניו. מאחורי מסך של סודיות, סיבות אלה היו עדיין תקפות גם כאשר הועלתה לראשונה ההצעה לה שוף את דבר קיומו של הכפיר לעיני העולם בצורה פומבית ורישמית. החשש העיקרי לא היה דווקא מפני חשיפתו של המטוס בסני מדינות ערב, אויבותיה הי פוטנציאליות של ישראל. היה זה יותר חשש מידידים.

II כפיר
leo iuvenis.
כן נקרא בעודו צעיר, כשיצא מכלל נור ולכלל אריה לא בא;

לפי הזמנה מפורטת של חיל-האוויר הישי ראלי.

היתה סיבה מוצדקת לחשוש שהאמרי קאים, כפי שאומנם קרה, יתרעמו על שהתעשייה האווירית הישראלית פיתחה מערכות המבוססות על מערכות אמרי קאיות. הם יכלו גם להתמרמר על כך

הפנטאגון לספק לה כמה ממערכות הנשק החדשות והסודיות ביותר, בהן כמה שלא נמסרו לשום ידידה אחרת של ארצות הברית. באותה שעה לא שותפו מומחי הפנטא גון בסוד ייצורו של הכפיר. עובדת קיומו היתה ודאי ידועה להם, אך טיבו, סגו

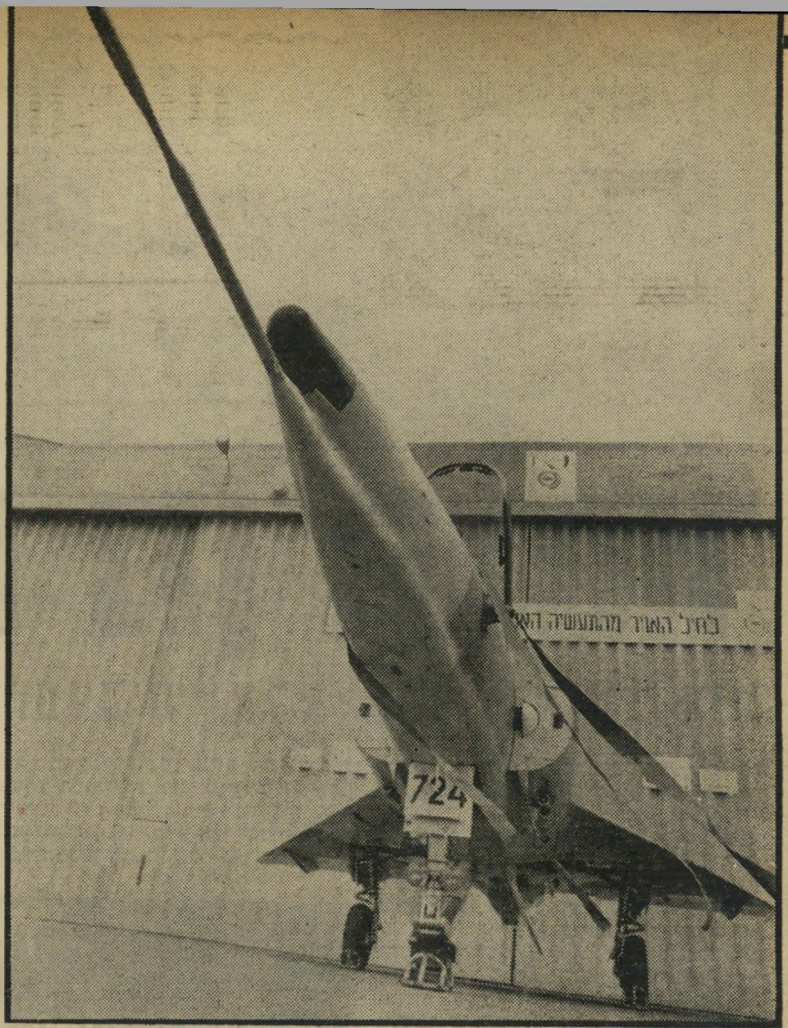
הישמר

מהידידים

ל ידתו של מטוסי קרב, העולה על פסי הייצור, אינה יכולה להישאר בגדר סוד לאורך זמן. כיוון שייעודו של מטוס הוא לטוס, ולעשות זאת במרחב האווירי הפתוח, לא ניתן לשמור אותו בהאני גרים. זאת הסיבה שלא רק מדינות חופי שיות כמו ארצות הברית, אלא גם מדי נות המקפידות על שמירת סודותיהן, כמו ברית המועצות, מפרסמות ברבים את היי שגיהן החדשים בתחום זה. אולם פיר סומו הפומבי של מטוס חדש, ואף הצגתו ברבים, עדיין אינן חושפות את סודותיו. סודות אלה טמונים בתכונותיו של הי מטוס, כושר ביצועיו, המערכות החדדי שות הנכללות בו והחומרים מהם הוא בנוי. את אלה לא ניתן לגלות אך ורק מראיית המטוס. לשם גילוי פרטים אלה יש לבדוק את המטוס עצמו, תוך גיי תוח קרבי.

ואף על-פי-כך היו כרוכות, לגבי יש ראל, בעיות עדינות וסבוכות ביותר, גם בעצם התכרוה על קיומו של הכפיר

בפה פעור: פרס ורבין עוקבים אחרי ביצועי ה"כפיר"

ה"כפיר" ביום הצגתו שלרבהביניים

מיראז' מהנדסים ישראלי בשם יוסף בשניק, לכנסייה הלה המפורסמת של ה"מיראז' הוא הוסף מיטחים הניתנים לשימוש, ועוד המצאות שהעלו את תכונותיו האווירודינמיות. כדי להפוך את הכפיר למטוס של שנות ה-80, היה צורך להוסיף לו מהירות. ישראל ציידה את הכפיר במנוע ג' 79.

מטוסי הקרב המודרני הוא אחד מכלי הנשק המתיישנים ביותר. יש מטוסים הידועים מיושנים עוד קודם שירדו מקרן הייצור. בתוך עשר שנים בלבד עלתה מהירותו של מטוס קרב מודרני מ-900 קילומטר לשעה ל-3 מאך, פי שלושה ממהירות הקול. נוסף להשגת מהירות עצומה חלו חידושים מהפכניים במטוסי הקרב גם בתחומי החימוש, המערכות האלקטרוניות ומערכות המחשבים.

אם תייצר ישראל מטוס במתכונת ה"מיראז' 3 או אפילו ה"מיראז' 5, טענו המתנגדים, הרי עד שירדו מטוסים אלה מפס הייצור, הם יהיו כבר מיושנים. אבל באווירת שיכרון החישים ששררה במדינה אחרי מלחמת ששת הימים, נפל טענתו אלו על אוויראים אטומות. מאות מיליוני ל"י הושקעו בפיתוח מטוסי קרב מתוצרת ישראל, גם כאשר פתחו האמריקאים את מחסני הנשק שלהם וסיפקו לישראל מטוסי סקייהוק ופאנטום בשפע.

בשבוע שעבר טען שר הביטחון, שימרון פרס, כי אחת ההצדקות לייצורו של מטוס קרב ישראלי היא מחירו הנמוך יחסית — רק 4 מיליון דולר (24 מיליון ל"י). כמחצית ממחיר מטוס דומה מתוצרת זרה. אולם פרס לא כלל בתחשיב שלו את סכומי העתק שהושקעו בייצור הדגמים הראשונים של המטוס, ובפיתוחו. אם לעשות תחשיב כזה, טוענים מומחים, הרי מחיר כל מטוס כזה עד כה, הוא פי כמה וכמה ממחירו בשוק החוץ.

חידושים בילעדיים ישראל

לזיכרון השני סביב הכפיר פרץ בתחילת שנת 1973, כאשר התנהל, כמעט בסומבי, המאבק על השליטה בתעשייה האווירית. באותה תקופה כבר ייצרה ה-

גם הצרפתים יכלו לצייד את המי"אז'ים שלהם במנועים רבי-עוצמה יותר, כדי להעלות את מהירותם. אולם מהירותו של מטוס אינה תלויה רק במנוע שלו. היא קשורה במיבנהו האווירודינמי ובחוקי המתכת שממנה בנוי המטוס.

הסכנה:

לחץ וחוסן

הבעיות האירונאוטיות הכרוכות בפיתוח מטוס על-קולי מהיר, הן מסוכנות מדי מכפי שניתן להסביר על קצה הלשון. אולם גם בצורה פשטנית יכול גם מי שאינו מתמצא באווירודינמיקה להבין.

טיסה במהירות על-קולית יוצרת בעיי קר שתי בעיות טכניות שמתכנני המטוסים בכל העולם מנסים לפתור. החיכוך העצום הנוצר במהירויות גבוהות גורם להיווצרות לחץ עצום על המטוס. הנקודות הרגישות ללחץ כזה הם מקומות החיבור של הכנפיים לגוף המטוס. להן נשקפת סכנת ניתוק. כדי להתגבר על הלחץ הזה, שואפים המתכננים להגיע ליצירת כנפיים דקות ככל האפשר, שיהיו יחד עם גוף המטוס מיטשח אחד.

כנפי הדלתה של המיראז', נחשבו בשעת תו לפיתרון אידיאלי. אולם גם הן לא היו עמידות די הצורך במהירויות שמעל ל-2.5 מאך, בעיקר בגלל עייפות המתכת ממנה יוצר המטוס. שלא עמדה בלחצים גבוהים יותר.

בעייה שנייה היא הטמפרטורה הגבוהה שיוצר המטוס העל-קולי במהירויות כאלה. טמפרטורה זו, שיש בה כדי להחריק כל מתכת מוכרת, מתרכזת בעיקר בחרטום המטוס. שיטות קירור שונות הומצאו בי עולם כדי להתגבר על בעייה זו. אולם מיבנהו החרטום עדיין ממלא תפקיד חשוב בפיתרון בעייה זו.

שתי בעיות עיקריות אלה, של לחץ עצום וטמפרטורה גבוהה, ניתן לפתור הן בעי צוב אירודינמי משוכלל יותר והן במציאת תערובת מתכת שתהיה מסוגלת לעמוד בטמפרטורות גבוהות מאלה בהם עומדים מטוסי הקרב המוכרים כיום.

במהירויות עד ל-2 מאך, מסוגל לעמוד גוף מטוס העשוי ממתכת מתכת של מגנזיום ואלומיניום. מעבר למהירות זאת משתמשים בנתך חדש, שהוא תערובת של טיטאניום ופלדה. אך גם נתך חדש זה אינו עמיד בתנאים הנוצרים במהירויות המתקרבות ל-3 מאך.

גיראה כי מיפעלי דאטו לא הצליחו להתגבר על בעיית חוץ המתכת, שהיה עמידה בחיכוך הנוצר במהירויות גבוהות. משום כך יצרו דגם חדש של המיראז' — ה-1.9F, המכונה גם סופר-מיראז'. דגם זה, שאינו בעל כנפיה החדה, מצויד כבר במנוע חזק יותר, מסוגל להגיע למהירות של 2.5 מאך, כמהירות הפאנטום. הוא הושלם רק בדצמבר של השנה שעברה, ויוספק למזמיניו רק במרוצת השנים הבאות.

כדי להגיע למהירות של 2.2 מאך, שיהיה מהירות איטית במטוסי שנות ה-80, לא היה צורך להשקיע מאמצים בפיתוח דגמים חדשים.

ייתכן שההבטחה הגלומה בכפיר מבוססת בשמו. שכן כפיר, הוא לביא שכבר אינו גור אביל טרם הפך אריה בוגרי. ככל הנראה, הוא שלבי-ביניים בלבד לקראת מטוס משוכלל יותר שיהיה, לדעת מומחים, מהיר טובים בעולם, ויחיה שייך לדור המטוסים של שנות ה-80.

"הערים הזה" 1740 (6.1.71) — והמטוס האב

תעשייה האווירית בקצב מלא את מטוסי האב של הכפיר — שכנו בחו"ל ברק ונשר. הם יוצרו בפיסקס מלא של חיל-האוויר, והונסו בהם חידושים לפי דרישות טייסי ומנהיגי חיל-האוויר. כתוצאה מכך פרצו מחלוקות תמידיות בין חיל-האוויר לבין התעשייה האווירית. כאשר עמד מפקד חיל-האוויר מרדכי ("מוטי") הוד לפרוש מתפקידו, הוא רצה לקבל לידיו את ניהול התעשייה האווירית. בעיקר כדי לפקח על פרויקט הכפיר. שר הביטחון דאג, משה דיין, תמך בו, אך נאלץ לבסוף להיכנע ולהשאיר את אל שוימר, מנכ"ל התעשייה האווירית ומייסדה, על כנו.

למרות הוויכוחים חילוקי-הדיעות, ולמרות מה שיראה בעיני רבים כביובו של מיליארדים חסרי-הצדקה, נמשך הפיתוח בקצב מואץ. המטוס שהוצג לפני שבוע אינו דומה כלל, מלבד בצורתו החיצונית הכללית, לדגמים הראשונים שיוצרו בארץ. אף לא למטוסי הברק שהשתתפו, לפי פירי, סומים זרים כבר במלחמת יום-הכיפורים.

לא היה זה הישג של אדם אחד. מהנדסים בתחומים שונים עמלו על פיתוח מטוס שיוכל להתמודד בעתיד עם מטוסי שנות ה-80. לפי מקורות-החוץ היה האיש שהמציא את הדגם הישראלי של הסופר-

המטוס בתמונת השער של העולם הזה הוא דגם ראשוני של מיראז' 5, שרק לפני שנה הושלם פיתוחו.

גילויי השחיתות בצמרת מישרד-הביטחון, מילאו תפקיד בתביעה לחשוף את הכפיר. היה צורך להוכיח, שמילבד השערוריות — יש גם הישגים.

בסופו של דבר, כשהמתנגדים הם, על-פי השבועון אווישן ויק, בעיקר אנשי חיל-האוויר והמחייבים הם שרי-הממשלה ואנשי מערכת-הביטחון, נפלה ההחלטה להציג את הכפיר. היא התקבלה במהירות. יומיים בלבד לפני שערך הטכס החפז והמאולתר ערב יום-העצמאות.

סערות

ה"כפיר"

לזיכרון סביב הצגתו של הכפיר לא היה הראשון שחולל מטוסי-הקרב מתוצרת ישראל. הוא הספיק כבר, במרוצת צת השנים האחרונות, לגרום מיסטר סעי רות, שרק הדים מתו הגיעו לידיעת הציבור. הוויכוח הראשון התעורר סביב עצם ההחלטה לייצר את המטוס. היה זה בעת שהצרפתים הטילו את האמבארגו שלהם על משלוח נשק לישראל, והאמריקאים טרם התחייבו להחליף את הצרפתים כספקי הנשק של ישראל.

ההצעה שהועלתה או היתה לייצר את המיראז' 3, שכבר היה בידי ישראל, במישר על התעשייה האווירית בלוד. מבחינת הידע והכושר היתה התעשייה האווירית מסוגלת לקבל על עצמה את המשימה. באותם ימים היא ניהלה כבר משאומתן על רכישת מיפעל שלם לבניית מטוסי המנהלים האמריקאי הסילוני ג'וקומנדר. עם המיפעל, עמד לעבור לישראל כל הידע הקשור בשלבי הייצור של מטוס סילוני. לישראל היתה כבר או תעשייה אלקטרו-גית מפותחת, מהטובות בעולם.

בבית-שמש הלך ונשלם מיפעל לייצור מנועי-מטוסים של התעשייה היהודי-צרפתית שידלובסקי. לישראל היו גם מומחי-אוויר רונאוטיקה מעולים. בפקולטה לאווירונאוטיקה בטכניון בחיפה הוכשרו מהנדסי תעופה, היתה בה ניסבת-רוח משוכללת לניסויי-דגמים, והושגו בה כבר הישגים נכבדים.

הנימוק העיקרי נגד ההחלטה לייצר מטוסי-קרב על-קולי בישראל היה כלכלי. שלבי-הייצור הראשונים של מטוס כזה מצריכים השקעות של מיליארדים. עצמקעה כזו היא כדאית, כדי להבטיח עצמאות ביטחונית בתחום המטוסים. אולם היא ביני ביו כאשר יש אפשרויות להשיג מטוסים מתוצרת זרה.

(המשך ממעמד 19) כל סיבה נראית לעין שהיא לא תמך שר במחקר ופיתוח בדגם זה ובדגמים אחרים ותגיע בסופו של דבר לייצור מטוסים משוכללים עוד יותר, היכולים להתמודד עם מטוסי שנות ה-80.

חשש מטענות

הצרפתים

הבעייה השנייה שעוללה היתה ל-התעורר עם הצגת הכפיר היתה צרפת. לישראל אין אמנם כיום יחסים ידידותיים עם צרפת, אין היא מקבלת ממנה כל סיוע בצידוד צבאי. אולם היה חשש סביר, כי היחסים הרעועים עם צרפת עלולים להימתח עוד יותר, אם יתחילו הצרפתים אל הכפיר כאל גניבה תעשייתית.

כי הכפיר אינו רק אחד ממצאצאיו של המיראז' של מיפעל דאטו בצרפת. בצורתו החיצונית הוא דומה דימיון מחלט ל"מיראז' 5. אותו של המיראז' שישראל רכשה 50 ממנו ומסירתם לישראל בוטלה. כיוון שבמרוצת השנים שחלפו מאז הוטל האמבארגו.

במישפט שהתנהל בשווייץ הורשע המהנדס השווייצרי פראונקנכט כי גניבת תוכניות ושירותי המיראז', והעברתם לישראל תמורת תשלום — יכלו הצרפתים לטעון כי הכפיר אינו אלא ה"מיראז' 5, שנגנב מהם על-ידי התעשייה האווירית הישראלית.

מול שיקולים אלה, שהועלו נגד הצגת המטוס וחשיפתו, ניצבו שיקוליהם של מחייבי הפירסום.

● הצגת המטוס דרושה דווקא בשעה זו, לצורכי המימון עם האמריקאים. אם סבורים האמריקאים שהם יכולים לסחוט ויתורים פוליטיים מישראל, בין השאר באמצעות מניעת אספקת מטוסי-קרב חדישים, יש להוכיח להם שישראל אינה תלויה עוד מוחלטת בנושא זה ביצרניה-המטוסים של ארה"ב.

● פירסום הכפיר דרוש גם לצורכי הרחעה כלפי מדינות ערב, לבל יתפתו לפתוח במלחמה מתוך הנחה שארה"ב לא תחדש את מלאי המטוסים של ישראל.

● הפירסום דרוש גם לצרכים פנימיים, בעיקר כדי לעודד את המוראל הירוד. למרות שהדברים לא נאמרו בסירוט, אין ספק שגם חבילות הגוברת על מערכת-הביטחון ועל תקציב-הביטחון, נוכח

עסקים

איך להרוויח מן הצדק

הסכרת עניינה הצורך

של ישראל הוא

עסק טוב מאוד

יש אנשים שכל דבר הופך בידיהם לזהב. איש מאושר כזה הוא משה דיין (ראה הנדון).

כמו אישים אחרים, יצא גם משה דיין "להסביר את עניינה הצורך של ישראל" לציבור האמריקאי, כדי להכשיל את המוני מות ולסכל את הקנוניות הנרקמות בארץ-צוֹת־הברית נגד ישראל.

איך הוא עושה זאת? 30 אלף לשענה. בראשית החודש הופיע דיין בלוס־אנג'לס.

ביום השני, ה־7 באפריל, הופיע בארץ-ניברסיטת קליפורניה (אוקל"א) והירצה על בעיות המדינה. בתמורה גבה שכר־סירה של 5000 דולר (30 אלף לירות).

למחרת היום גבה סכום דומה עבור הרצאה באוניברסיטת נורת'רידג'. בשתי ההרצאות נאסר על העיתונאים להיכנס לאולם.

מלבד שני הנאומים, לא קיים דיין שום הופעה פומבית אחרת, ואף סירב להיפגש עם עיתונאים או מנהיגים יהודיים מקומיים.

פגישות כאלה יכלו לתרום להסברה, אך לא היו מכניסות כסף. לציבור הישראלי נודע, לעומת זאת, כי דיין הכריז בהרצאותיו שאין סכנה של מלחמה במזרח־התיכון.

גוף ציבורי וכים פרטי. אין זה מעניינו של איש בישראל אם מוכן מישהו לשלם לדיין רבבות לירות תמורת תחזית מסוג זה — אחרי שאלפי צעירים ישראליים שילמו בחייהם עבור תחזית דומה, בראשית אוקטובר 1973.

אולם הדבר נוגע לציבור הישראלי משתי בחינות:

● בכל מסעותיו מלווה משה דיין על־ידי שלושה שומרי־ראש צמודים, אנשי ישרות־הביטחון של ישראל, שכל הוצאה־תיהם ומשכורתם משולמות מקופת המדינה.

אם גורף דיין הון בהופעותיו — מדוע לא ישלם מכיסו המלא עבור השמירה על גופו?

● בארץ מתוארות נסיעותיו של דיין

ראל בחו"ל, לא פירסם עדיין לוח־מהירים של אישי־הציבור, האלופים (מיל.) ושאר אנשי־שילמו, המתגייסים לאותה משימה לאומית.

הסברה

סליחה. האירוע בוטל

לארץ ישראל אסור

להסביר באמריקה —

אם אינו דוגל

בקן הרשמי

"תוריד את הידיים!" נשמע קולה של צעירה במיקלט החשוק, "לא אתה — את ה!"

ההסברה הישראלית נוהגת על פי אותו כלל.

היא רוצה שאישים ישראליים יסבירו — אך לא כל האישים.

ביטול ברגע האחרון. אחד שלמד זאת על גופו בימים האחרונים היה האלוף (מיל.) מתי פלד, מי שהיה איש מרכזי בקבוצת האלופים המנצחים של מלחמת ששת־הימים.

בשנים האחרונות מטיף פלד לשלום ישראלי־פלסטיני.

בעוד משה דיין גורף הון בלוס־אנג'לס (ראה לעיל), הגיע פלד ללוש־נגטון, כדי לתת שם כמה הרצאות. האחת היתה צריכה להינתן בבית־הכנסת טיני, והשנייה בפגישה עם חברי־הקונגרס.

אך באורח פלא, בוטלו שני האירועים ברגע האחרון.

מי גרם לכך? הודיע כתב מעריב ב־ושינגטון: חוגים יהודיים טענו שהדבר בא כתוצאה מהתערבות השגרירות הישראלית. הניסוח לענייני עיתונות של השגרירות הכחיש, כמוכן, בתוקף.

קצ"ב יהודי. מה שקרה לארץ פלד אינו יוצא דופן. זהו נוהג מקובל, ויש לכך שיטה משומנת היטב.

בדרך־כלל עוסק בכך גוף הנושא את השם התמים ליגה נגד השמצה. והוא מעין בולשת פוליטית פרטית, מן הסוג הסטא־ליטרי, המוציאה הודעות־חרם סודיות ל־מוסדות יהודיים. כימעט שאין בארצות־הברית גוף או איש יהודי המעז להמרות את פיה של הליגה, מחשש פן יבולע לו, פעולת־ענישה של הליגה, בצורת חרם כלכלי וחברתי, יכולה להיות יעילה ומהי־רה. מובן שאין פוליטיקאי אמריקאי המוכן להתגרות בה, כי תגובת בוחריו היהודיים עלולה להיות מאורגנת ומוחצת.

הקשר בין הליגה ובין השגרירות הישראלית הוא סודי, אך ברור כי זהו קשר הדוק, וכי בולשת זו מופעלת על־ידי אחד העובדים הבכירים בשגרירות. בסופו של דבר מוביל צינור האחריות הסמוייה אל לישיבת שר־החוץ בירושלים.

הגתיים סגורות. וכך, בעוד יגאל אלון מנסה להפעיל את קסמיו על הנרי קיטינג'ר, המסתייג ממנו בשיחות פרטיות, ובעוד אנשי־מימסד ישראליים שונים גור־פים הון מהרצאות בפני יהודי אמריקה, נחסמו האולמות בפני אחד האישים הבול־טים במחנה־השלום הישראלי, בעל עבר צבאי מפואר.

שערוריות

טחנות הצדק טוחנות לאט

המישטרה עצרה את ראשי חברת

"משה"ב" — שנה וחודש

אחרי פירסום ההאשמות

נגדם ב"העידם הזה"

כאשר אישר השבוע שופט בית־המישטש שלום בתליאביב את מעצרו של מנכ"ל חברת־הבנייה של המסד"ל יצחק יגר, ומגנו דב צחור, לא הופתע איש מכן, ופחות מכל — הנעצרים עצמם, שכן (המשך בעמוד 28)

בשעתו דיווח אורי אבנרי מעל עמודי העולם הזה כיצד גרם חוזר סודי של הליגה לביטול מיסתורי של עשרות הרצאותיו באוניברסיטות אמריקאיות ובקהילות היהודיות. החוזר היה כתוב בנוסח "אף כי אין לומר כי מר אבנרי הוא בוגד, יש לקבוע כי הופעותיו אינן רצויות בשעה זו..." בערים מסוימות לא הצליחו מאר־חיו של אבנרי להשיג אף אולס בשכר לעריכת חרצאתו.

יופי זה גם עניין של צבע

מרי קוואנט, האופנאית הבינלאומית המכתיבה מה נלכש וכיצד נתאפר.

את מטופחת כעת כראוי, מטסלת נכון ובקפדנות בפניך וגופך, ללא כוונות שמש, כי את משתופת נכון, ורואה בעליל את תוצאות הטיפוח שהבאנו במדוי־רים האחרונים, שומרת על דיאטה ומתעמלת. אגב, כמה ק"ג כבר הורדת? לאחר טיפול אינטנסיבי של חודש ימים, הגיע הזמן לאמץ את איפור הקיץ.

Baby עיניים: בסיס Eye Gloss בגוון Soft Moss ועליו שלישיית צל־ליות Jeepers Peepers בגוון Go Green. את הצלליות העלינה בשלושה חצאי קשתות כששתי החיצוניות — ירוק בקבוק, האמצעית ירקרק ומעל עצם ארובת העין — ירקרק. מתחת לעפעף התחתון — טורקזו מסקרה

פנטזיה — קיץ '75

"פנטזיה קיץ '75" הוא שמו של איפור הקיץ שלנו. וכשמו כן הוא, נשי מאד, חלומי, קצת משתולל, בעל אפ־שרויות אין ספור לווריאציות וניתן ל־התאמה לצבע העיניים, העור, השמלה והקפריזה.

האיפור עוצב במיוחד לאופנה הפרו־בלמטית השנה: מצד אחד מכתיבים לנו חליפות מחויטות מכותנה עבה, כפתור רים גדולים, כתפיים מרובעות ואורך שגל ומידי ומצד שני בדים רכים, שמלות גולשות, הדפסים עדינים, כווי צים רבים ואורך מקסי.

כדי להקל עליכן, נחלק את האיפור ל־3 סוגים אופייניים: לשחומות העור ובהירות שיער; לבהירות שיער ו־עור; לכהות שיער ועור.

שחומות העור ובהירות השיער

גוון בסיס Liquid Foundation בגוון העור. פודרה תואמת גוון. טומק — Blush Baby גוון טופי (חום בהיר). עיניים: בסיס Eye Gloss בצבע קרם. על הבסיס צלליות חדישות Pearly Peepers הבאות בשלישיות תואמות — בגוון Stardust. את הצלליות מע־לים בשלושה חצאי קשתות לאורך העין (בניגוד לקשתות הרגילות הבאות אחת מעל השנייה) שתי הקשתות החיצוניות ירוקות והקשת האמצעית כתומה. את הקשתות עושים עד לעצם ארובת העין, ומעליה — צהבה־בהוב. מתחת לעפעף התחתון — ירוק.

לאיפור הקיץ אין צורך להשתמש ב־איי לינר. אך לעומת זאת, הרבי ב־מסקרה Brown Black מסידרת Tearproof. הקפידו להשתמש במס־קרה זו בקיץ כדי שלא תזיעי בטיפות שחורות.

שפתון Chrysanthemum מסידרת Special Recipes החשובה לימי הקיץ כי היא מבוססת על מרכיבים טבעיים ומזהוה הגנה לשפתיים.

לבהירות שיער ועור

גוון בסיס בגוון העור, פודרה משל־י מה. טומק Caramel מסידרת Blush

Brown-Black שפתון Poppy אדון חם מסידרת Special Recipes.

לכהות שיער ועור

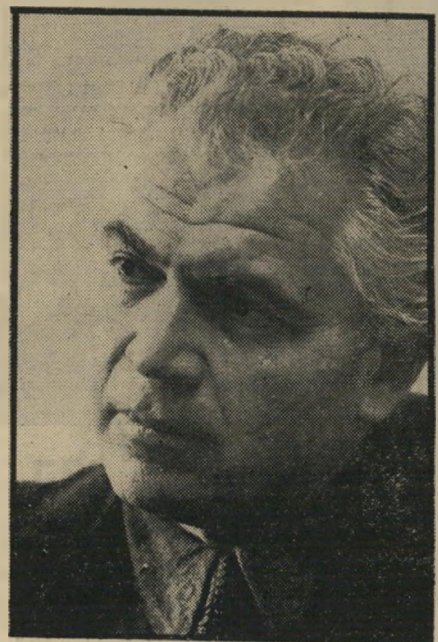
גוון בסיס ופודרה בגוון העור. טומק Blush Baby בגוון Winegum. עיניים: בסיס — Eyegloss לבן וצל־ליות Citrus (ירוק זית), ירוק בהיר וצהבהב) אותן שמים בשלושה חצאי קשתות. כששתי החיצוניות ירוק זית והפנימית ירוק בהיר. העפעף התחתון ירוק זית ולמעלה — צהבהב. מסקרה שחורה ושפתון ורוד (33).

תשובות לשאלות

אח"כ שתי רגלים ישרות בבת אחת. התחילי תרגיל זה 5 פעמים מידי יום והעלי מידי יום את מספרן. לחיזוק הישבן: שבי בקצה החדר כשרגליך מתוחות קדימה והגיעי לקצה השני של החדר ב"הליכת ישבן" (כל פעם הזיזי קדימה צד אחד של הישבן כשהרגלים אינן פעילות). התחילי בפעם אחת ו־גמרי בסיור כללי בדירה בהליכה זו. לשאלתך השנייה: "כמה קלוריות הן ק"ג" — הרי שאלתך איננה ברורה. אם את מתכוונת כמה קלוריות מכיל מ"ג, הרי התשובה היא שכל ק"ג מכיל כמות אחרת של קלוריות. ק"ג קצפת לא דומה לק"ג חסה בתכולת הקלוריות שלו. בכל ספר בישול תמצאי לוח קלוריות מפורט.

מרכז ההדרכה של מרי קוואנט פתוח לשירותך וזהנאתך בואי לעדכן עצמך בחידושי האופנה האחרונים של לונדון. בואי לקבל ייעוץ אישי בטיפול ואיפור פנים. בואי ותהיי אורחת שלנו. מרכז ההדרכה של מרי קוואנט, ת"א, רח' רחל 6, פתוח בימים ג' ויה' בשעות 4—6 אחה"צ.

אל תתעצלו לכתוב למדור על בעיות היופי שלכן, כל פנייה תיענה חן באופן אישי והן בכתב. כתבו אל "מרי קוואנט", ת.ד. 40020, ת"א.

אלוף (מיל.) מתי פלד חרם

כהתגייסות למאמץ ההסברה של המדינה. האם נאה שאישי־ציבור ישראלי, מנהיג מייסודת כוזא, כאשר חיילי־מילואים מת־גיסיים למשימות פחות נעימות ויותר ממור־שכות — בחינם?

לוח מחיריים. שתי השאלות אינן נוגי עות למשה דיין בילבד. אבא אבן התגייס למאמץ הגדול בתנאים דומים, אם כי הוא גובה רק 3000 דולר (18 אלף לירות) עבור הרצאה להסברת צידקתה של יש־ראל.

מי־שרד־החוץ, המארגן את הסברת יש־

ירושלים הופכת מרכז חיי הלילה והחתיכות - בעוד תל־אביב נסגרת

ה דבר הכי טוב בחיפה זה הכביש "ה" לתל־אביב. אומרת הבדיחה הוותיקה, אשה אשר התייחסה בעיקר לחיי־הלילה ול־בילויים בעיר הנמל. אולם נראה כי בקרוב אפשר יהיה לספר אותה בדיחה עצמה על הכביש שבין תל־אביב לירושלים.

בעוד מועדוני־הלילה, הדיסקוטקים וה־פיאנו־בארים בתל־אביב הופכים בלתי־נסבלים, או במיקרה הטוב נסגרים, צומחת בירושלים תעשייה של מקומות־בילוי בעלי־רמה, איכות ותרבות. הדיסקוטקים של רחוב הירקון נעלמו. הפאב של פרדריקה ביפו לא זכה בהצלחה הראוייה, ואל שאר המועדונים ביפו מגיע קהל מסוים מאוד. בבארים של שרתון ו־הילטון אין דריסת־רגל לקהל הטוב שהיה בא לשם פעם. הפיאנו־בארים שנפתחו ל־אחרונה הפכו, בגלל חוסר ויסות־אורחים מתאים ליד הדלת, מקומות, שבלתי־אפשרי לכוון אליהם. זאילו בירושלים יש, בראש ובראשונה, הגלרייה הקטנה בה אפשר ללגום משקאות טובים, לאכול את

דליה ודפנה צמד האחיות הידועות. דליה מזוהה עם הוויכוחות ביותר בטלוויזיה ואילו אחותה, דפנה, צמדה

ירושלים - חתונה

קרן אחת מצעירות תל־אביב, אשר עבודתן מחייבת אותן להישאר בירושלים בעיר הגדולה, אך מבכות רק בירושלים.

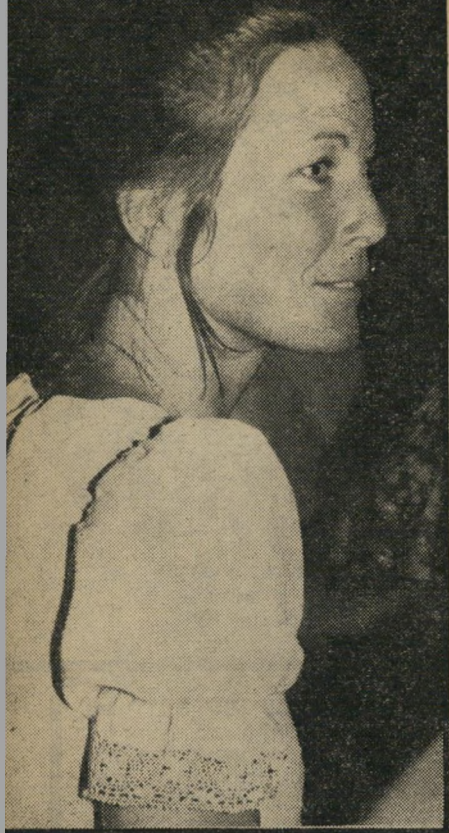
הספיר־ריסס ולשמוע מוסיקה. לחתונות בתמונות ותמיד למצוא שולחן מלא חברים וידידים. הספאניש קולוני דואג תמיד ל־זמר מעולה ותיזמורת טובה. בית התה של יאן הוא פגינת־חמד בלב עין־כרם, והפיאנו־בר שבמצודה והספאניש גאלרי במרכז העיר הם מקומות נעימים. אולם לא רק הבידור־בתשלום פורח בירושלים. בשנים האחרונות היתה כל מסיבה ראוייה־לשמה נערכת בצפון תל־אביב או באחת משכונות היוקרה שבסביבות ה־

סילבי אחת הדמויות הבולטות ביותר בירושלים בזכות עצמה ובזכות בעלה, מונשיין, מעמודי־התווך של הבוהמה הירושלמית. סילבי היא ציירת מחורגת, אשר ערכה תערוכות בתל־אביב, אך הגיעה למסקנה שכדאי לערוך בירושלים.

שרי אשתו של איש־הטלוויזיה דן שילון, אשת כלל מסיבה ירושלמית, וביתם הפך ל־ידידותיה כיצד להיות מארחות־למופת. השבוע ח

אחי וענת אחי פויירברג וענת סבידור, תל־אביביות במקורן, שתיהן סטודנטיות. אחי מתפרנסת כסדרנית בתיאטרון, וענת כמאן.

ריבי מזכירתו של שר־העבודה, ואשתו של אבנר תבורי, הכתב של שידורי ישראל בכנסת.

מירי הלוי, אחת מיפהפיות העיר, עוזרת־הפקה בטלוויזיה, מקפידה להופיע למסיבות ולמועדונים כשהיא בגפה, וזוכה תמיד למחזרים רבים.

שלמיות — שונות לגמרי. האווירה התרי-בותית השקטה של העיר משפיעה על בנותיה, וגם על התל־אביביות המגיעות לל־מוד בירושלים, הן נעשות לפתע חניניות יותר, רגועות ונעימות יותר. קשה למצוא בין הסטודנטיות, סקידות המישרדים הממשלתיים, מוזכרות האישים, הציירות והאמניות של עיר־הקודש נערה אשר תתאפר יותר מאשר סביב העיניים. כימעט שאי־אפשר למצוא ביניהן כאלו ש־מגבלות את הפה, מרימות קול או אפילו רוקדות בתנועות מוגזמות. כשהן מתלבישות, אם בשמלה, הצאית או חליפת־מכנסיים, הבגד תמיד נקי, בעל קווים יש־רים וברורים, כשהמחשוף הוא לכל היותר מרומו ועדין.

התמונות בכתבה זו מהוות מידגם מיקרי של נערות ירושלמיות במסיבות או אירו־עם חברתיים שנערכו בחדשים האחרונים. מידגם המציג את ירושלים החדשה, בני־תחתית.

לינדה רמבאס, יפהפייה ממוצא הודי, סטודנטית ופעילה בהתאחדות הסטודנטים. לינדה מתגוררת עם שתי חברות בדירה שכורה, אשר הפכה מעין מרכז חברתי בעיר.

ווזיה אורי פירסט, למרות ששתיהן נשואות ואימהות לילדים, הן מרבות לבלות — אם במסיבות הרבות הנערכות מדי־שבוע בעיר, אם במועדונים הפורחים עכשיו בירושלים בשעה שמועדוני ת"א נעזבים.

ביותר בירושלים. מקריינות־הרצף טאה לקריי־הטל־

בנות סביב לה

עיר הגדולה. כיום, כאשר מזמינים למסיבה, נותר לשאול רק את שם הרחוב ו־מיספר הבית. שם העיר ידוע: ירושלים. אך לא רק צורות הבילוי שונות, אלא גם המבלים — ובעיקר המבלות. הנערות של חיפה ידועות ביופי הפשוט שלהן, המינורי כלשהו, המזכיר את צעירות וינה וברלין של תחילת המאה. צעירות תל־אביב צעקניות, צבועות ורעשניות במין שילוב לא־סימפטי של עיר אמריקאית גדולה עם רובעים מסויימים של פריס. הירו־

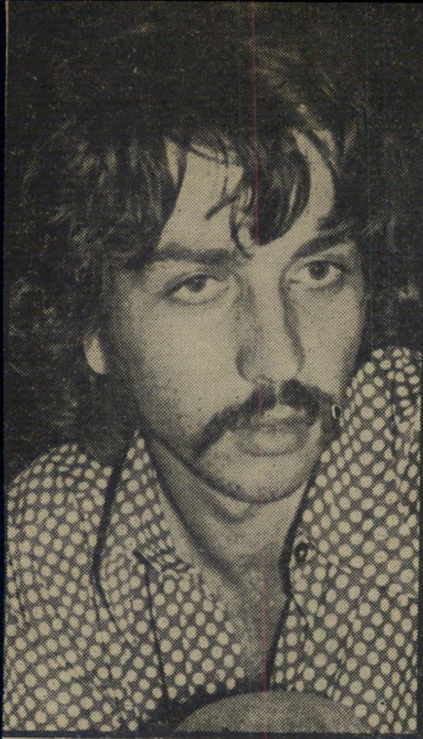

ציפי עיתונאית ירושלמית ואחת החתני־כות היפוח בעיר. ציפי ובעלה, אילן רומן, מעוים היטב בחיי החברה הירושלמית.

התפרסמה ביופייה הרב. שרי ודן הם זוג מבוקש וקדש של החברה התרבותית, כששרי מנחה את גו השילונים: החתול הסיאמי שלהם המליטה.

אודטה ורותי שתיהן נשואות: אודטה נצלם הקולנוע אריח רוי־נבלום, ורותי שובל היא רעיית סגן־אלוף בצבא חקבע.

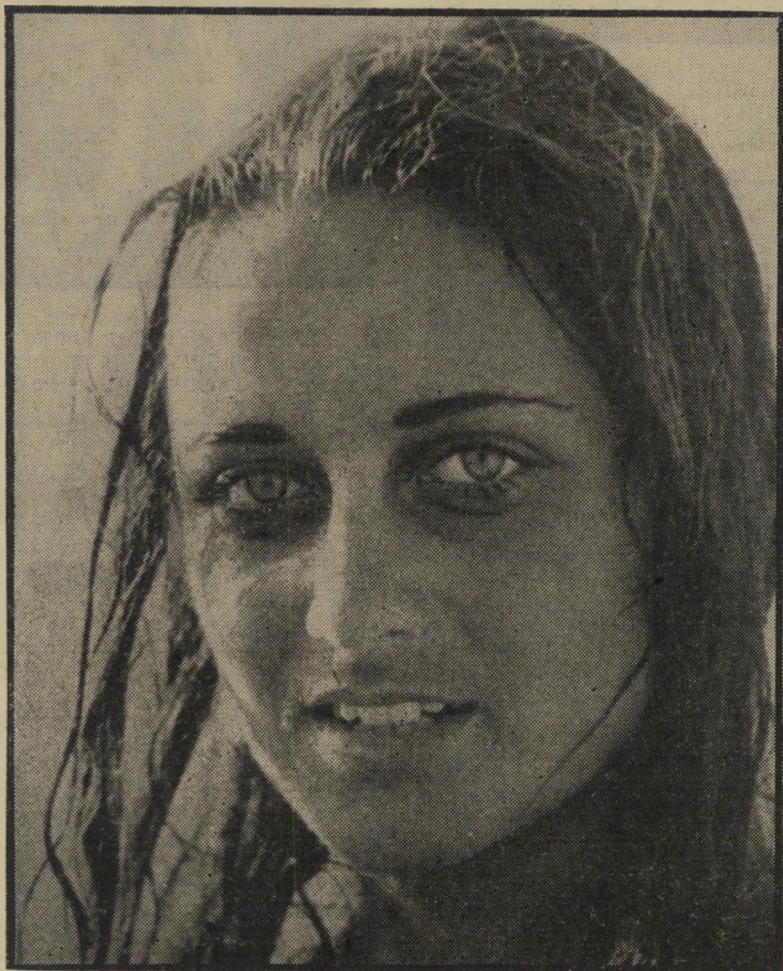
האם תהיה פרשת החשוד

עמוס ברנס

מהדורה חדשה של פרשת

יורם ביכונסקי

בתעלומת הרצח של רחל הלר

„הייתי כליכך עיף, שעל כל דבר אמרתי להם: כן, כשהם שאלו אותי אם שכבתי איתה, אמרתי כן, כשהם אמרו לי שלא שכבתי איתה אבל גמרתי עליה כי מיכנסים שלי, אמרתי כן, כל דבר אמרתי כן.

„למחרת בבוקר התעוררתי מהשינה, ו' או הבנתי מה שעשיתי. החוקרים המשיכו לחקור אותי, אבל אז אמרתי להם: די, סטופ. כל מה שהוצאתם ממני אתמול כי ערב היה בעיקבות המכות וזה שלא נתת לי לישון, הכל היה תחת לחץ של מכות ולחץ פסיכולוגי. יותר אני לא מודה.“

„אז השוטרים אמרו לי: עמוס, זה לא יעזור לך. כל המכונה של המישרה מכוונת אליך. לא תוכל לעמוד נגד ה' מכונה הזאת. הם רצו שאני אצא איתם לשחזר את הרצח. אמרתי להם שאין לי מה לשחזר, אז הם אמרו לי: בסדר. אל תשחזר את הרצח אלא רק את העדות שלך שנתת אתמול. אם העדות לא נכוד, נה, אז מה איכפת לך לשחזר אותה? לזה הסכמתי. יצאנו לשטח. הם לקחו אותי לכל מיני מקומות לפי העדות שלי, והסריטו כל הזמן במצלמת קולנוע. הלכתי כל הזמן לפי מה שהם אמרו לי. היו אומרים לי, כאן ימינה, הייתי הולך ימינה. היו אומרים לי, כאן תעצור, הייתי עוצר.

„לא, רצחתי!“

„אני לא רצחתי את רחל הלר, ואני חף-מפשע. הכרתי אותה מיסד“

ה ידיעה שהגיעה ביום החמישי הי' אחרון בשעות הערב לתחנת-המישי' טרה ביוקרן-יעקב, עוררה שימחה רבה בקרב שוטרי וחוקרי הצוות המיוחד, ש' הוקם כדי להמשיך לחקור את פרשת רצח רחל הלר. אנשי הצוות, אשר הסתחרו כי תחנת-המישרה הקטנה, אפילו מפניהם של קציני-מישרה בכירים במטה הארצי, הרימו כוסות קפה שחור ובקבוקי אורזי ג'דה, ושתי לחיים.

ההודעה שהגיעה בטלפון אמרה: „עמוס ברנס הודה ברצח, וחתם על הודאה.“

ברגע אחד התפרק מתח בן חודשים רבים, לקציני המישרה נדמה היה כי אותו רגע שהכתם, אשר העיב על כל לובש מדים כחולים בארץ, הוסר. לאחר שורה של כישלונות ומחדלים הצליחה סוף-סוף מישרת ישראל לפתור את תע' לומת הרצח של החיילת רחל הלר ול' המציא לבית-המישפט, לעיתונות ולציבור, הודאה חתומה כדת-וכדין של צעיר, ה' מודה כי הוא זה שרצח את רחל, לשוט' רים נדמה היה כי הידיעה הטלפונית פיר' רשה סגירת תיק הרצח — שהסעיר את המדינה יותר מכל מיקרה-רצח אחר ש' קדם לו.

„הודיתי, תחת לחץ!“

א ודם עמוס ברנס, צעיר עכואי יפה' תואר בן 31, הצליח בתחילת השבוע לי' הפוך שוב את הקערה על פיה, ולהטיל בלב הציבור האכול ספיקות, מאז מעצרו

צמרת רביפקד אברהם צמרת, הטוען עד היום שיוזם ב' כונסקי הוא שרצח את רחל, עמד בראש הצוות השני שחקר את פרשת הרצח.

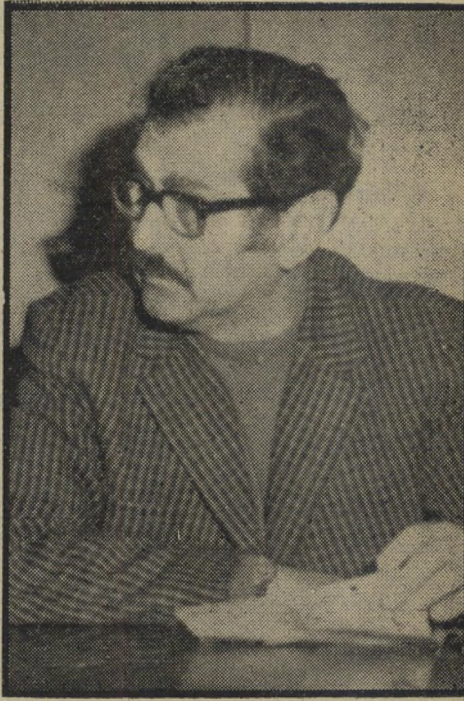
החשוד בבן מחיר

האומלל ושיתרוו של יורם ביכונסקי — ספיקות חדשים.

סיפור עמוס ברנס בתחילת הי' שבוע:

„אחרי שעצרו אותי, התחילו לעבוד עלי. במשך שלושה ימים, עד יום חמי' שי בלילה, חקרו אותי באכזריות. קצין בכיר מאד היה מכה אותי כל הזמן באג' רופים בפרצוף ובסתיירות-לחי. שוטר אחר היה גותן לי מכות יבשות. ראיתי שהשר' טר הזה מומחה במכות יבשות, ושיש לו ניסיון רב בזה.

„כל הזמן טענתי שאני לא רצחתי את רחל, שבכלל לא ראיתי אותה כמותו ערב. אבל ביום חמישי בערב נשברתי. אולי לא“

מרקוס סגן-ניצב שאול מרקוס, אשר עמד בראש הצוות השלישי שחקר את רצח רחל הלר והביא את עמוס ברנס לידי הודאה באשמה.

השחיתות מרקיעה שחקים

(המשך מעמוד 17)

זו שיגוש מיכרז על סכומים כספים גבוהים, בנושא שאינו מעניין את אותו תעשיין, כדי לאפשר לאמנון אבני לזכות במיכרז. זאת, תוך הכתמה שבמיכרז אחר, שהוא ב"תחום היוצור של מיפעלו, ידאג שאבני יגיש הצעת-מחיר גבוהה מהרגיל, כדי שאותו תעשיין יזכה במיכרז בנקל.

החשוד זכה במיכרז נוסף

ב כתבה השלישית בסידרה יצאנו בגילויי שחיתות בתחומים אחרים במישרד הביטחון, והוספו פרטים על גילוי יים חדשים בפרשה זו, שהלכה והסתעפה. גם הפעם המשיכו אנשי מישרד הביטחון לטעון, כי תוצאות החקירה יוכיחו שאין כל ממש בטענות העולם הזה. ראשי מישרד הביטחון עשו מעי שהיכבדה בכתב-הרגיל.

הם לא היו חייבים להתייחס לכתבות העולם הזה, אבל לפחות חייבים היו לעמוד בקשר הדוק עם המיטרה, שחוקרה עמלו ימים ולילות — כולל שבתות ויום-העצמאות — כדי לחשוף את השחיתות לעומקה. בעוד החוקרים מתקדמים לסגור את המעגל, יזכה מישרד הביטחון את אבני במיכרז ועבודה ביטחון-נית השוכה בשווי שני מידין לירות!

הנימוק הרישמי לכך היה שהצעתו היתה הזולה ביותר. הסימטום וקוה-החשים ש"הפגינו ראשי מערכת הביטחון, נמשכו כי רגיל. הם לא טרחו כלל לברר מתי הוגש המיכרז. אילו עשו זאת, היו מגלים כי הוא הוגש לאחר פירסום הכתבה הראשונה בסידרה, על אבני, כאשר החלה הקרקע בוערת מתחת לרגליו.

הפעם הגיש הצעת-מחיר מפתיעה בזולר תה, כדי לא לעורר כל חשד. חבל רק שאנשי ועדת המיכרזים לא בדקו את הצעות המחירים הקודמות שלו, בפירוויקטים דומים, כיאזו היו מגלים שחן גבוהות בהרבה מן ההצעה האחרונה שהגיש.

החל מה-15 בחודש זה נעצרו — בזה אחר-זה — יוסף מהרשק, בעל בית-החרוז ש"ת התכופ ויועצו הכלכלי יותנן רפיה, אמנון אבני בעל בית-החרושת א.ג. וחתן אלוף במילואים חיים ירון.

המיכתב הוברח מהכלא

ב מקבלי נעצר גם רביסון מאיר. רק אז החלו אוזנים סיקסוקים ראשוניים באנשי מישרד הביטחון, אבל הם הורו סיפו לטעון: "הנושא הזה שייך לצה"ל, לא לנו".

רק אחרי המעצרים מינה מנכ"ל מישרד הביטחון יצחק עירוני וע"ד, שתחקור במיוחד את נושא אמשורות המעטית בית-החרושת הגבוה לצדק עדידי עובד מישרדו.

ב-20 בחודש זה ישבתי אצל נפתלי לביא, דובר מישרד הביטחון, לאחר בירור, הודיעני כי יואל מירון ממשיך בעבודה כרגיל. שעי"תים מאוחר יותר התקשר אלי למערכת, ואמר: "יואל מירון נע"צר. טיפנפנתי אליו במיוחד, כדי שלא תחשוב שירעתי זאת קודם וניסיתי להסתיר את העניין".

באותו יום עצמו הגיע לתליאביב גבר גרוויני חבושי-כיפה, שישב בבית-הכלא ב"תא אחד עם אבני, ובידו מיכתב סודי ה"מייועד לצוברת אבני. לולא התבלבל ברחו"בות והגיע לרחוב יל. גורדון 20 במקום לרחוב א.ד. גורדון, 20, ביתו של אבני, היה מצליח למלא את משימתו.

אותו גרוויני טעה ברחובות, בדיוק כפי שאירע לי, כחודשיים קודם-לכן, כשהתיחלתי לחפש את כתובתו של אבני, ונכנסתי לאחד השכנים לברר אם אבני גר בבניין. אל אותו שכן נכנס גם הגרוויני. הסתבר שאותו דייר הוא קורא נאמן של העולם הזה, ועקב מעל דפיו אחר הפרשה. יואל אמר: "האבני היחידי שאני מכיר ויזא עכשיו בבית-סוהר". אליו אינני מתכוון, אמר הגרוויני. "ישב"תי איתו בתא אחד בכלא, ואני צריך למסור מיכתב דחוף וסודי לאשתו". הדייר שוחח עימי באריות, ובינתיים התקשר ל"העולם הזה" ודמישטרה. המיכתב הוברח מתוך הכלא.

לפני שנתיים גם את החתונה של אחיו שמעון, זה שנעצר יחד עם עמוס. גם בתחום העבודה החליט עמוס על שיי גורדון בדרום. במקום ברינקס או מישרד ראש, החליט להיות מדריג-נוער. "עמוס תמיד אהב לעזור לצעירים", סיפר בנות הצעיר דוחא, המשרת כחייל בסביבות חיפה. "הוא היה כותב בשבילים מיכ"תבים, הולך לכל מיני מישרדים כדי לעזור לכל מי שביקש ממנו".

לשם כך הוא נרשם לקורס למדריכי-נוער בבית רוטנברג בחיפה, שם נערכ גם הקורס הצבאי שאליה הוצבה רחל הלר. גם על-פי עדותו של עמוס במיטרה, וגם על-פי יומנה של רחל, הכירו השניים שכבוע בילבד לפני הרצח.

"הוא הביא לילה אחד את רחל לעכו. יצאנו כמה חברה", יחד איתם, והיינו ב"יחד בקפה צור. רחל לבשה אז חליפת-מכנסים לבנה. למחרת בבוקר ראיתי את שניהם בעכו, כשרחל לבשה עדיין אותם בגדים", סיפר השבוע אחד מידידיו הקרובים של עמוס.

"אין מקום

לספק!"

ל טענת המיטרה, יצאו עמוס ו"רחל לפחות פעם אחת יותר ממיספר הפעמים שעמוס מוכן להודות בהן — בליל הרצח. לדברי אחד מחוקרי המיטרה יד"עז רחל כי אף אחת מחברותיה לקורס לא תהיה באותו ערב בבית רוטנברג ו"היא נסעה לחיפה רק משום שקבעה עם עמוס.

למיטרה לא ברור, גם לאחר גביית העדות והודאתו של עמוס, מה היה המ"ניע לרצח. אולם ברור לה כי רחל לא נאנסה. לדברי המיטרה קיים איתה עמוס מגע מיני באותו לילה, אולם לא היה זה מגע מלא. על גופה של רחל נמצאו רק שתי טיפות זרע. לדברי ביכונסקי לא קיימה רחל הלר מגע מיני עם אף אחד באותה תקופה. מאחר שהיתה בחודש של הפסקה בלקיחת הגלולות למניעת-הריון, גירסת המיטרה היא שכאשר סירבה רחל לשכב עם עמוס, משום שלא לקחה גלולות, הוא היה מתוסכל ומאוכזב, ה"רגז ורצח אותה.

ביום השני האחרון נלקח עמוס על-ידי המיטרה למכון רפואי בתל-אביב, שם נלקחו ממנו דוגמאות דם, רוק, זרע ושתי, והמיטרה תנסה בימים הקרובים להשי"וותו עם מימצאי המכון הפתולוגי, שבדק את גופתה של רחל אחרי הרצח.

בהודאה המפורסמת שלו במיטרה, סי"פר עמוס כי שאל מאחיו שמעון את מש"אני הליילנד בה נהג, ובמשיאת זו הע"כשהוא ממתין בנאמנות בכניסה לבית ה"עירייה ובוהן כל אדם שנכנס לבניין. "ראש-העיר פנה אלינו אחרי שעמוס נעצר", סיפר השבוע אחיו של עמוס, ד"ר חא. לכתב העולם הזה, "הציע שהוא יע"ד לטובת עמוס, שעמוס לא רצה את רחל".

באחרונה החליט עמוס על שינוי מרחיק-לכת בחייו, בשני מישורים: נשים ועבר"דה. "הוא היה יושב כמעט כל ערב אצלי בקפה", סיפר השבוע יהודה כהן, בעל קפה אקסדוטס בעכו. "כל בחורה שהיתה עוברת והיתה מוצאת חן בעיני עמוס, הוא היה קורא לה. תמיד הלך לו עם חתיכות. הוא היה בחור יפה, גבוה, עדין, תמיד היה מתייחס בכבוד אל הבחורות, והן אהבו אותו".

אולם עמוס החליט לקשור את גורלו בבחורה אחרת. הוא הכיר את אודט, צעיר"רה מרוקאית מהיישוב צור-שולם שליד עכו, והשניים החליטו להתחתן. יחד עם אודט, צעירה בעלת גוף חטוב, שיער ארוך ועיניים שחורות, רכש דירה קטנה וה"שניים החלו לפסח ולסייד אותה בכוחות"עצמם. גם תאריך החתונה נקבע.

סיפר השבוע בעל מוסל ארגמן בעכו, יצחק בן-שלמה: "הם באו אלי הזמינו את האולם אצלנו לחודש אוגוסט. הם הודיעו לי שיבואו כ-250 אורחים, וקבענו את התאריך: 8000 לירות. אני ערכתי

23' אחיו בן עמוס, של עמוס, אשר נעצר ימים מיספר אחריו, נחשד בכך שהשאיל לאחיו את המשיאת בה נלקחה גופתה של רחל הלר מקומם הרצח, והושלכה בחולות ליד קיסריה.

האח שיעטון

אשר נעצר ימים מיספר אחריו, נחשד בכך שהשאיל לאחיו את המשיאת בה נלקחה גופתה של רחל הלר מקומם הרצח, והושלכה בחולות ליד קיסריה.

האח דוחא

צעיר האחים ב"מישפחת ברנס טוען: "כל המיטרה זוננת, וסתם מעלי" לים על האח שלי. הוא לא יכול היה להרוג אף אחד, והיה טוב לכולם".

המיטרה טוענת:

ברנס נכנס, אנס, רצח ונס!

מיטרה רק לאחר שפורסם דבר העצרו ברבים.

גם ידידיו ומכריו הרבים של עמוס, שהיה דמות בולטת למדי בעכו, והמוכנים להישבע כי לא ייתכן שהוא רצח את רחל, יודעים לספר על התנגדות מוחתה שלו לעיתים, כאשר נגע הדבר לנשים. אמיכי הצלחתו של עמוס אצל בנות ה"מין היפה בעכו, הפכו כבר לאגדה בעיר הצפונית.

עמוס הגיע עם מישפחתו לארץ, מטריי פולי שלוב, כשהיה בן 11. המיטרה נשלחה למושב שגב, ליד הכפר הערבי סחנין, ושם קיבל האב תפקיד כמנהל-בניה בקרן-הקיימת. לאחר שנים מיספר עברה המיטרה להתגורר בעכו. פרט מעניין: מישפחת ברנס התגוררה שנים רבות בצמנות למיטרתו של רבי-ספק אברהם ומאשימו של ביכונסקי.

אחרי השירות הצבאי התקבל עמוס ל"עבודה בסניף החיפאי של חברת ברינקס. לפני שהתקבל עבר בדיקות פסיכולוגיות, ונמצא גם שעברו במיטרה נקי. כעבור מיספר שנים התפטר מבריינקס והפך ש"ר מיראשו האישי של ראשי-עיריית עכו, ישראל דורון. הוא היה מלווה את ראש העיר בכל אשר הלך, וכשהיה דורון ב"לישכתו, אפשר היה לראות את עמוס

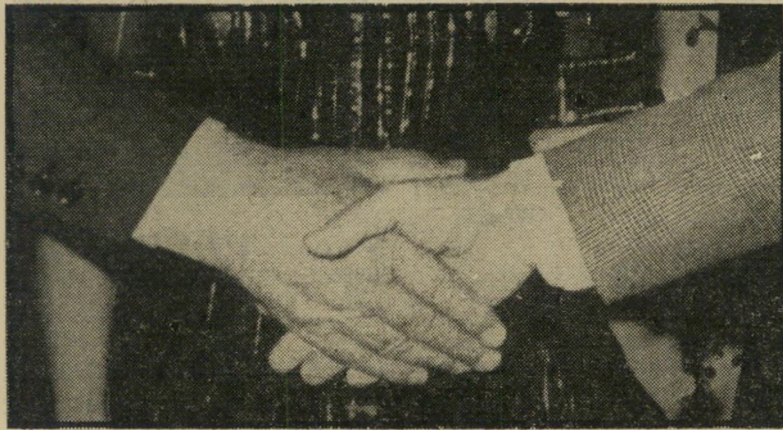
הקרן המיסתורית של רפ"י בשווייץ * נכסי מיליונים רשומים על

שמותיהם של נפטרים * מסיבהכנסה לא שמע על מפא"י *

חלקו של ראש הש"ב: 600 אלף * עבירות על החוק

הרכוש מורכב מכמה מצבורים. האחד, רכוש במיסגרת החברה המאוחדת לפרטומים, הידועה בשם "דפוס מפא"י". זוהי ממלכת העיתונות הלועזית של מפא"י, הנשלטת בחוקה ובצורה ריווחית ביותר עליידי שבתאי הימלפרב. במשך השנים השכיל הימלפרב להשתלט כליל על העיתון. גות הלועזית במדינה, תוך צבירת רכוש עצום. בעוד ביטאון ההסתדרות דבר צבר הפסדים של למעלה מ-30 מיליון לירות, מרוויחה החברה של הימלפרב (נאמן ה-מיפלגה) רווחים כה גדולים, שהיה כדאי לו לרכוש את דפוס לווין-אפשטיין המשוכן לל אך הכושל, בגלל הפסדיו הגדולים שנגדם יקזו את רווחיו.

כנייה זו היתה למעשה כחינם, ובאמצעותה השתלם על מיגרש ענק בכתבים ועל דפוס מודרני.

אם זקוקה מיפלגת העבודה להלוואה בת 25 מיליון הלירות שהיא תקבל מכספי המדינה, או שמא יש ביכולתה לממן את חובותיה מאמצעים עצמיים? ראשי המפלגה, ובעיקר יושב-ראש ועד דת-הכספים של הכנסת, המעביר בוועדה את ההצעה לתת למיפלגות מילווה מכספי בנק ישראל בריבית נמוכה, טוענים שאין למיפלגת העבודה כל נכסים השווים משהו. מזכיר מיפלגת העבודה אף הכריז, כי עורכים עתה מיפקד במיפלגה כדי לברר מהם הנכסים שיש למכור כדי לממן חלק מחובות המיפלגה. רשימה זו תסייע למזכיר בבירורו.

החובות של מיפלגת-העבודה מורכבים מחובות של שלוש המיפלגות ש-איחדו.

לאחדות-העבודה יש רכוש גלוי ורב,

יד לוחצת יד: ספיר ופרס שולטים על המקורות הכספיים

ממלכת "החברה המאוחדת" נאמדת כיום ב-20 מיליון לירות, מזה 3 מיליון שווייץ כרוחב הרפיכת, כ-1000 סכום דומה, המגיש בכתבים והיתר שוויי העיתונים ובתי-הדפוס.

מפא"י:

נכסי הז'לים

חברה אחרת של מפא"י היא בית-ארלוזורוב. זוהי חברת-הנכסים של הי מיפלגה, הקיימת מאז 1938 כחברה ציבורית שמיספרה ברשמי-החברות - 1000. כיום מנהלת החברה עליידי יהודה לייסמן ועורר-הדין זאב טריינין, שלהם הוקצו מניות במאס 1974.

למרות שמנהל החברה הוא עו"ד רדריק, אין החברה מקיימת את החוק ואינה ממציאה לרשמי-החברות רות מאזן מודרשנה. המאזן האחרון שהגישתה הוא לדצמבר 1970, והוא מסתיר יותר מכפי שהוא

באמצעות הקיבוץ-המאוחד, נכסי הקיבוץ המאוחד ומועדוני תנועות הנוער-העובד והמחנות-העולים. (מיפלגת הפועלים המארי חדת עושה רווחים נאים מדי-פעם. במקרה קרקע שעליו ניצבים מועדוני תנועת השור מר-הצעיר. בתל-אביב לבדה נמכר כך הי מועדון שברחוב בוגרשוב, למשל. תנועת השומר-הצעיר מקבלת את הקרקע למועדונים בתנאי-חינם ממינהל-מקרקעי-ישראל, בנימוק כי זו קרקע לתנועת-נוער ולא ל-ספקולציות.)

אחדות העבודה:

רכוש בשפע

קיבוץ המאוחד שתי תנועות נוער. האחת כולה שלו, המחנות העולים השניה חציה שלו, הנוער-העובד והלומד. כמו השומר-הצעיר, ודאי גם הקיבוץ הי מאוחד מוכר מפעם לפעם מיגרשים השייכים לים לתנועותיו או לחברות-הנכסים שלו. לקיבוץ-המאוחד גם מחלקת בנייה גדולה, שהתמוגגה עם "ספי

תעלומת נכסי מפא"י

מגלה. הוא כה רחוק מדשקה את המציאות, עד שרואייה-חשבון של החברה "האכפדי-האפטי" ראו עצמם חייבים להעיר עליו הערות המורות ביותר.

מאז החברה הוא בהיקף של 5.8 מיליון לירות. הוא כולל רכוש קבוע בשווי של 3 מיליון לירות, ועוד 2.8 מיליון הרשומים בסעיף "חשבון אגף-הנכסים של מפא"י". בצידו השני של המאזן רשום כי 5.5 מיליון לירות הם בסעיף "חשבון קרן בניין" של מפא"י.

תיק החברה מגלה עוד, כי לפני זמן קצר העבירו בחברה החלטה מיוחדת שלפיה אסורה חלוקת רווחים בחברה, ובמיקרה של פירוק, יועבר רכוש החברה למוסד ציבורי מוכר בעל מטרות דומות, לאלה של החברה.

הביאורים לדין-וחשבון הכספי הסתום מגלים, כי ההשקעות בקרן-הבניין של מפא"י הן בנכסים, מיגרשים, דירות בבתי-משותפים (ללא פירוט), וכן כי חלק מן הנכסים טרם נרשם על שם החברה. ההערות מגלות כי חלק ניכר שניכסו החברה נרכש כאמצעות מפא"י, וערכו נרשם בספרייה-החברתית לפי הודעות-החוב של מפא"י.

פרטים על כך). באותה פגישה בין ספיר לפרס תבע ספיר, כך נמסר, את הכסף, אחרת יסרב לשלם את חובות רפ"י שהסתכמו בסך כשני מיליון לירות. פרס הכחיש בכל תוקף את קיום הקרן, וספיר נאדץ לקבל את רפ"י על חובותיה בלבד.

בתקופת כהונתו בכנסת הגיש אורי אבי נרי שורה של שאילתות לשר-האוצר פינתס ספיר על קרן מיסתורית זו. הן נענו על-

התרומות בא ממסע שערך דויד בן-גוריון בארצות-הכרות, שם אסף כספים למיפלגה החדשה, וחלק בא מאוהדיו של פרס כמו הכרון אדי-מונד דה-רוטשינד ואישים אחרים, שהכירוהו היטב עת שדט במערכת-הביטחון.

לפי אותה שמועה, שכאמור הכי חישה שמעון פרס בכל תוקף, הוכי נסו הכספים לחשבון בשווייץ,

לדיבונח" וזה רכוש רב. המחלקה עשתה את רכושה וכספה מעוכרי דות שקבלה תודות להשפעת ראשי המיפלגה.

מיפלגת אחדות-העבודה יכולה בקלות לממן את חלקה בחובות מיפלגת העבודה עליידי מכירת-מחלקת הבנייה שלה וחלק מניכסי המיפלגה, או אף מכירת בית הי קיבוץ המאוחד, הניצב על מיגרש רחב בלב איזור-יוקרתי בצפון ת"א (רחובות בארי-סטיון), והעברתו לאיזור שבו הקרקע זולה יותר.

מאת

יגאל לביב

ידי סגן השר, צבי דינשטיין, בסיגנון מת-חמק. אולם השמועה על קרן פרס ממשכיה להיוון ממקורות שונים, והיה רצוי כי תיערך חקירה רשמית בצורה שיהיה בה כדי לגלות את האמת על נושא זה. בעלת-הרכוש הגדולה במיפלגת-העבודה היא מפא"י.

גוף זה לא סורק מעולם, ועיקר תפקידו הוא לאמשיך ולשמור על ממלכת הרכוש של ותיקי המיפלגה.

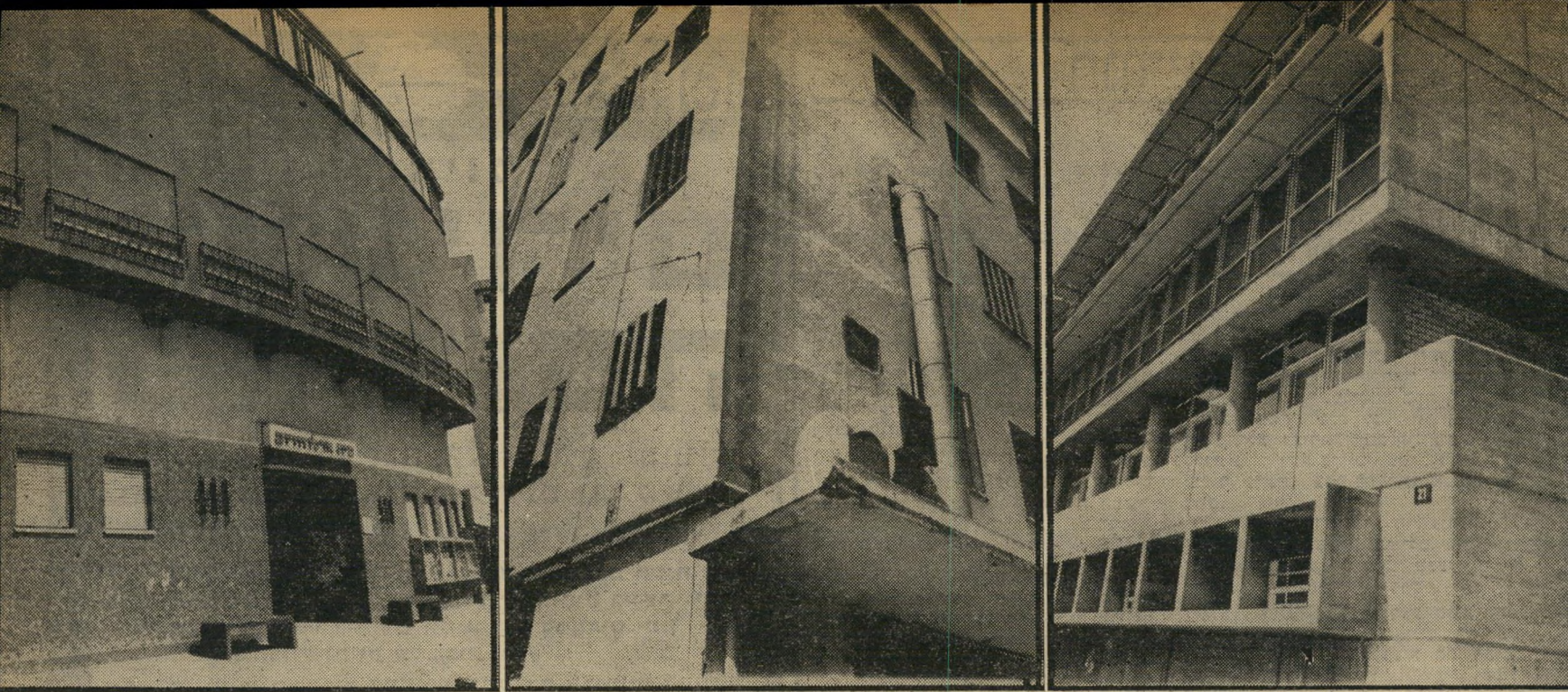
והנאמן עליהם היה עורר-הדין משה ("מויש") לביב ז"ל, מראשי רפ"י. השמועה אף סיפרה כי אחרי ש"מויש" נפל במידחמת ששתי-הימים, היו בעיות עם הור צאת הכסף מן החשבון, שכן לפי החוק בשווייץ יכלה רק אלמנתו לחתום באותו השבון. לאחר משאי ומתן הפכימה האלמנה לאפשר לראשי רפ"י לקבל את הכסף לרישותם (היא סירבה למסור לי

רפ"י:

"קרן פרס"

פ"י הביאה איתה למיפלגת העבודה את חובותיה. במשא-ומתן על המיווג התנגד פנתס ספיר בכל תוקף למיווג עם חובות רפ"י, ודרש כי שמעון פרס יביא עמו גם נכסים. פרס טען כי לרפ"י אין נכסי-ים. אז העלה ספיר כמה טענות הנוגעות לגוף מיסתורי הקרוי קרן-פרס.

לפי השמועה, עם היווסד רפ"י קיבלו ראשי התנועה תרומות בי-סכומים נכבדים מחו"ל. חלק מן

בניין בית ארזוזורוב

רמתם כולה צריך להיות 12 מיליון ל"י רות. ידוע בוודאות כי למפא"י 27.5% על שמה, זייתכן כי יש לה עוד חלקים באמר צעות בופינור וניצה. על-כל-פנים, יש לה בוודאות למעלה מ-3 מיליון לירות בחברה זו.

בחברת רמתם מילא בשעתו צבי רכטר תפקיד מרכזי. כאשר התפוצצה פרשת הקשר בין סולל-בונה ובין טיבור רוני באום, גילה העולם הזה, בין השאר, ש" שליח של רמתם פעל בשם סולל בונה כדי להשיג בחזרה את השטרות שמסר רכטר, בשם סולל בונה, לטובת רוני באום.

מפא"י:

פרדסי בית-ברל

מ קור חשוב אחר לקבלת כסף יכול להיות ממכירת קרקעות השייכים ל" בית-ברל. המקום משמש כיום מרכז להכשרה רעיונית של מפא"י, והוא מנוהל על-ידי נחום שמיר. היושבראש הוא אבא אבן.

רחנה פרט דשטחי הקרקע של "בית-ברל" עצמו בכפר-סבא, שווי" לים למקום גם שמחיה פרדס גדול לים המשתרעים על 800 דונם.

אין להניח כי התפוסים הגדלים בפרי דסי בית-ברל חיוניים להשכלה הנרכשת במקום. אם תמכור מפא"י את 800 דונם הפרדסים, תוכל לקבל בהערכה זהירה ביו" תר כ-100 אלף לירות לדונם, או 8 מילי" יון לירות בסך-הכול. סכום זה לבדו מת" קרב למחצית חובות המיפלגה.

אחד המכשירים המרכזיים של מפא"י לגיוס כספים טמון בקרנות. בישראל, כמו בארצות רבות, מאפשרים חוקי מסי-ההכנסה להקים קרן ציבורית למטרות כלשהן, כאשר פעולות הקרן אי" נן למטרות רווח, ואז גם אין משלמים מס ואין פיקוח משלתי על עסקי הקרן.

מפא"י שלטת בשורה ארוכה של קרנות מסתוריות, שחלקן אינן ידועות כלל. למשל, קיימת קרן בית-ברל, האר" ספת תרומות לצורכי בית-ברל. החשבונות שלה אינם מתפרסמים ברבים, ואין איש יודע מה נעשה בכספי הקרן — מילכד כמה אישים במפא"י. הקרן רשומה כקרן שעוסקה בהשכלה, ולכן התורמים לה סטורים ממס. אין ספק כי חלק ניכר מכספי הקרן יכול לשמש את מפא"י.

אם לסכם את שווי נכסי מפא"י הידועים, וברור כי לא הכל ידוע, ניתן להגיע לסכום של כ-35 מילי" יון לירות, מעד ומעבר לחובות ה" מיפלגה כיום.

אין כל סיבה מדוע לא תממש מיפלגת העבודה קודם-לכן את רכושה, תבדוק את מצב הגוף הקרוי קרן-פרס, לרק אתרייכן תעשה קנוניות שיעמידו לרשות המיפלגות כספים ביובית זולה בערבות המדינה. וזאת, כאשר כגל מחסור כ-60 מיליון לירות הופסקו ארוחות חמות לידי בתי-הספר.

דפוס מפא"י

למכור — לא, לקבל הלוואה על-חשבון הציבור — כן

עם אותה חברת ניצה. המיפעל נמכר ל" משקיע אוסטרלי, המיוצג על-ידי עורך-הדין צבי מיתר. אגב, נציגי מפא"י בי אילן-כוח הם צבי רכטר ושמואל ארנר, ורכטר נחקר עכשיו על-ידי המישטרה בי עניין עיסקות כספיות מיסתוריות שעשה עם טיבור רוזנבאום.

הנכס הריווחי ביותר של אילן-כוח, אחרי קור-טוט, הוא רשת תנויות המשקאות והסיגריות רמתם. לרשת זו זיכיון-הפעלה לעוד ארבע שנים, של תנויות משותרות ממכס בגמליה-התעופה לוד, עם אפשרות הארכת הזיכיון.

הבעלות על רמתם מורכבת בצורה מסוי" בכת. אילן-כוח, יחד עם עוד חברה ואדיר ציית בשם טיבור רוזנבאום אסטבלישמןט, הן בעלות חברה בשם אוניון ישראל שווייץ. לחברה זו 47.5% ברמתם. עוד 47.5 אחוז שייכים הצייחצי לשתי חברי רות: ניצה ובופינור, שתיהן בשליטת חברי רת א.י.ט. של רוזנבאום. עוד 5% שיי" כים לעמוס מנור, לשעבר ראש שירות הביטחון הכללי, שהפך נציגו של רוזנבאום בישראל, וכיום משמש גם מנכ"ל בית ה" חרושת לודייה של רוזנבאום.

כדי לעמוד על שויה של רמתם, כדאי לדעת כי זמן קצר לפני התמוטטותו של רוזנבאום עמד מנור למכור את חלקו, תמורת 600 אלף לירות. מכאן ששווי

ארזוזורוב יכולה לפתור למיפלגת ה" עבודה כמעט את מחצית בעיותיה. חברה נוספת של מפא"י, שיש לה נכסים, היא אילן-כוח. חברה זו היתה בשנות ה-60 בעלת מחצית משרד הפרסום דתן, ומכרה את חלקה כנגד ביטול חובות במיליון ל"י לערך. נשאר לזכותה בדחף סכום של רבע מיליון ל"י.

לחברה גם שליטה בחברה בשם מפ"צים, בעלת שני שלישי במיפעל המקררים קור" עוד. לאילן-כוח שלישי בחברת-הסטרים גל" כחול. עוד שלישי שייך לחברת ניצה, תבה" ואדוצית השייכת לטיבור רוזנבאום, והי" שלישי האחרון למפיק דידי גולדשטיין.

בימים אלה מפרקים את "גל" כחול", שכן הפתבבותו של רוני באום מחד וחוסרי-התועלת מן ה" שותפות עם מפא"י מאידך, הבי" או את גולדשטיין למסקנה כי לא כדאי להמשיך עם השותפים. תח"י" לה הכנים אותם, בהנחה כי מפא"י תביא עבודות לחברה, ואכן, בי" שנים הראשונות קיבלה "גל-כחול" עבודות לרוב עבור הטלוויזיה ושירותי-ההסברה במישרך ראשי" הממשלה, תוך הפזייה לרעה ש" חברות רעיוניות יותר. תקופה זו חלפה.

אילן-כוח היתה גם בעלת מיפעל לשפוי" פרות-אלומיניום בשם אלקון שפופרות, יחד

בניין הקיבוץ המאוחד

כן נקבע, כי נחתם הסכם בין מפא"י לבין החברה. לפיו תשתמש מפא"י בכל ניכסי החברה כאשר כל ההוצאות וההכ" נסות מהם מוטלים על מפא"י (זאת, כיוון שמפא"י היא אגודה עותומנית, שאינה משלמת מיסים).

הביאורים מגלים, כי החברה נתנה ערבויות וכן קיבלה על שמה הלוואות עבור אחרים, וכי הפע"י לות הללו אינן רשומות בספרו החשבונות שלה. כן נתקבלו בשנת החשבון החלטות שונות בקשר ל" נכסים, קבלת הלוואות ועוד — ודא נעשו רישומים בספרייה-החשי" כונות של החברה בקשר לביצוע פעולות עדישמן החלטות אלו.

דרך זו של ניתול ספרים מורה ביותר. מורה גם ההודעה כי עד כה לא הוגשה לחברה כל שומה של מסי-ההכנסה! מסי-ההכנסה מתעלם, פשוט, מקיומה.

לא לשוא מדגישים רואייהחשבון בהסי" תייגיותיהם. כי לגבי הרכוש הקבוע של ה" חברה אין באפשרותם לחוות דעה על סעיף זה. מאחר שלא הובאו לפנייהם חווים על נכסים על סך 2.3 מיליון לירות, לא הוגשו להם תעודות רישום מקרקעין על סך מיליון לירות וכן לא נרשמו על שם החברה מקרקעין נוספים על סך 850 אלף לירות.

רואייהחשבון מציינים, כי לא התקיימו אפיונות כלליות שנתיות אישור פעולות החברה עד רצמי" בר 1969, שנת המאזן הנוכחי (בתיק רשם החברות אין כל די" ניסיון-חשבונות מאוחרים יותר). גם פינקס בעלייהמניות של החברה לא הוגש לרואייהחשבון.

אם להאמין לתיק של החברה, הרי בעלייהמניות שלה ליום 12/7/70 היו: דויד בן-גוריון, זלמן שו"ר, משה שרת, אליעזר קפלן, אברהם זברסקי, אהרון בקר, גולדה מאיר, זלמן ארן, קופל טורץ, לוי אשכול, פינחס לבון, יוסף ברץ, יוסף שפרינצק, דויד רמו, אריה בהיר, נטע הר" פו, פינחס רשיש, יהושע לוי, שימחה גולדברג, אליהו גולומב, צבי לבון, חיים פרידמן, אברהם הרצפלד, הלל כהן, מרדכי נמיר, יונה כסה, יוסף קיציס, ברל כצנלסון, ברוך אגניה, זלמן איסרזון, יוסף לופבן, יצחק בן-צבי, מאיר ארגוב, יוסף דוברבני, אבא חושי, עדה פישמן, אריה וילקוביץ, חסיה קופרמינץ, אברהם קצנלסון, ראובן שרייבמן, ברל לוקר, רובם רשומים בשמות הלועזיים שלהם, שהוחלפו מוזמן.

מבט חטוף מגלה, כי למעלה מ" מחצית הרישומים כבעדימניות נפי" טרו זמן רב קודם-לכן.

מפא"י:

בלי מכס

ב רור כי הרכוש המופיע בספרים, בשווי 5 מיליון ל"י, שווה לפחות פי" כמה, שכן הוא רשום עדיין בערכו ההי" טורי, במחיר הקנייה. מכירת ניכסי בית

חנות פטוריה-מומכס של "רמתם" במזון, "הידטון" בתל-דיאביב

12 מיליון לירות

דיעות

קוק אח מרלין

אפרסמים שוב

מודעת-ענק מציעה

שהמדך חוסין יהיה

נשיא המדינה הפלסטינית

מודעת הענק, שפורסמה ביום ו' האחרון על-פני עמוד שלם של הארץ, משכה תשומת-לב בצורתה הבלתי-רגילה. היא כללה גילוי-ידע פוליטי, בכתב-החוס וכלא עיטור כלשהו, בחתימת שני אנשים פרי טיים.

לא היו אלה המודעות הראשונות מסוג זה שפורסמו השנים בחינם. אבל דור שלם ואקיינוס מפרידים בין מסע-המודעות הקודם שלהם והמודעה החדשה.

יהודים ועברים. באמצע שנות ה-40' הופיעו מודעות-ענק בעיתונים החשובים של ארצות-הברית. הן נשאו את חתימת "הוועד העברי לשיחרור לאומי", הכללו התקפות-מצח על השילטון הבריטי בפלש-תינה (א"י), ושיבחו את הסרור נגד הצבא הבריטי בארץ.

הוועד היה מוסד מיסוטורי בושינגטון, שנהג כשגרירות של מדינה זרה — המדינה העברית שלא היתה עדיין קיימת. מאחרי שלט זה עמדו בעיקר שני אנשים: שמואל מרלין והילל קוק.

מרלין היה איש התיאוריה. בעבר היה עורך העיתון של אצ"ל בפולין, די טאט, לאחר מכן עבר לארצות-הברית, נשא אשה אמריקאית. קוק, שאימץ לעצמו את השם "פיטר ברגסון", הוא בן מיספחת הרב

(המשך מעמוד 21)

מאז מארס 1974, עת סירסם העולם הזה (1907) האשמות חמורות נגדם, חיו תחת אימת חרב המישטרה.

אבל נראה כי היה צורך בחילופי-אישים במישטרה על-מנת שיתברר עתה, באופן מוחץ וסופי, כי אנשיו של ניצב-מישונה בנימין זיגל בודקים כל טענה לגופה, גם אם היא נגד ראשי חברות.

שכן, חברת-הבנייה של המפד"ל, משה"ב (משכנות-הבונים) היא בין הגדולות בארץ, והעומד בראשה שלט בה ביד חזקה, בעזר רת האיש החזק של המפד"ל בתל-אביב, ראובן בן-דוד.

דירות כפרות-קציה. בבקשת המעצר טען ניצב המישטרה, כי השניים חשודים בהונאה ומעילה באמון. המישטרה התכוור נה לפרשת בנותיו של יגור, שפורסמה בשעתו בהעולם הזה.

ב-14 במארס 1973 ערכה חברת משה"ב שני חוזים לדירות שבנתה. על החוזים חתמו שתי בנותיו של יגור, פסיה הרזוקה ורבקה שפיגל לבית יגור. הן קיבלו שתי דירות ברחוב אהרונסון ברמת-גן, בשטח של 90 מ"מ"ר האחת, שטח הגדול בשמונה מטרים מזה של הדירות האחרות שנבנו במקום.

מחיר הדירה אותו חודש לקונה רגיל היה 96 אלף לירות, אולם על החוזה של בת המנכ"ל רבקה, הנשואה, נרשם מחיר של 75.691 לירות — 20 אלף לירות פחות מן המחיר הרישמי.

הכיצד? תאריך חתימת החוזה שונה והוסב 15 חודשים לאחור, אל ה-14 בדצמ"ב בר 1971, או היה המדד למחירי הדירות נמוך יותר.

ההבחנה בויוף היתה קלה ביותר, שכן

כל טיולי

הצעירים לאירופה

חוברת נופרתת ובה 27 טיולים נגוונים הופיעה וננוצאת לחלוקה חנים בכל נוסרדי הנסיעות בארץ.

- * צוות התכנון של חב', "בוא-ניסע" מגיש לכם השנה את הטיולים הטובים ביותר במחירים הנוחים ביותר. וזאת בהתבסס על המחירים המיוחדים לצעירים תוך כדי שמירת הרמה והשם של "בוא-ניסע".
- * כל טיולי הצעירים במסגרת ההקצבה הרשמית במטבע חוץ.
- * צוות המדריכים המיוחד והאחראי ילווה את המטיילים וידאג להם במשך כל שעות היממה, לאורך כל הטיול. (...ומי כמונו יודע כמה זה חשוב!).
- * סדרות טיולים מיוחדות, להרכבי גילים שונים.

הצעה מיוחדת!

חסוך 300 ל"י ממחיר הטיול

הרשם עד תאריך 15.5.75. על טופס ההרשמה להגיע למשרדנו עד התאריך הנ"ל.

פנה לידידך סוכן הנסיעות ושאל על טיולי הצעירים של "בוא-ניסע" הוא בוודאי ימליץ!
 "בוא-ניסע" המומחים מס' 1 לטיולי צעירים.
"בוא-ניסע" בע"מ מארגני טיולים ותיירות
 תל-אביב, רח' בן-יהודה 117, טל. 247255
 ההרשמה במשרדי הנסיעות בלבד

הזמן עולה חדש הביתה!

עזור לו להיקלט בארץ.

ותיקים המעוניינים לארח עולים חדשים, עולים חדשים הרוצים להתארח, כיתבו אל:

חוג איכפת לנו,
 לשכת קשר ת.ד. 413, רמת-גן
 במסגרת המבצע למלחמה
 בירידה מהארץ ובגורמיה

להשכיר

שותפות בשני חדרים במשרד של שלושה חדרים + 2 קווי טלפון + מזכירה בצפון תל-אביב

מתאים כמיוחד:
 לגרפיקאי, לאיש פירסום, למתעסק בסרטים או כצילום
 טל. בבוקר: 249018, 221128

גילויי "העולם הזה" על פרשת "משח"ב" * דירות לבנות המנכ"ל

קוק, שנשלח על-ידי אצ"ל מהארץ לאמריקה, כדי לנהל שם את הסברת האירגון. הוא היה גאון ביחסייצבור ובקשירת קשרים. השניים פרשו מן המימסד היהודי באמר ריקה, כשם שאצ"ל פרש מן "היישוב המאורגן" בארץ. הם הטיפו להבחנה בין "יהודים" (בני הפזורה) ובין "עברים" (הי אזרחים לעתיד-לבוא של המדינה העברית, תושבי הארץ והרוצים לעלות אליה). ** הם משכו אליהם אישים כמו העיתונאי בן הכט (שסירטו) כותרת ראשית, מגיע עתה ארצה — ראה קולנוע), ערי זיבוטיני סקי ואחרים.

* העולם הזה 1907 מתאריך 20.4.74. ** באבחנה זו הלכו השניים אחרי אורי אל ("יונתן רטוש") שלה, אך מבלי לקבל את תורתו ה"כנענית".

קיסניגר לימד את רבין את לסדר את קיסניגר -

זהו אחד הגילויים בספר חדש על רבין

לכאן לשמוע ציונות, אלא לגמור דברים לפני ועדת ז'נבה. בנושא הפרדת הכוחות אמר קיסניגר לרבין: לדבריו: "מה התרגשת ונפתעתם כליכך מהמגע עם הישרים בין קצינים ישראליים ומצריים בקילומטר ה-101? כליכך התרגשתם מה" מגע הישיר הזה, שמיהרתם לתת את הסמכתם העקרונית לכך שכוחות מצריים סימליים יישארו ממירוח לתעלה."

אכזבה צורבת

ה הסביר רבין לגולדה באותה שיחה: קיסניגר נדחם מהמסרה-ההבנה הדיפלומטי-פוליטי שהפגינו נציגי ישראל (ובראשם האלוף אהרון יריב) בקילומטר ה-101. "מח אתם ממה רים?" התריס קיסניגר, "גסו להרוויח זמן. בינתיים יבוא הקיץ, ומשבר הדלק לא ילחץ כליכך על אירופה המערבית."

אם רצייתם לעשות ויתור למצריים — המשיך קיסניגר לפי הדו"ח של רבין — זאת אומרת שאתם בנקודת חולשה. כלומר, אתם חוששים מהמצרים. אבל אם אתם, הישראלים, הייתם עור שים את הויתור הזה לנו, לאמריקאים — יכולנו להציג זאת לפני המצרים אחרת: כאילו אתם הישראלים אינכם חוששים מהם — אלא מאיתנו, ובלחצנו ויתרתם. אני הייתי יכול לקשור את הויתור הזה עם חרב הנפט, ולדרוש שמצריים תפעיל את השפעתה לצימצום תמורת נסיגה ישראלית ממערב לתעלה.

רבין אמר לגולדה באותה שיחה — ויש לזכור כי עדיין לא היה אז שר בממשלה, אלא בכחית, "קביצור": תמורת הנסיגה הראשונה חייבת ישראל לדרוש ממצריים את פתיחת תעלת סואץ, ניקוייה ומתן חופש מעבר בה לאוניות ישראליות. אם לא יקבלו המצרים תביעה זו, אין ישראל צריכה לוותר. "חייבים אנו", אמר רבין, "לעמוד על דעתנו עם כל הכוח ועם כל הנכור נות להילחם."

לא היה ספק כי רבין השיא עצה זו בעצה אחת עם קיסניגר שסבר באותם הימים, כי ישראל צריכה לגלות עמדה תקיפה יותר במשאומתן עם מצריים.

באותה שיחה השיא רבין לגולדה עצות משלו, והוסיף לגלגל באוזני גולדה דברים בלתי-נעימים נוספים מפיו קיסניגר.

אמר קיסניגר לרבין: איכותם אותנו בעניין כוח-הארתעה שלכם, הופתעתם במלחמה, לא מנעתם צליחה. אחר כך לא פעלתם במהירות. אמרתם שזה יקח לכם ארבעה ימים בלבד את המצרים ולהשמיד את גייסותיהם. אחר כך באתם ואמרתם שזה ייקח ארבעה ימים נוספים, וכך הלאה.

"אכזבה צורבת מישראל בגלל מהלך המלחמה ותוצאותיה" — כך, פחות או יותר, הגדיר רבין באותה שיחה את עמדה קיסניגר. יש לזכור, הסביר רבין — כי בדרך-כלל אין קיסניגר מגלה את צפונות ליבו, גם לא לאנשי-הצוות הקרובים שלו. הוא אינו ממחר לדווח, ואת עיקרי הדברים הוא שומר לעצמו. מכאן מובן עד כמה צרבה לו האכזבה הישראלית, אם כך התבטא בגינה.

להתעקש במשאומתן

ל טענת רבין, הפציר בו שרה-החוק האמריקאי להעביר את הדברים לידיעתה של גולדה, אף-על-פי ששיחתם נשאה אופי פרטי, קינח קיסניגר את השיחה ב"סיפור סיני":

בהגיעו למסע נוסף בפיקו, ישר מסיבובו במיורח-התיכון, בין קהיר לירושלים, נתקבל קיסניגר גם על-ידי מארס-הטיגונג. "היור" אמר לקיסניגר דברים ברורים: הוא רוצה שתעלת סואץ תישאר סגורה, כי סין העממת חוששת מתוכניותיה הי-תוקפניות של ברית-המועצות כלפי פקין. היא חוששת מכך שפתיחת תעלת-סואץ תביא להגברת כוחה הימי של ברית-המועצות באוקיאנוס ההודי.

מאידך לוחץ סאדאט, ועימו הרוסים, לפתוח מחדש את ה"תעלה, ובכך: כיצד יפעל קיסניגר — לפי האינטרס הסיני או הסובייטי?

רבין עצמו השיב על השאלה בשיחתו עם גולדה: אם לא תהיה לקיסניגר ברירה — ואומנם כך ניראה הדבר במצב הי-חסיים ישראלי-מצריים-רושינגטון ומוסקבה — הוא יפעל לפתיחת התעלה, אפילו יכעיס הדבר את ה"יור" מאו.

כך הסתייעה גולדה באותם ימים בעצותיו ובהדרכתו של יצחק רבין, גם אם היה מזה עשרה חודשים אורח פרטי, שגריד-לשעבר "מחוסר-עבודה" — ומשולל תפקיד.

גולדה לא השכילה להבין את תביעתו של יצחק רבין, על-סמך עצותיו של קיסניגר, להתעקש במו"מ עם המצרים.

עד כאן הדיווח מתוך הספר, "היורש", נראה שאת העצות שגולדה הפך לשכילה לקבל ממנו, אימץ יצחק רבין לעצמו כאשר הפך לראש-ממשלה. בעומדו בראש צוות השרים הי-ש-ראליים שניהל את המשאומתן עם מצריים בדבר הסכמת-הפרדה נוסף בתיווכו של ה"ר" קיסניגר, נקט רבין בדיקו-באותה סאקטיקה של התעקשות, "להרוויח זמן", כפי שהו-רה לו בשעתו ה"ר" קיסניגר עצמו.

מה שרבין לא השכיל להבין הוא, שכמו אותו כלב זקן בבדיחה העממית, יכול היה קיסניגר להרשות לעצמו לומר לו: "לי אתה יכול להריח מאחורי!"

בדיחה העממית מספרת על הכלב הצעיר שראה כלב זקן בלהקה של זאבים ופנה אליו בבקשה שילמדו כיצד להתחזק כזאב. אמר הכלב הזקן לכלב הצעיר: "כל מה שאתה צריך לעשות זה לחשוף את שיניך כשאתה פוגש זאב, ולרחרר מלפנים במקום מאחורי." עשה הכלב הצעיר כפי שהורה הזקן, וראה ברכה בעמלו. הזאבים קיבלוהו כאחד משלהם. לימים נתקל הכלב הצעיר בכלב הזקן שוב, חשף את שיניו לקראתו והחל מרחרר לו מלפנים. אמר לו הכלב הזקן: "אני מכיר אותך, לי אתה יכול להריח מאחורי." מוסר-ההשכל של בדיחה עממית זו מצוי גם באחד הגו-לויים, הכלולים בספר חדש העומד לראות אור בימים הקרו-בים, והנושא את הכותרת, "היורש". הספר, הסוקר את הי-קאריירה של יצחק רבין עד הגיעו לראשות ממשלת-ישראל, יופיע בהוצאת ניסן פלג, ללא ציון שם מחברו. אולם על-סמך הגילויים והפרטים האינטימיים הכלולים בו ניכר כי המחבר, או מחבריו האלמוניים של הספר, מתמצאים היטב במתרחש סביב ראש-הממשלה.

אחר מפיקי הספר מאלף במיוחד, משום שהוא מצביע על תכסיסי המיקוח שאותם נקט יצחק רבין במגעיו האחר-ונים עם שרה-החוק האמריקאי, ה"ר הנרי קיסניגר.

מגלה הספר: זמן קצר לאחר מלחמת יום-הכיפורים, בשלהי 1973, הו-מינה ראש-הממשלה גולדה מאיר את יצחק רבין לשיחה סודית, בת שעה וחצי. גולדה הקשישה, פגועה מסערת המאורעות ומן-

קפלה השגרירות הפרטית, ופגנתה את מקומה לשגרירות הרשמית של המדינה. קוק ומרלין באו ארצה, הצטרפו לתנועת חרות, נבחרו לכנסת הראשונה — אך התי-אכזבו במהרה ממנהיגותו של מנחם בגין ופרשו.

מרלין חזר לאמריקה, הקים מוסד לעיו-נים מדיניים, אך מבקר לעיתים קרובות בארץ ועוקב אחר הנעשה כאן. במשך השנים, השמיע באורח פרטי ביקורת קט-לנית על מדיניות ממשלת ישראל.

קוק חזר גם הוא לאמריקה, התעשר בעיסקינינטס בקובה, איבד את נכסיו שם במהפכה של פידל קסטרו, התבטס מחדש. מזה כמה שנים הוא מבלה את עיקר זמנו בישראל, ניסה להקים עיתון-ערב חדש כדי להטיף נגד מדיניות הממשלה.

הייד קוק צבא-חילואים לממשלה

לפני כשבועיים נשא צעירה צברית, נילי השכל, לאשה, את נישואיו חגג במסיבה פרטית — יומיים לפני הופעת מודעת-הענק.

בלי גבול. גילוייהדעת מטיף ליוזמה מדינית ישראלית חדשה. הוא מכיר בקיומו של עם פלסטיני, אך מבטל את קיום אש"ף. הוא שולל לחלוטין את קיומה של מדינה פלסטינית בגדה המערבית וברצועת-עזה, ומבקש לכפות על הפלסטינים אחדות עם עבר-הירדן. הוא מבקש להעניק למלך חוסיין מעמד של המנהיג הפלסטיני הבכיר, ואף מציע לחוסיין תפקיד של "נשיא המ-דינה הפלסטינית". בעיני הדוגלים בפיתרון פלסטיני, עשוי גילוייהדעת להיראות מיור-שן.

אין גילוייהדעת מפרט את גבולות המדי-נה הרצויים לבעליו.

בעניינים מציע גילוייהדעת לבטל את חוקי-השבות, או לתקנו כך שיבטל את ההפליה בין יהודים ולא-יהודים. כל נדרף יהיה זכאי לבוא לישראל. למעשה, חוזרים קוק ומרלין לאבאנה הקודמת שלהם בין "יהודים" ו"עברים", במהדורה חדשה של "יהודים" ו"ישראלים". הם מציעים לערוך בחירות תוך שנה, כדי להגיע בארבע שנות כהונתה של הכנסת הבאה להכרעה בכל בעיות-היסוד של המדינה.

מודעה היא פעולה. קורא גילוי-הדעת יכול לקבל את הרושם כי כוונת השניים היא להקים רשימה חדשה בבחי-רות הבאות, על סמך מצע זה. אולם קוק הכחיש זאת בתוקף. איננו חושבים שהכנסת היא הזירה היחידה לפעולה פוליטית, אמר. "גם פיר-סום המודעה שלנו הוא פעולה פוליטית. אנחנו רוצים לחזק את הוויכוח על בעיות המדינה."

שען קוק: "לצבא יש מילואים. על הנחנת המדינה אין מילואים. היא מורכבת מ-1000 איש, הנבחרים על-ידי 1700 איש. צריכים להקים חיל-מילואים של אנשי-מחשבה, ש-יכולו לעזור בפיתרון בעיות המדינה."

בינתיים ממתנים השניים לתוצאות מר-דעתם. הם ביקשו את קוראי המודעה להו-דיע להם אם הם מסכימים לתוכן המודעה, או לחלק ממנה. אך אינם מסכימים אך סבורים כי ניסיונם החדש ויכוח על בעיות המדינה הוא חיובי.

על-פי כמות התגובות, יחליטו על המשך דרכם.

הביקורת הקשה שהוטחה בה מכל עבר על חלקה במחדל, זקוקה היתה ל"עצת הדרך", לפני נסיעתה לפגישה קשה עם הנשיא ניקסון ושרי-החוק קיסניגר. אף שהיה עדיין בבחינת סטאטיסט על הבמה הפוליטית בישראל, היה זה רבין שידע להשיא לגולדה את העצות הנכונות, כיצד לעמוד מול לחצי נשיא ארה"ב.

זמן רב אחרי שחזרה מאותה פגישה בוואשינגטון עוד הדהדו באוזניה של גולדה דברי הנשיא, שנמת אתרה נתלונתה אליהן.

אמר לה ניקסון: "עשיתי בשבילכם שלוש דברים קשים בזמן המלחמה: דחיתי ככל האפשר את מועד כניסת הפסקת-האש לתוקפה; סיפקתי לכם נשק ברכבת אווירית; הרתעתי את ברית-המועצות. ספק אם אוכל לחזור ולעשות דברים אלה, במידה והאש תתחדש באשמתכם..."

גולדה ויועציה חרדו מאוד מהגדרה זו של הנשיא. חרדה זו ניכרה היטב בחודשים הבאים, בנסיונותיה למכוחלות מתעלת-סואץ ומקוניטרה. וזאת למרות שניכסון לא אמר שיתקשה לע-זר לישראל, "אם ישראל תפתח באש", אלא אם יקרה הדבר "באשמת" ישראל. וזהו מושג רחב מאוד.

באווירה זו המתינה ראש ממשלת ישראל בחשש לגיחה האווירית החדשה של קיסניגר, זימנה גולדה את רבין אליה ימים לפני בואו של קיסניגר, וימנה גולדה את רבין אליה להתיעצות כיצד לנהוג בקיסניגר ומה לעשות עימו. או היא לא חלמה כלל שרבין ירש אותה. היא כלל לא חשבה או לפרוש או להתפטר.

רבין ניצל את ההזדמנות כדי למסור לגולדה על פגישתו הבלתי-רשמית עם הנרי קיסניגר, בסוף חודש נובמבר 1973 בווינגטון. רבין נסע אז לארה"ב מטעם ה"בונדס", וקיסניגר הזמין אותו לשיחה על ארוחת-בוקר.

אמר רבין לגולדה: "כדאי שתדעי כי קיסניגר לא בא

תמרורים

(המשך מעמוד 16)
במערכת הביטחון עבודה לעלות כדב. ריון היה מסוכן ואין שיעור יותר מאשר ספיר.

אם השתנה משהו במערכת-הביטחון כאשר תפס שימרון פרס את מקומו של מורו ורבו?
כתום שנה אחת, אין סימן לכך. הגילויים האחרונים, שגרמו לזעזוע, לא נתגלו על-ידי שליחו של מר פרס. הם נתגלו על-ידינו, בעבודה מאומצת, שבה לא קיבלנו אף שמץ של עזרה מפקידי משרד-הביטחון. להיפך: בבואנו לחקור את אנשי המשרד, נתקלנו בקיר אטום. בעיקבות גילוינו, פעלו חוקרי המישה טרה האורחית והצבאית למופת. השבוע הודיע ועד עובדי משרד-הביטחון שהפך קידים לא ישתפו פעולה עם החוקרים, אלא אחרי שהם (הפקידים!) יחקרו כל פרשה בעצמם.

שר הראוי לשמו היה מגיב על הודעה מחמירה כזאת בסנקציה מידית ומוחצת. השר פרס לא הגיב עליה כלל. פרושם עסק מנגנון משרד-הביטחון בי תופעות שוליות של שחיתות. בהשוואה לגודל התפקיד, מימדי התופעה וגודל הי סכומים העובדים דרך המישרד, הרי זהו מאמץ מגוחך.

פרס עצמו ניסה להבליע את חומרת הי דברים בשטף המילים הבלתי-פוסק הנפלט מפיו. הוא ליגלג על ההאשמות, שלף כמה פרטים פעוטים מתוך ים הגילויים, כדי לעורר את הרושם שהפרשה כולה מורכבת מי פרטים קטנים כאלה. (לא קשה לנחש היכן למד שיטה זו. בשיא פרשת ווטרגייט טענו דוברי הנשיא ניכסון שמדובר בסך הכל בי "מישלה כמה פיצות" — מפני שאחד ממאות הגילויים התייחס לשיטה אנשיו של ניכסון להפריע לאסיפות יריביהם על-ידי שיגור ערימות של פיצות בלתי-מומנות באמצע נאומי המועמדים.)

השיטה של פרס התגבשה במשך הימים האחרונים לפי מיטב המסורת של ווטרגייט: הודות במינימום הבלתי-נמנע, להמעיט בי חשיבות הממצאים, ובמיקר — למנוע בכל מחיר את התפשטות הגילויים לעבר הדרגים האזרחיים והצבאיים הגבוהים יותר.

אילו רצה שימרון פרס לזחום בשחיתות, היה נחלק, מיד עם כניסתו לתפקיד, למאמץ-חירום. הוא היה ממנה צוותי-חקירה מוזיי חדים, כדי לבדוק מחדש את ערי מות החזמנות, המיכרזים והתשי לומים שעברו את המישרד בשנים האחרונות.

מיבצע נמרץ כזה היה משנה בן-לילה את האווירה במישרד, מוכיח לכל הפקיי דים שתקופת הסולטן חלפה, ושמענה תי עקר כל תופעה של שחיתות בשדחחביי טחון מן השורש. שום דבר כזה לא נעשה.

שר פרס הוא פוליטיקאי, כמו כל עמיתיו בממשלת ישראל, הוא מעוניין קודם-כל לא להסתבך, לא לעשות גלים, לא לפתוח תיבות פנדורה. חוץ מזה, אין לשר פרס זמן לטפל בי משרד-הביטחון.

כמו לגבי קורמו, משרד-הביטחון טחון הוא לגביי חאלטורה. השר עסוק ביחסי-גיבור. הוא נואם ונר-אם ונואם, נואם ונואם ונואם; בוקר, צהי ריים וערב; בימי חול, שבתות וחגי ישראל. הוא ממצל עד תום את המעמד המיוחד המוענק לו בכלי-התקשורת. לפי כל הסימונים, משרד-הביטחון טחון הוא לגביי רק תחנה כדרך אל היעד האמיתי — ראשות הממשלה. למי יש זמן לנקות תחי נות כדרך?

בינתיים ממשיך הכסף לזרום דרך מישי רדי-הביטחון. לפחות 22 מיליארד לירות בשנה הנוכחית. 60 מיליון לירות ליום. שני מיליונים וחצי לשעה. 40 אלף לירי רות לדקה.

ובמונחים אחרים: בשיעור של אלפים לירות לחדש לכל אדם עובד בישראל. איש אינו יודע איזה חלק מזהם זה נשפך לכיסו השחיתות. איש אינו יודע כמה מיליונים נגזלים מחשבון הנשק, הציוד ואמי צעירה-מגן, שנועדו להציה חיי אדם בכרב.

דמים חופכים דם. גניבה בימי חונית עונה בחיים השחיתות בי מערכת-הביטחון היא גידול ממאיר המסכן את חיי הגוף כולו.

הועלה. בטקס שנערך בלישכתו של שר-המישרד שלמה הילל, לדרגת תתי ניצב, סגן מפקד מישרת מחוז תל-אביב משה פיומקין (43), שהתגייס למישרת לפני 22 שנים כשוטר במישרת-הגבול, עבר את כל שלבי הפיקוד עד שמונה מפקד-מרחב של מישרת-הגבול, עבר בי 1972 יחד עם יחידת מישרת-הגבול שי צורפה למחוז תל-אביב כדי לנסות להתגבר על גל מעשי השוד שאירעו בעיר, מונה לאחר מכן למפקד מרחב הירקון ולפני כחודש לסגן מפקד המחוז.

נחוג. במסיבת הפתחה שערכו לו חבריו בתל-אביב, יום-הולדתו ה-31 של הסופר ועורך תוכניות בגלי צה"ל אריזון הדר, שנולד בי קבוצת מסדה, סיים את בית-הספר הי תיכון האיוורי בי עמק-הירדן, עבד בענף הדייג במשק, עבר אחרי שירותו הצבאי לתל-אביב, החל במלאכת הי כתיבה. בספרו הי ראשון, הפלגה, העי לה על הכתב רשמי מסעותיו של ישרי אלי צעיר באירופה. ספרו השני, שניים,

הדר

הוא עימות בין הדור הישראלי הצעיר לבין הדור המצרי על רקע מילחמת יום-הכיפורים. את ספרו השלישי הוא מתכוון להוציא לאור בעוד כחודשיים. הספר כולל 16 סיפורים על אישים, מלכים ואמנים היסטוריים המתוארים בביוגרפיות שלהם כאנשים תמימים ושהמחבר מגלה צד בלתי-ידוע בפעילותם כסוכנים חשאיים כישורי נים. הספר הוא פרי מחקר שערך הדר במשך שנתיים בשיתוף עם העיתונאי-סופר בונה תירוש.

נחוג. יום-הולדתו ה-43 של הצייר רביסרן צנתנים (מיל). משה ינוקא, ש נולד בירושלים, בן למשפחה קווקזית, הי

משה ינוקא
בן 43

עומד לצאת לכפר חנוש של מועדון חים-התיכון בקורסיקה כצייר תיסאורות של הכפר.

נפטר. בתל-אביב, בגיל 75, אחיו הצעיר של גיבור תלחי יוסף טרומפלדור, אלפרד טרומפלדור, שנולד ברוסיה, שירת כחייל בצבא הלבן, ברח בי-1918 לי גוסלביה, עבר משם לצרפת, היה במשך 10 שנים נהג-מונית בפריז, עלה לארץ בי-1936 ועבד בחברת החשמל עד צאתו לגימלאות. פגש לראשונה ביוסף טרומפלדור, שהיה מבוגר ממנו ב-19 שנים, כאשר שוחרר האח המבוגר מהשבוי לאחר מילחמת רוסיה-יפן בי-1905. יוסף, שאיבד את ידו במילחמה, עזב את הבית כעבור זמן קצר. נרשם ללימודים אוניברסיטאיים ודרכי הי שניים נפרדו. בשנים האחרונות עסק אל-פרד באיסוף חומר על אחיו המפורסם.

נפטר. בהלווייה, בגיל 77, השחקן האמריקאי פדריק מארק, שזכה בי-40 שנות הופעתו על הבד והבימה בשני פרסי אוסקר, זכה לפירסום רב ב-1946 בהופעתו בתפקיד הסמל השב לביתו ממילחמת הי עולם השנייה ואינו משתלב בחיים שלאחר המילחמה בסרט שנות חיינו היפות ביותר, היה נשוי במשך 48 שנים לשחקנית פלורנס אלדריג.

טוטו

סיפורי טוטו

השבוע עלה מינימום הפרס הראשון ל-500,000 (כולל העברה)

מינימום כלל הפרסים ל-1,100,000 (כולל העברה)

יום חמישי — המועד האחרון למפירת הפסלים

עשה לך מנהג קבוע — מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בטורטו

זה יותר מסרט זו חגיגה

זהו בידור

קרוסבי קלרן קלי רוני ליזה מיכל

קולנוע "חן" ת"א שבוע 2

חן טרמפ לחייל

האם מתנכלת המישטרה לזמר הכושי רוי יאנג

רק בגלל אהבתו ללאה כהן הצברית?

אהבה בשחר לבן

את רוי מאשימים בתקיפת שוטרים. מה הם רצו שהוא יעשה, שיתן להם לחבוס בו על לא עוול בכפו ויגיד תודה רבה? הם ממש הרסו את הדירה ושברו את הדלת לחדרו של פרנק.

„הוא יותר

ישראלי ממני”

את הזמר הכושי רוי יאנג הכרתי לפני כחמש שנים. אני עצמי ילידת קיבוץ גבעתיים, וחונכתי בקיבוץ משאבישדה. הורי גרושים, ואני חייתי את חיית שלי מגיל חמש-עשרה, ולבד. מאוחר יותר, כשהייתי בת 17, התגוררתי בדירה אחת עם רוי. הוא גר עם החברה שלו, ואני גרתי עם חבר שלי. מההתחלה פרחו בינינו יחסים ידידותיים עמוקים, אבל קשה לי להגיד שזו הייתה אהבה. רוי, ששמו האמיתי הוא ויגסטון פרנסיס, נולד בג'מייקה, אך גדל בלונדון.

לארץ הגיע עליפי הומנתם של האמרגנים סוכר-טלית, שהביאו אותו למסע-הופעות ביחד עם להקת הקווקזיט, שהוא עמד בראשה. רוי ראה כי טוב, ונשאר. הוא נמצא פה כבר למעלה מחמש שנים, הוא אהב את הארץ יותר ממני, מדבר עברית, מופיע בפני הצבא בהתנדבות, חוגג את החגים הלאומיים, ממש כמו אזרח ישראלי. אני זו שמנסה להשפיע עליו כל הזמן לעזוב את המדינה, לנסוע למקום אחר, אבל הוא בשלו. הוא מרגיש בארץ כמו בבית.

כשחזרנו מלונדון והגענו ללוד, לפני כחצי שנה, הוא התרגש כמו ילד. כל הטיסה לא הפסיק לתאר באוזני את הרחובות תל-אביב, את חוף הים, וכעת הם רוצים לגרש אותו, אחרי שהוא בנה פה קאריירה וחיים. למה? בגלל שהוא כושי.

אחרי שעצרו אותנו והזכילו אותנו לנפה הצפונית, הכניסו אותי לאחד החדרים. היתה שם קבוצה של שוטרים שחשבה שאני אנגליה. הם לא היו מסוגלים להעלות בדעתם שבחורה ישראלית, יהודיה, תישן עם כושי במי

לאה כהן ורוי יאנג

מי שחיה עם כושי היא זונה?

רתחתי מזעם. שאלתי אותה איך היא מעזה לדבר כך, אז היא השיבה לי בנעימה עמוקה של ציפורניה הארוכות בורועי. עד היום יש לי סימנים.

כשהביאו אותי לבית-המישפט, הייתי בהלם. לא די שהמישטרה לא מצאה אצלנו בדירה שום דבר, הרי החי זיקו אותי באבוכיביר ארבעים-ושמונה שעות לפני שראיתי שופט.

„יכולתי למות

בכלא”

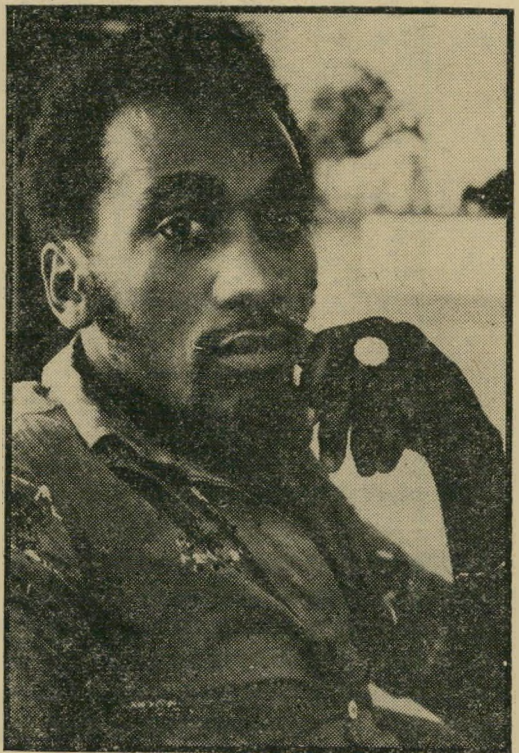
מישטרה נתנה לנו עורך-דין בשם אברהם קלי מנוביץ. איך הוא יכול להגן עלי אם הוא לא מכיר אותי בכלל?

הוא אמר לי: „לאה, את מאה אחוז בחוץ” הייתי חייבת להיות בחוץ, כדי לדאוג לרוי ולפרנק. פתאום השופט אומר לי „שיבעה ימים” עולמי חשך עלי, לא הבנתי מה קורה. שרון קשת, הבת של העיתונאית סילבי קשת, ישבה איתי בתא. אצלה בבית מצאו חומר מר-שיע ממש, האשימו אותה בסחר-מים והיא שוחררה כעבור 24 שעות. ואילו אני, שבקושי מצאו בביתי פירוטרים שחורים שגם הם לא הוכחו כסם, מקבלת שיבי עה ימים!

כשהחזירו אותנו במכונית של המישטרה וסגרו אחרי את הדלת, ישבו במכונית שני שוטרים משני הצדדים. את רוי לקחו יחד איתי. הייתי בפני התמוטטות-עצבים, לא זיהיתי אנשים, ממש נכנסתי להלם. נכנסתי לרכב, השוטר אמר לי „תשבי” ולא היה איפה. אמרתי לו: „תסלח לי, איפה אתה רוצה שאני אשב?” ממש התר ייחסו אלי לא יפה. ראו שאני נמצאת עם כושי, אז התייחסו אלי כמו אל כלבה.

התפרצתי ואמרתי: „לא די שקיבלתי שיבעה ימים סתם? מה אתם עושים לאנשים, מה זה פה, רוסיה?” רוי נבהל. הוא ניגש ואמר לי: „תחזיקי מעמד למעני, אני מצטער. אני מוכן לקבל את שיבעת הימים שלך.” הכניסו אותי למעצר כמו שאני. לא נתנו לי לא סכון, לא בנדים, לא צילצלו להורי, לא הודיעו לאף אחד — לא המישטרה ולא עורך-הדין. כשנכנסתי לבית-המעצר, הייתי לבושה בחולצה ובמכנסיים. אשה חייבת לשמור על ההיגיינה שלה. הם לא דאגו לי למסרק או למיברשת-שיניים. היה לי מזל שאיתי בחדר ישבה אשה שהיתה כמו האמא שלי. אלמלא היא הייתי מתאבדת. הייתי כל-כך אפאטית, ששבתתי רעב. היא ממש בכתה כשצמתי, התחננה אלי שאוכל. חמישה ימים צמתי. הם חייבים לדווח על דבר כזה למפקד בית-המעצר, אבל לאף אחד לא היה איכפת. יומיים מתוך השלושה גם לא שתיתי כלום. התחלתי להתייבש ונכנסתי להלם. שכבתי במיטה ובכיתי.

הורי למדו מהעיתון על המעצר שלי. אמי נכנסה לפאניקה, כי ידיעות אחרונות עשה מזה ממתק. איך הם העזו לכתוב שאני חיה עם שני כושים? הם ניסו לצריר אותי כאילו שאני זונה. בסך-הכל אני חיה עם רוי, שאותו כאלו אהבת בכל ליבי ובכל נשמת, ואני עומדת להיות אשתו ואם-ילדיו, ואילו פרנק, שלומד עבר רית באולפן, רק מחלק איתנו את הדירה. אילו הייתי חיה עם בחור לבן ומחלקת את הדירה עם לבן אחר, אף אחד לא היה מתרגש. אבל עם כושי אני חייבת להיות זונה?! מה קורה לאנשים? מאיפה הגיעונו הנו בארץ, שרוב תושביה היהודיים ברחו מגיעונו ומאנטי-שמיות באירופה? אמי שמכירה את רוי ומעריכה אותו כמוני, הגיעה

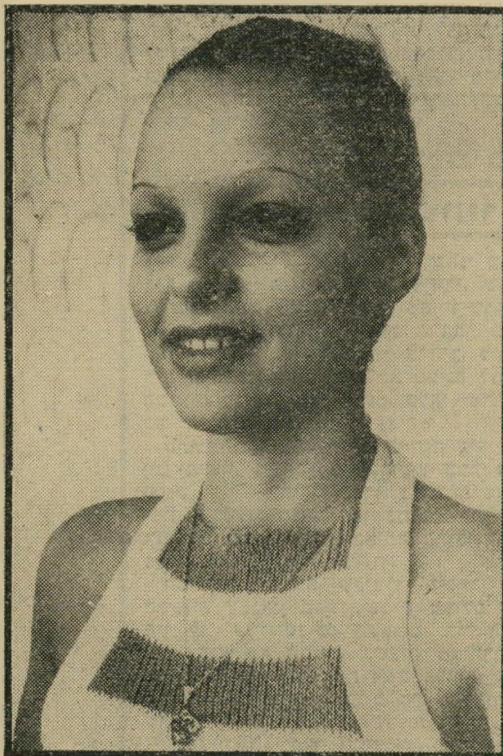
תלמיד-אודפן פרנק בראון

הדיד אמר: „רק האיטיות חשובה!”

טה אחת. השוטרים האלה דיברו בינם לבין עצמם, ואחד אמר: „בשביל מה לנו את הכושים האלה בארץ? לא מספיק יש לנו בעיות עם מחבלים?”

איך בכלל אפשר להשוות בין כושי למחבל? כאילו שכושי הוא דבר פסול מראש. מילת גנאי. אם הם היו מכירים את רוי, והיו יודעים איזה בן-אדם נפלא הוא, הם לא היו מעזים לדבר עליו כך.

השוטרת שעצרה אותי התנהגה אל רוי מאוד לא יפה. אמרתי לה: „למה את מתייחסת אליו כך, מה הוא עשה לך? את יודעת, שהוא יותר ישראלי ממך. את יודעת שהוא סיכון את נפשו והופיע במילחמת יום-הכיפורים בפני יחידות מרוחקות של הצבא?” היא הביטה ברוי, ואמרה לו: „אם הופעת בפני יחידות בצבא, חבל שלא נהרגת. האח שלי איבד את שתי אוזניו במילחמה. היית יכול להיות כפרה בשבילו.”

דוגמנית לאה כהן

ההורים אמרו: „הצבע אינו קובע!”

לפני כשלושה שבועות עצרה המישטרה ברחוב פינסקר בתל-אביב צעירה לבנה ושני בחורים כושיים. העיתונות, שדיווחה על המעצר, הפכה אותו לסיפור סיקסטי. לאה כהן בת 20, דוגמנית-לשעבר וחברתו של אחד הצעירים הכושים, מספרת את סיפור אהבתה: השעה היתה 9.30 בבוקר. דפיקות חזקות וצילצור לים בדלת העירו אותנו. רוי ניגש לדלת. הוא הציץ בחורי-המנעול וראה בחורה. בלי לחשוב הרבה הוא פתח לה את הדלת, כי חשב שהיא אחת החתיכות של פרנק. הוא לא הספיק להגיד ג'ק, ואל החדר התפרצו צו ארבעה אנשים מוויינים לבושי אורחית, ובחורה אחת. הם לא הראו צורח-פוש, ומייד נכנסו לחדר-השינה. אני הייתי חציישנה, ולא הבנתי מה העניינים. הם הררי ביצו לרוי מכות-רצח. הם ניראו לי כמו אנשי העולם-התחתון. צעקתי „תעזבו אותו!” ואחד מהם צעק אלי חזרה: „תשבי בצד, זה לא עניינך! אם לא תשתקי, גם את תקבי לי מכות!”

בחדר השני ישן פרנק בראון, המחלק איתנו את הדירה בת שני החדרים שברחוב פינסקר, בה אני מתגוררת עם רוי מזה חצי שנה, ורוי עצמו גר בה כבר שנתיים. פרצתי אל החדר. פרנק היה במיטה. מולו יש בה הבחורה השוטרת. אמרתי לו: „פרנק, תעשה משהו, הם הורגים את רוי!” מה הוא יכול היה לעשות? העיקר שבעיתון ידיעות אחרונות היה כתוב שהוא חלץ את נעליו. מה הם רצו, שהוא יישן בנעליים? כעת מאשיים מים אותו בהעלבת שוטרת.

ביום השישי לשיבתי בכלא. לא יכולתי לדבר איתה. רציתי להגיד לה: "אמאליה, אל תדאגי", אבל לא יכולתי להוציא הגה מהפה.

"חינוך ברוח

האהבה"

ה שוטרות התייחסו אלי נורא. הן אייבו עלי שכינסו אותי לצינוק, ושייבו שיטו אותי וירביצו לי מכות רצח. אני כל הזמן לא יכולתי להאמין שאני בבית-סוהר ישראלי.

כששבתה הרעב שלי הגיעה למצב קריטי, הביאו לי רופא. הוא ביקש ממני ממש התחנן שאוכל. הוא היה טוב אלי. כל זמן שהייתי בבית המעצר דאגתי לרווי, שרק יהיה לו טוב, שרק לא יישבר. הוא נחתך עמוק מאוד בידו וזב דם רוב הזמן. אבל במקום לקרוא לרופא, לקחו אותו לחקירות בצפונות. ניסו לשכנע אותי שאבדק במכונת האמת. על מה? על זה שאני אוהבת כושי? אותו שאלו כל מיני שאלות אינטימיות: אם הוא תומך בי, נתן לי כסף, ודאי שהוא נתן לי כסף, אני האשה שלו, לא? הוא צריך לדאוג לכל מחסוריו. מאז שאנחנו ביחד, שישה חודשים, לא הייתי בלעדיו אף רגע. לכל מקום שהוא הולך, אני איתו. אנחנו לא יכולים להיות אחד בלי השני, אנחנו רוי צים אחד את השני, אוהבים אחד את השני, מבינים אחד את השני — וכשצריך לסלות, סולחים אחד לשני.

תישעה ימים ישבתי בבית-הסוהר ולא הספקתי לחשוב. אנחנו אתיאטיסטים, ואותו דבר הורני, אני אמר לי בסירוש שלא חשוב לו אם רוי הוא שחור או לבן, העי קר אישיותו היא יוצאת מהכלל. הילד שלי יהיה שחור וגם יהודי, ואני מקווה שיהיה לי הכוח לחנך אותו ברוח האהבה, שהיא אמונתנו העיקרית.

"לא איכפת לי

שהוא שחור"

ה הרגשה שלי כעת היא, שאני מתביישת להשתייך לעם היהודי, מתביישת להיות ישראלית. זה מה שישראל עשתה לי, למה? בגלל שאני אוהבת כושי. אני מביטים אחרינו ברחוב, מעי רים הערות פוגעות, אני לא מבינה למה. הם רוצים שרוי יילך עם טלאי שחור, כמו היהודים באירופה הנאצית?

התובעת במישפס שלנו ביקשה עוד 15 יום מעצר, גוסף ל-15 שהוטלו כבר על פרנק ורוי (אותי שחררו כתום תישעה ימים). בטענה שאין לנו כתובת קבועה. רוי גר כבר שנתים באותה כתובת. זה נקרא שאין כתובת קבועה?

המישטרה טוענת שקיבלה מיכתב מ-השכנים שאנחנו מעשני סמים. מעולם לא היו לנו עניינים עם השכנים. רוי הוא זמר, הוא בא הביתה בשעות מאוחרות. אולי מדיפעם היה קצת רעש בדירה, אך הוא תמיד הסביר לשכנים כי אורחיהיו שונה משלהם. אין לי מושג מי הלשין.

אני יודעת שמאז המעצר, בכל פעם שאנחנו עולים או יורדים במדרגות, חם מציצים בנו מהדלת כאילו היינו קושים. הם לא מבינים שלא איכפת לי אם הוא שחור. מצידו הוא יכול להיות גם אדום. אני לא אתן להם להרוס. קמתי בבית המישפס והגנתי על שני כושים, ואחרי כך קיבלתי שיבעה ימים. במישפס התלוי ועומד נגדנו אקום ואגן על שמי הטוב, על פרנק ועל רוי — ועל האהבתנו. שום כוח בעולם לא יצליח להביס אותנו. האהבה תמיד תנצח.

דובר מישטרת מחוז תליאביב, סג"ץ משה שרף, הגיב על טענותיה של לאה כהן כלהלן:

"לאור התלונות הרבות של השכנים, כי נעשים בדירתם של השלושה, ברחוב פיני סקר 47 בתליאביב מעשים אשר לא ייעשו, לעיני ילדים צעירים, פעלנו בהתאם למידע ולתלונות.

"חוליית מצויידת בפקודת-חיפוש של שופט דפקה בדלת הדירה, ואנשיהמישטרה הציגו את עצמם בעזרת התעודות. הם לא הספיקו להגיד את המילה, 'מישטרה', ושני הגברים שהיו בדירה התקיפו אותם. החלו להשתולל ולהשליך חפצים. שני הגברים והאשה מואשמים באחיזת סמים. בשימוש בהם ובתקיפת שוטי-רים בעת מלוי תפקידם.

"החשודים הוחזקו במעצר ממושך ל-צורך החקירה."

עקרת הבית,

בגלל צינוצום הנולאי בוטלה ההנחה הנויחדת של העוף הנויחד. (תנויעוף, טנא עוף, עוף חיפה).

נויום א' השבוע נוחירו 10.50 ל"י לק"ג לצרכן בנוקום 9.50 ל"י לק"ג.

משרד החקלאות

לכל חקום בכל רגע

יצאים האוטובוסים עול אגד חסוך בזמן חסוך בכסף סט באגד

אגד

למכירה

ניקון אפ. פוטומיק פ.ט.ג. עם עדשה 35 מ"מ פל. 444747

למכירה דירה

כמרכו גבעתיים — לוקסום

4 חדרים גדולים • מים חמים 24 שעות

פינת אוכל, מטבח גדול • מעלית • שטח 120 מ"מ"ר

לפנות מי 16.00 טל. 201224

בקרוב
כותרת ראשית

אפשר שכותרת ראשית הוא באמת "סמרטוט גורף כספים" כפי שכתבו כמה עיתונאים וזעמים, כאשר הוצג מחזה זה לראשונה לפני 47 שנים בברודוויי. אך למ, להבדיל מכמה "יצירות מופת" של התקופה, אשר הספיקו בינתיים ללכת בדרך כל נייר, ממשיך הסמרטוט להתנפנף בעליצות ברוח ונראה שכל דור מוצא בו משהו חדש ואקטואלי. הוא הוסרט כבר פעמיים, הצגתו הודשה פעמים אינספור,

עורך בשרירודם, שהכט ומקארטור הכירו אישית. הכותרת הראשית שבה מדובר במחזה, היא הידיעה שלומיאל אחד בשם ארל ויליאמס, שהרג שוטר, צומד להיות מוצא להורג, לאחר שכל בקשות ההגנה שלו נידחו. כל הכתבים הפלייליים יושבים בחדר העיתונות בהיכל המישפט בשיקאגו, מחכים לתלייה, ובינתיים משחקים פוקר, מגבלים את הפה ומצננים את משקאותיהם בקרח שסחבו מהחדר הממתים. **הכמאיה עיתונאי**, האיש שהביא את הסיפור הזה בפעם השלישית אל הבד, גם הוא עיתונאי לשעבר, שעה שהכט ומקארטור כיסו את העולם ה-

למון ומתיאו ככתב ועורך ב"כותרת ראשית" מיפגן וירטואוזי

עם פוליטיקאים מושחתים ומישרה משומטמת. הנידון למוות דומה כשתי טיפות מים לכל המפגינים, המוחים והמהפכנים הפרטיים למיניהם, הראויים לעונש בשל תמימותם יותר מאשר על עבירותיהם. לדוגמה: מישואו שולח סצצה לג'י.פי. מורגן, גדול הבנקאים של ארצות הברית, כמחאה נגד שילטון הבנקים, והסצצה חורגת אליו, משום שלא הדביק די בולים, ומתפוצצת בדירתו. סיסמות נבובות וחסירות שחר מתנפנות באוויר, ומי שמסתכל על הכל מן הצד, כפי שעושה ויילדר, אינו יכול שלא לראות את האבסורד והגיחוך בכל העניין.

הכמאיה עיתונאיות, כשג'ונסון רוד צה לעזוב את ברנס, הוא מנסה להחליק במתקשפתיים: "מדוע לא הודעת קודם? הייתי עורך לך מסיבה". וכאן, באה לשונו העוקצנית של ויילדר ומוסיפה על חשבון המחבר המקורי של המחזה, את המשך הדיאלוג. "בטח," עונה ג'ונסון, "כמו ש ערכת לבן הכט, כשמזגת לו סם שינה ב משקה." "או מה כבר יצא ממנו?" זועם ברנס, "תראה אותו עכשיו, יושב לו שם תחת הדקלים וכותב דיאלוגים לרייטין טין!"

לעטוף דגימלוח, ומגד, הגדרתו של ג'ונסון עצמו למישלח ידו: "עיתונאים... חבר מופרעים עם קשקשים על הכתפיים וחורים בתחתונים... מציצים דרך חורי המנעול ומעירים אנשים באמצע הלילה לשאול אותם מה דעתם על אלמוני-פלמור גי... גונבים תמונות מאימהות של בנות שאננסו בפארק... וכל זה כדי לגרות מיליון זבניות ונשות-נהגים שיעטפו למחרת, ב כותרת הראשית שלהם, את הדגימלוח..."

לא הכל תואם בדיוק את מה שנכתב עלידי הכט ומקארטור. וזאת, אולי משום שבילי ויילדר, כדרכו בקודש, אינו רוחש כל חיבה לבנימינו, ואינו מסוגל לעמוד בסני הפיתוי להציגם במלוא איחולתם. ל משל, שיא הגיחוך: כשרוא מובל פצוע לבית-החולים, הוא דורש ראי גדול ומכיר שירי גינתו. "אינני סומך על הרופאים שלכם, אני אנתח את עצמי," הוא אומר. **ניריטואלט ורוד**, דמות אחרת ש זכתה לקישוט מיוחד, היא זו של העיתור גאיימסוורר, זה שכתוב את הטור שלו ב חרוזים. אצל ויילדר, זהו הומוסקסואל איסטניס, המקים צעקות כשמישהו משתמש בנייר-הטואלט חוזרודו שלו (ורוד מזועזע: "אומר מישואו), רשם ידיים על כל עיתונאי צעיר ושאתן, "שתי עצות לי אליך," אומר ג'ונסון לטירון שבא להחליף אותו: "זכור את כללי הדיקדוק, ואל תישאר עם הברנש החוא ביחידות בחדר השירותים".

למולו של ויילדר מספק לו מירוך העכב רים חומר עד בלי די, להוכחת השקפת העולם שלו. מולו הנוסף, שלרשותו עומרים דים שחקים כמו ואלטר מתיאו וגי'ק למון, שנוצרו כאילו במיוחד על-מנת להופיע ב טרטיי.

תחתון של שיקאגו, היה הוא דוהר עבור עיתון צהריים ברלינאי, ומכסה כל אירוע שניקרה בדרכו. "בבוקר את פרויד ובערב את מאקס שמלינג", שמו של כתב זה, שבינתיים היה לבמאי השנון, הארסי ו הסרקסטי ביותר של הוליווד, הוא בילי ויילדר. ואכן כפי שהוא מטפל במחזה של הכט ומקארטור, נראה כותרת ראשית בדיוק כאילו נכתב לפי צו-האופנה. קודם כל, העלילה מתרחשת בשנות ה עשרים, בשיקאגו. אחרי העוקץ, האם אפשר בכלל להעלות על הדעת תקופה מומלצת יותר לסרטים? נושא הסרט הוא העיתונות ועיוותיה, והרי זה בדיוק מה שמעסיק את העולם היום. ברקע מתנוע-

לאחרונה רק לפני שש שנים ובחצלחה עצומה, ועתה מגיעה לישראל הגירסה ה קולנועית השלישית (מבלי לקחת בחשבון שכמעט כל סרט שעסק בנושא העיתונות שאל משהו ממנו).

שני מחברי המחזה, בן הכט וצ'ארלס מקארטור (אביו של דאנו מהוואר 05), היו בעצמם בעלי ניסיון עיתונאי עשיר, שניהם שימשו ככתבים בעיתוני שיקאגו במשך שנים ארוכות, לפני שהפכו לסריטאים מעולים ויקרנים אשר רשמו לזכותם פרק לארמבוטל בקולנוע האמריקאי. כותרת ראשית מבוסס כולו על חוויותיהם בעולם מערכת-העיתונות של שיקאגו, ולפי חות אחת הדמויות הראשיות, זו של ה עורך ואלטר ברנס, אינה אלא העתק של

ברנט מזונה ב"כותרת ראשית" מיפגן של אהבה

ויילדר שידך לראשונה את חשניים ב פרקליט, הגיס והכיס ומאן, כל הופעה משותפת שלהם היא מיפגן וירטואוזי. מתיאו, בדמות העורך הקשוח והערמומי, יורה את הדיאלוגים שלו כלאחר-יד, וכולם קולעים למטרה בדייקנות מופלאה. לגבי מי שמתיחס לכתוב בעיתונים כאל כיתבי-קודש, ומאמין שאם זה רשום בכתב בים הרי "זה מוכרז להיות כך", חסרט החז הוא בהחלט גלולה מרה. לגבי ה עיתונאים, זוהי בדיחה מוצלחת מאד, שהיו מעדיפים לשמור רק להצגות סגורות בחוגי המיקצוע.

תדריך

תל-אביב

*****תמונות מחיינישואין** (1931, שוודיה) — אינגמר ברגמן יורד ל עומקם של חיינישואין בניימינו, עם כל הבעיות, התסביכים ויחסי-הכוחות כפי שהם מתפתחים במשך 10 שנים, בין בעל לאשתו. סרט מדהים, עם מישחק מעולה של ליב אולמן וארלנד יוספסון.

*****המיגדל הלוהט** (תל-אביב ובנייהודה, ארצות-הברית) — בניין בן 138 קומות עולה באש בגלל מחדל של הקבלנים. סרט בעל מימד-ענק, המראה כל מה שיכולה הוליווד לעשות בעזרת טכניקה של צילום ותפאורה. אוסף כביר של כוכבים.

ירושלים

*****רצח באוריינטי-אכספרם** (הבירה, אנגליה) — שיחזור של אוריה, טיפוסים וסיגנון קולנועי של שנות ה שלושים, בתעלומה של אגאתה כריסטי מבוצעת עלידי מבול של כוכבים גדולים. בהדרכת סידיני לומט.

*****המישטרה משתוללת** (אורנג, ארצות-הברית) — פארודיה על כל סירטי השוטרים הקשוחים למיניהם, עם אלן ארי קין וגיימס קאן, כצמד-חמד הזורע רג וחורבן סביבו, במרץ בלתי-נידלה. קצת ארוך, אבל מבדר בהחלט את חסידי סירטי-טיהשע.

חיפה

*****האיש בעל אקדח הזהב** (ח), אנגליה) — גיימס בונד בפעם התשיעית, פחות מותח אבל יותר מצחיק, עם רוג'ר מור הנוטל את העוקץ הרציני מן התפקיד, ומקנה לו אופי של טיול אביבי על-פני גופים וארצות, שאינו יכול להסתים אלא בטוב.

רוכן

לנושרתות

פני אשה לבגידה (גורדון, תל-אביב, איטליה) — כואב חלב לראות מה קורה לאלברטו לאטור

אדה, מי שהיה פעם מקור השראה לכל הניאוריאליזם האיטלקי. כואב חלב, מפני שבסרט זה (שנעשה לפני שש שנים), הוא הלך בתלם השחוק ביותר שבקולנוע האייטלקי. חברת השפע שסיפקה לאטנוניו את החומר לחור סר-הקומוניקציה שבסרטי, הופכת כאן מקור לקומוניקציה אי-סופית, המתרחשת כולה בתוך מיטות.

כולם שוכבים עם כולם, כוכבת מודקנת מורידה את הבגדים מדי פעם בפעם, שחקנים שהיו פעם דמויות מרימות (כמו גבריאלה פרצטי ואלזה מרטינולי) מטילים כסתוריים במידבר של רעיונות, וכולם מחפשים את עצי-מם בפתולי העלילה שהיתה הולמת בקושי רומן ל-משרתות.

הסיפור: אשה שבעלה בוגד בה, מתנה צרותיה בפני ידידה, זו מציעה שהאשה תשיב בבגידה. האשה אינה מעזה, ומציעה בגידות. הידידה מגלה את סודה ולועגת לה. מרגע זה וחלחה מתאר הסרט כולו את נקמת האשה בידידתה (לכן הוא נקרא במקור הידידה).

ליזה גאסטוני, הדודה המתקת מדוותי אחובתי נר-אית, בתפקיד הראשי, כפוחץ עשוי תמרוקים מכף רגל ועד ראש, ומתחשק לחרף אותה לאמבטיה, לרחוץ ממנה

ליזה גאסטוני: צבעי-מילחמה

את צבעי-המילחמה ולהחזירה למצב הטבעי. אשר לסרט עצמו, אולי מפני שנה במחשנים, הוא נראה דהוי לנמרי. נופי מילנו, שנועדו להיות בעלי-מש-מעות, מאבדים לחלוטין מערכם ואילו המוסיקה, שנשי-מעת כאילו לוקטה מתוך תקליטים לצלילי רקע במסי-בות עיפות, מוסיפה על חלואות שנופלת על הצופה ביו-כחוכה. כל מה שנתר מלאטואדה, הם רק זיכרונות מן האדרת.

טלוויזיה

בשיחה טען איתן שאין לו כל טענות כנגד מיטל. מיטל לא היה מוכן להסתפק בהכחשה, וקיבל מידי ליבני מיכתב שבו הביע את אמונו המלא במיטל בשם הנהלת רשות השידור.

טלחורם

מישרדי הנסיעות של רשות השידור ממר שיק לעבוד במלוא הקיטור. בעוד הרשות טוענת כי תקציבה אינו מספיק לשידורים ברמה מינימלית, ממשיכים ראשיה לנסיע לחו"ל על חשבון הציבור. אך זהו חזר מטיוול בין ימים מיספר מאירופה שלכונה גל, הממונה על ההגדה בטלוויזיה, וכבר יצא מנהל הטלוויזיה ארנזן צוקרמן לסיור משלו.

מרים רוטשיידר, עובדת מחלקת הסרטים הקנויים בטלוויזיה, עומדת לצאת בעוד מיספר ימים, ואחריה ייצא הכתב המובטל **צבי גיל** כדי להכין כתבה מיסתורית המחייבת אותה, לדבריה, לנסוע לחו"ל.

כוכבה לוי ניצלה

מכת מחיקת הסרטים בטלוויזיה נמשכת. לאחר שנמחקה התוכנית חיים שכאלה עם **פיליפ פלג**, אשר נועדה להיות משודרת ביום העצמאות ורק ברגע האחרון שודרה התוכנית עם **רויט הכהן**, נתקפו בשבוע שעבר בבניין הטלוויזיה בהיסטריה ממש.

סמנכ"ל מיטל
שטון על הדי

כאשר גילו לפתע כי הראיון המפורסם עם **כוכבה לוי**, גיבורת מלון סבו, נמחק אף הוא.

רק לאחר שהשערוייה והצעקות הגיעו לטונים גבוהים, גילו פתאום כי הסרט המחקר אינו זה שעליו היה מצולם הראיון עם לוי.

הקרח נמס

בשורה טובה למי שצילומי ההחלקה על הקרח נמאסו עליו. התוכנית ששודרה ביום העצמאות היתה האחרונה בסידרת ההחלקות על הקרח. נראה כי ראש מחלקת הספידט בטלוויזיה, **אלכס גילעד**, יצטרך להתאמץ עתה קצת יותר בניסיונותיו למלא את החורים במבט ספורט. כחודשים האחרונים הוא הלעיט את הצופים פעמיים בשבוע בהחלקה על קרח, עד שקיים היה חשש שהמקלטים בבתיים יקפאו.

מי יושלם עבור

נחומכי הסעד

רשות השידור עומדת לאבד 10 מיליון לירות מתקציבה, בגלל ריב בינה לבין מישרד הסעד. עד לפני שנה היתה הטל וויזיה מעניקה ספור משלום האגרה לנתמכיסעד על פי רשימה שקיבלה מישרד הסעד. לפני שנה, כאשר התברר כי כמעט לכל נוקסיעעד יש מקלט בביתו, סירבה רשות השידור להמשיך לממן זאת, ומישרד הסעד שילם עבור אגרות נתמכיו. השנה החליט מישרד הסעד לא לסבסד

צל"ש

פחות זאומים -

יותר נוסטלגיה

● לבמאית **ורדינה ארוז** אשר הסכה לצופי הטלוויזיה עוד נאום של שריהינודר והתרבות **אהרון ירליין**. ארוז היתה הבמאית של חידון התנדוד לנוער שהוקרן בשידור חי ביום העצמאות. לאחר סיום החידון והענקת הפרסים, ושניות מועטות לפני שהשר ירליין החל לנאום, סיימה ארוז את התוכנית.

● **לאליהו הכהן** ו**רון אלמגור** אשר הצליחו לגנוג היטב על כל הגיממים

מנחה אלמגור
דמעות בעיניים

הנוסטלגיים ולהביא רבים מבין הצופים, אותם שעברו את גיל ה-50, למחות דימעה של התרגשות בעת שצפו בתוכנית אנו שרים לך, במוצאי יום העצמאות.

מאחרי המסך

טוביה סער פורש

אחד מבכירי העיתונאים בטלוויזיה, **טוביה סער**, עומד לפרוש בימים הקרובים מהטלוויזיה בעיקבות החלטת מנכ"ל רשות השידור **יצחק ליבני** לבכר את **אלי ניסן** ככתב הרשות בוושינגטון על פניו.

סער זכה בתמיכתם של מרבית אנשי המיקצוע ברשות במאבק בינו לבין ניסן על התפקיד, אך ליבני החליט לשלוח את ניסן והביא להתפטרותו של סער.

בתחילת השבוע יצא סער לחופשה בת שבועיים. הוא ביקש מליבני לאפשר לו לצאת לחופשה ארוכה ללא תשלום, עם סיום חופשת השבועיים, אולם ליבני נטה לא לאשר זאת. אם אומנם לא יתקבל האישור, יפרוש סער מהשות השידור ומחלקת החדשות תפסיד את אחד הכתבים הבודדים הטובים באמת שהיו לה.

פרשת השעון וההתפטרות

בעוד **טוביה סער** מתפטר, נודע רק בימים אלה על התפטרות אחרת, שאירעה לפני שבועות מיספר ובוטלה ברגע האחרון. לפני שבועות אחדים נקרא סמנכ"ל רשות השידור **אהרון מיטל** אל המנכ"ל **יצחק ליבני**. ליבני סיפר לו כי יושביראש מועצת רשות השידור, **וולטר איתן**, התלונן בפניו על הוצאות מופרות שהיו למיטל בנסיעתו האחרונה לחו"ל. בין השאר רמז ליבני כאילו קנה מיטל שעונייד על חשבון הרשות.

מיטל הודהם הגיש בו-במקום את התפטרותו לליבני, לאחר שהוכיח למנכ"ל כי ההאשמות נגדו אינן נכונות, וכי את השעון קנה בכספו הפרטי. ליבני ביקש ממיטל כי יחזור בו מהתפטרותו, ומיטל הסכים רק בתנאי שאיתן יתוצל בפניו. הוחלט בין השניים, כי תוך שעתיים ישוחח ליבני עם איתן וישיג את התוצלותו.

כעבור השעתיים ביקש ליבני החייה ל-שלוש שעות נוספות, ורק אז נפגשו ה-שלושה: ליבני, איתן ומיטל, לשיחת-הבהרה.

האם את מוכנה לקיץ?

"ויט-או", מכין אותך לקיץ!

קרם "ויט-או", מרחיק שיער מרגליך ומבית השחי כמהירות בקלות ובעדינות. "ויט-או" מעניק לעורך מגע רך ומלטף ועושה אותך יפה ונחשקת. "ויט-או" התכשיר להרחקת שיער הנמכר ביותר באירופה! מכיל לינולין

Vito

הדרך היפה ביותר להרחקת שיער

דיסקו בע"מ

מכינים לך מספרה יפה יותר

המספרה תהיה סגורה 10.5.75-25.5.75

חודה ולהתראות

דויד & ליזה

פרישמן 38 תל-אביב, טל: 249470

Pccadilly

היקיזיו

SPRING SUMMER '75

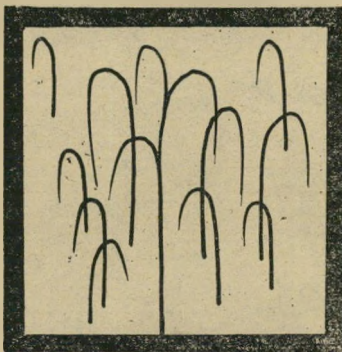
מיטב אופנת פאריז!

הגיעו דגמי קיץ 75

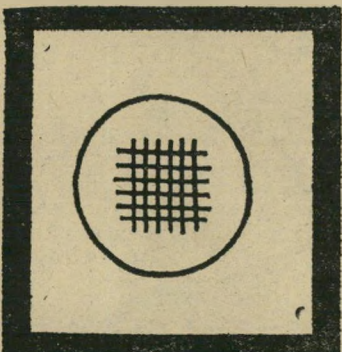
רח' הס 4 פינת אלנבי 35 ת"א

קשקשת 1964

הפעל את דימויך ונסה למצוא לציור שלמטה כותרת מתאימה, אשר תסביר מה אתה רואה בו. הצעות לכתובות יש לשלוח לפי הכתובת: „קשקשת“ ת.ד. 136, תל-אביב. ההגה דרות הקולעות ביותר תפורסמה, ובעליהן יזכו בכרטיס כניסה זוגי לקולנוע דרייב-אין בתל-אביב. קול-נועה המכוניות היחיד בישראל.

קשקשת 1962

- אסיר חוזה בליקוי-המה. אילה, קיבוץ נתיבי-הגליל, ד.נ. האלה
- יש ריבוע עב-צלעות / בתוך עיגול קטן מאוד / ובעיגול, איזה טיפס / קווים עלי קווים קישקש. יאיר פטיש, רח' בארט 10, רמת-אביב, תל-אביב
- הכניסה לעבריינים לכללים בלבד. אברהם רוזנבלום, רח' הלבנון 28, רמת-הטייסים, תל-אביב
- רבינוביץ מנסה להסתיר את הי קרחת שלו באמצעות פלסטרים. יהודה סוחצקי, רח' צבי ברוך 7, תל-אביב
- כך יראה כדור-הארץ כשהרוסים ישלטו עליו. מרים בורקו, רח' צבר 5/3, ערד

השבוע בדרייב-אין
 בשעה 7.30
 הרפתקאות לכל המיטפה
 "3 גיבורי טרויה"
 בשעה 9.45
 "בילי ג'ק"

בסיסונות

- שמלות הריון
- מכנסי הריון
- טוניקות הריון
- חליפות הריון

כהן מודל
 תל-אביב, רח' נחלת בנימין 4
 קומה ב', דרך החצר
 פתוח עד 7 בערב
 (סגור בשעות 4-2)
 לחזונות ע"י סוכן: טל. 50344, ת"א

תשבץ השולם הזה 1964

9	8	7	6	5			4	3	2	1
			13		12	11				10
		16					15			14
	19					18				17
		24		23			22		21	20
			28	27				26	25	
			30							29
35				34			33		32	31
	42	41			40	39		38		37
		46		45						43
							48	47		
54		53		52		51			50	49
			58		57		56			55
	62			61				60		59
			65		64				63	
				67						66
72				71			70		69	68
	79	78			77	76	75			74
							81			80
	82									
			87		86			85		84
										83
					91			89		88
										92
					93					

- מאונך:**
1. עי-נוי גבוה ממישפת המישיים; 2. מישקל רומי קדום; 3. כינוייה של פריס; 4. כמו 59 מאונך; 6. מידת-לח קטנה; 7. כינוי לגדול-בתורה; 8. מנהל רשות-השידור (ש"מ); 9. אחת היבשות; 11. צורה; 12. התייחסות; 21. מהוסס; 22. לא-אשם; 23. קליפת העינב; 24. מישה חיצונה; 26. דבש נוזל; 28. למדו; 31. מלך עמלק; 33. .. על .. פרסאות; 34. חיש; 35. רעב כבד; 37. כינוי לעץ המהגוני; 39. יון ללא ראש; 40. עירבב נוזלים; 42. צינור חלול; 45. סופר אמריקאי (ש"מ); 47. שים את ירך! 48. עלמה; 49. בדיחות-הרדע; 50. נאיבי; 51. הללו; 52. בת הנכד; 53. אותה הרס יהושע (הסוך); 54. הגה; 57. בתוכו; 60. כוונה; 61. עיקוף; 63. רקיע; 65. ישועה; 68. נחשי-הנחושט שעשה משה במידבר; 70. מחלקי הפה; 71. מעול סנטי; 72. מלך-בבל שכתב ספר-חוקים נודע; 74. ישוב בארץ; 76. מידת-לח גדול לה; 77. עיירה בארץ; 79. מעיל-נשים קצר; 84. צלע במשולש ישר-זווית; 87. הגדול בבעלי-חיים; 89. מכינוי האלוהות; 91. רך בצאן (הסוך).
- מאונך:**
1. מדינאי בריטי שכתב הצהרה השובה ליהודים (ש"מ); 5. אילולא; 10. בירה אי-רופית; 11. ענף; 13. מדינאי בריטי, מקים הברית המשולשת (ש"מ); 14. קצץ; 15. מזר; 16. חיטט; 17. סיר בלי ראש; 18. כיוון; 19. מילת-זירו; 20. חלון קטן; 22. שורה בשיר הכתובה בקצב ובמישקל; 24. קולו של הלויין; 25. תנופה; 27. קיבוץ בצפון הארץ; 29. התקיימו! 30. תנודה; 32. מכני נוה; 34. חידלון; 36. משמשת לדריכת-ענבים; 38. קוממיות; 41. רבי-מג; 43. אחד הרמטכ"לים (ש"מ); 44. מדינאי הודי נודע לשעבר; 46. שמא; 47. גומחת-מים בסלע; 49. לפי-שעה; 52. פעימה; 55. רוזה; 56. בן כת מוסלמית-סונית קנאית; 58. גוי; 59. קריאת-יוגו; 60. בן-יוגו של זבה; 62. אות; 63. גיר; 64. הקו הסובב גוף או צורה; 66. דממה; 67. ערוץ; 69. ייגה; 71. נהר בסין; 73. גידוי; 75. תכשיט; 78. מענית; 80. קידומת הולנדית; 81. משאבת הגוף; 82. מטבע צרפתי; 84. חוטי-היסוד באריגה; 85. ביבר; 87. גורל; 88. תגיע; 90. מיספד; 91. כראוי; 92. עיר בארץ; 93. בסוף.

את האגלה, ותודיע לתנהלת רשות-השידור כי יהיה עליה לגבות את האגרה מבעלי-המקלטים, גם אם הם מיקרי-סעד. מדובר בתשלומי אגרה בגובה של 10 מיליון לירות. הרשות סירבה, בטענה כי כמעט בלתי-אפשרי לגבות אגרה מתמלכ-סעד. העניין יידון בפגישה שתיערך בקרוב בין השני הממונה על הרשות, שר-הצינון והתרכות אהרון ירדן, לבין שר-הסעד מיכאל חזני.

חביעת הדיבה

הגיעה לכנסת

חביעת הדיבה אותה הגישה חברת פרלמנט כנגד תוכניתו של דניאל פאר כל-בוטק על סך 5.5 מיליון לירות, מעיד רדת הדים רבים גם מחוץ לבנייני רשות-השידור.

עורך-הדין של הרשות, נתן כהן, עדיין בודק את הצדדים המישפטיים של החביעה שהוגשה, אולם כבר עתה ברור כי הרשות אינה מתכוונת להיענות לתביעת פרלמנט. יושב-ראש המועצה הישראלית לצר-כנות, ח"כ משה שחל, שלח מיכתב ארוך ומנומק לשר-המישפטים חיים צדוק, בו טען כנגד נסיון ההפחדה של חברת פרלמנט בעצם הגשת תביעה בהיקף כזה. שחל טוען כי אם לא יעשה צדק למען חקיקת חוקים אשר ימנעו מחברות הגשת תביעות-ענק נגד אמצעי-התיקשרות, יחששו צרכנים, עיתונים, רדיו וטל-וויזיה למתוח ביקורת על שירותים ומור-צרים של חברות שונות, מרוב פחד מפני עצם המימדים של תביעות-הדיבה הי-צפויות.

חזאים יעברו

מיבחני-כר

שינוי מהותי בצורת הגשת מהדורות מבט יחול בשבוע הבא. בימים אלה עוסק קים בעיצובו מחדש של אחד מאולפני הי-טלוויזיה, ממנו יגישו את המהדורה המ-שופרת. פרי יוזמתם של מנהל מחלקת-החדשות, דן שילון ושל חיים יבין. עיקר השינוי יהיה בהצבת שני קריינים להגשת כל מהדורת-החדשות, כפי שנהוג בארצות רבות בעולם. שינוי נוסף: תצוגה של תחזית מזג-האוויר עלידי חזאי השירות המטאורולוגי, שיעזרו באבזרייבמה רבים. כבר השבוע

עורך פאר פחד בלב

עומדים לערוך לחזאי השירות המטאורו-לוגי מיבחני-כר, שבעיקבותיהם ייבחרו מגישי התחזית.

כרמית נוסעת

על חשבונה

בעוד טוביה סער מתפטר, יוצאת כי עוד שבועיים בחירת קרייניות החדשות, כרמית גיא, לחופשה בת חודשיים לי-סחות. כרמית נוסעת לסייר ברחבי אירופה, כדי ללמוד אופני-הגשה שונים בתחנות הטלוויזיה בחו"ל. כרמית היא בין היחידים ברשות-השי-דור, הנוסעים לחו"ל על חשבונם הפרטי.

**האם היה זה מאבק על חופש השבת -
או נסיון לעשות הון פוליטי?**

סינימה בליאש

12 בתי-קולנוע בתל-אביב הציגו בליל-שבת, אך רק אחד הפך מוקד למאבק

עונת הכדורגל בעוד שלושה שבועות לא תחסר אלימות. היא תועתק ממגרשי ה-כדורגל לאולמות הקולנוע של תל-אביב. אלא שבניגוד למיגרשי הכדורגל, שם יש כביכול מוטיבציה להתפרצות רגשותיהם של האוהדים, המהומה סביב הקרנת ה-סרטים בתל-אביב בלילות-שבת אינה אלא סערה בכוס מים.

לא נשקפת כל סכנה לזכותם של תור-שבי תל-אביב לראות סרטים תמורת תשלום בלילות-שבת של הקרנת סרטים בתל-אביב בלילות-שבת אינה אלא סערה בכוס מים.

מי יחזיק יחודי? זה שהולך לקולנוע ביום השישי? הכריזה כרוזה גדור לה שהתנוססה בליל-שבת האחרון בפתח קולנוע אלנבי בתל-אביב. כמה מאות צעירי-ים, שנראו יותר כאוהדי כדורגל מאשר מגיני האמנות והתרבות, צרחו ונוספו כי אגרופיהם במה שאמור היה להיות הפי-גנת מחאה נגד "כניעתו של ראש עיריית תל-אביב ללחצי החוגים הדתיים הקיצוניים, לבטל אירועי תרבות בימי שישי". הם התנחלו ממש כאילו הם נמצאים בר-מיגרש כדורגל, שם עומד להיחרץ גורל

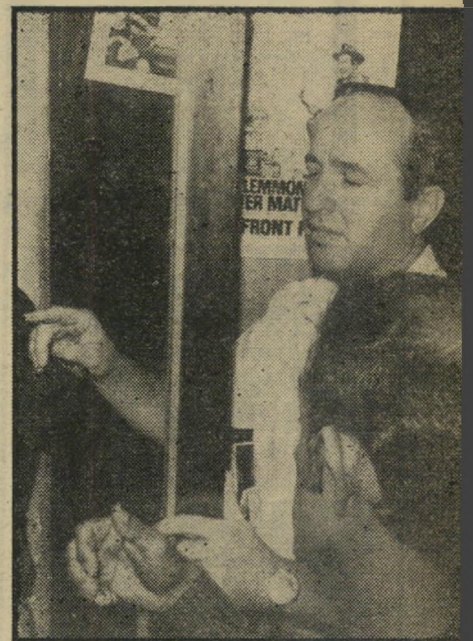

לנלא או לסרט?

שני נערים אלה, הנשקפים דרך סורגי קולנוע אלנבי, לשם באו בליל-שבת האחרון לחזות בסרט — מייצגים את בעיית תעסוקת הנוער בערב-שבתות, המשמשת הצדקה להקרנת סרטים בשבתות. מימין נראה ח"כ ר"צ, בועז מואב, כסדרן בכניסה לקולנוע ביום השישי האחרון, ומשמאל נראה אורגד ורדימון, בעליו של קולנוע אלנבי, ומזכיר ר"צ בתל-אביב, שעל הקולנוע שלו נטושה המערכה על "מיהו יהודי".

צומו. שבוע קודם לכן היו אלה כמה עשרות דתיים שחפנינו מול קולנוע אלנבי, מחו על פתיחת שעריו בליל-שבת, נתן קלו בזרנוקי ולאות המישטרה. בשבוע הבא אמורים הדתיים לערוך שוב הפגנת-נגד. לא יהיה משעמם. גם כאשר תסתיים

קבוצתם לירידה מהליגה הלאומית. הסי-תערו על דלתות הווכיית במטרה לזכות ליהנות מהקרנת סרט חינוכי, ניפצו אחת מחץ, דחפו והדטו את השוטרים והסדרי-נים שניסו לשמור על הסדר. הקרב על השבת בתל-אביב היה בעי-

נות ייגרסו אזרחי העיר למאבק של עסינים מיסלגתיים.

רק לא בפרהסיה

העיקרון של התרת הקרנת סרטים בלילות־שבת בתל־אביב נקבע עוד בתקופת כהונתו של יהושע רבינוביץ' כי ראשי־העיר. כאשר נבחר שלמה ("צ'יצ'") להט לראשות העירייה וצירף את אנשי המפד"ל לקואליציה העירונית שלו, הסרטים נציגי המפד"ל לבלוע את הגלולה המרה, להכיר בסטאטוס־קוו לפיו מקריינים סרטים בשבת בארבעה אולמות בעיר.

לזכותו של צ'יצ' ניתן לומר, שלמרות שכלפי חוץ ניסה לשמור על שלום הבית בקואליציה שלו, כדי לא להסתמך על רוב של 16 קולות בלבד מתוך 31 חברי המועצה ולא להיכנע לסחטנות של חבר מועצה זה או אחר, נתן עידוד להתרחבות התופעה. עד לפני שבוע היו 14 אולמות קולנוע פתוחים בעיר בעריבי שבת, מלבד מועדון פרספקטיבה של ג'סי נחייס, המציג 8 סרטים בכל ליל־שבת בארבעה אולמות בבית־סוקולוב ובבית הקיבוץ־הארצי. "אני מוכר אצל הדתיים בתור ג'סי עם הזקן", אומר ג'סי, "ואותי הם עוזבים בצד".

14 האולמות היו בארבעה יותר מדי לגבי הסטאטוס־קוו שנציגי המפד"ל בי עיריית תל־אביב היו מוכנים להשלים עימו בדיעבד. ייתכן שהם היו מעלימים עין מהכמות אחרי שהתפשרו על העיקרון, ולוא היו נתונים ללחצים מבפנים. שני נציגי המפד"ל בעירייה, משה בסוק ופני חס שיינמן הם מאנשי סיעת רפאל כי מפד"ל. בשל המאבק הפנימי במילגתם הם מואשמים בכניעה לחילוניים ובמתן יד לחילול השבת. על רקע זה החלו גלגול פעילות ולארגן הפגנות לא נגד התופעה אלא נגד פתיחתם של ארבעה בתי־קולנוע: מקסיס, גת, אורלי ואלנבי.

היו להם סיבות טובות להילחם נגד הקרנת סרטים בשבתות דווקא נגד בתי־קולנוע אלה. קולנוע מקסיס ממוקם ליד בית־כנסת ולא רחוק מביתו של ח"כ אנשי הרב אברמוביץ'. קולנוע גת נמצא ליד בית־ספר דתי שהוא מקום פעילות לחברי בני־יעקב. אורלי נמצא באזור מאוכזר לס דתיים רבים ואילו קולנוע אלנבי, שהצטרף רק לאחרונה למעגל המקריינים בשבתות, נמצא לטענתם ליד כרם התיי צ'יצ' הזמין אליו את בעלי־בתי־הקולנוע.

מכנין דתי

שהפגין בשבוע שעבר נגד הקרנת סרטים בלילות־שבת בקולנוע אלנבי, מוצף בסילון מים שהותו ממכונות מי־שטרה שהודקה כדי לפזר את המפגינים הדתיים שניסו להפריע בכוח להקרנת הסרט. לטענתם, הקרנת סרטים בקולנוע אלנבי בלילות־שבת מפירה את הסטאטוס־קוו ואת ההסכם הקואליציוני בעירייה שבראשותו של שלמה ("צ'יצ'") להט (בתמונה מימין).

עם הדתיים. ההיתר להפעלת עשרה בתי־קולנוע בעריבי שבתות הוא למעשה התייעלות ועקיפת החוק.

אנשי התאחדות־בעלי־בתי־הקולנוע גילו הבנה למצבו של צ'יצ'. הם הביעו נכונות לפעול לסגירת שלושה בתי קולנוע. אם היתה מתקבלת הסכמה גם לאי־פתיחת שערי קולנוע אלנבי בלילות־שבת היו עשרה בתי־קולנוע בעיר ממשיכים לעבוד בשקט. אולם בעליו של קולנוע אלנבי, אורגד ורדימון, הוא גם עסקן

ניסה לשכנע אותם לפעול לסגירת ארבע אולמות אלה כדי לא לחמם את האווירה בעיר ולגרסו לעימות בין דתיים לחילוניים. "אני בעד קולנוע בשבתות", אמר להם צ'יצ', "אבל תוך כדי שמירת העיקרון שהדתיים עומדים עליו — שלא בפרהסיה. בתי־קולנוע — כן. ליד בתי־כנסת — לא".

חוק־העזר העירוני האוסר להקריין סרטים בלילות־שבת התקבל עוד בשנת 1937. ביטולו הרשמי יגרור עימות גלוי

פוליטי. הוא מזכיר התנועה לזכויות ה'אזרח (ר"צ) בתל־אביב. הוא החליט ל־הילחם על העיקרון באמצעות אולם ה'קולנוע שלו — מילחמה לגיטימית לכל הדיעות.

אוייב משותף

למענת עוזריו של צ'יצ' היה גם ורדימון מוכן להתפשר על סגירת אולם הקולנוע שלו, אם יקבל פיצוי כספי מהעירייה. אבל צ'יצ' לא היה מוכן להסדרים כספיים. "לא ייתכן שבגלל האי־טרסטים של אדם אחד ירצו מהומות בי עיר. אם לא ייסגרו ארבעה בתי־הקולנוע שהם סלע המחלוקת בלילות־שבת, תיאלץ העירייה לסגור את כל בתי־הקולנוע".

צ'יצ' עצמו היה נתון בין הסדן של נציגי המפד"ל בעירייה לבין הפטיש של התביעה לאפשר את פתיחת בתי־הקולנוע בעריבי־שבתות כחוק. "אני לא באתי לתל־אביב רק כדי להנהיג הצגות קולנוע בימי שישי", אמר, "אבל אסור לשכוח שאני אי־שטרתי פעולת עשרה בתי־קולנוע בשבתות".

בינתיים הפך המאבק על קולנוע אלנבי לדגל פוליטי. ח"כ שולמית אלזני קפצה על הסוס שסיפק לה איש מיפלגתה, הא־שימה כי שר־הדתות, יצחק רפאל, הוא שמסית את הדתיים לפעול נגד חופש התרבות והאמנות בתל־אביב. "השר ואני שיו האשימו כי עת לעשות לחינוך שורו־ותיהם", כתבה אלזני, "הם זקוקים לדגל על מנת להוכיח כי אמנם באמנים הם לשליחות השם... ראשי המפד"ל הם פור־ליטיקאים מפולפלים. הם יודעים היטב כי ליישר את השורות ולקרוא אנשים אל הדגל היא מלאכה שקל לעשותה, אם מוציאם אוייב משותף שאפשר לשסות נגדו את קהלם".

לרוע המזל, היו אלה אנשי מיפלגתה של אלזני שסיפקו למפד"ל את האוייב המשותף. הם עשו בדיוק את שעשו אנשי המפד"ל אבל בכיוון הפוך.

הטענה כי פשרה בעקיפת החוק וכניעה ללחצי הדתיים, היא התחמקות מעימות גלוי עם בעיה פוליטית ומוזיגה סחטנות נוספת של הדתיים, היא טענה הגיונית ומוצדקת. השאלה היא רק אם מילחמת דת היא הדבר שזקוקה לו מדינת ישראל במצבה הנוכחי, כשאין כל סכנה מרחפת על זכותם של תושבי תל־אביב לראות סרטים בעריבי־שבתות בעשרה בתי־קולנוע בלבד.

רחל מרחלת על כל העולם

שרתי לך, ארצי - בשוודית

הפרובלמטים, אלה שאולי יורקו עליהם פצצה, שיכנו בגניחות אחד, ואילו את הבריטים, הצרפתים וההולנדים, ילדיהם פרץ חים של אירוסה, שיכנו במלון אחר. לדעתה, אם הולנד העניקה לשיר הישראלי 10 נקודות, זה לא בגלל שהשיר היה טוב או רע, אלא בגלל שהיא אוהדת את ישראל, ואם ספרד, למשל, לא העניי קה לשיר אף נקודה אחת, הרי זה פשוט בגלל שישראל אינה אוהדת בספרד.

"חן מזה", הוא אומר, "למה השוודים צריכים את הצרות האלו עם הישראלים? ביטחון, שומרי ראש והרבה כאב-ראש, מה גם שישראל אינה שייכת לאירופה בכלל."

וגם על זה יש לו לשלמה ארצי תשובה: "באסיה לא רוצים אותנו", הוא אומר, "כי אנחנו לא שחורים או מלוכסני-עניים, באירופה לא רוצים אותנו כי איננו אירופאים, או מה נשאר לנו לעשות? פשוט מאוד — לא לשים, להמשיך ולהפגין ברחובות על אף הכל, ולהוכיח שאנחנו אומה קטנה אבל בולטת, וכן, בפעם הבאה צריך לשלוח מישלחת גדולה עוד יותר מזה הנוכחית."

"כי זה קצת מפריע שההולנדים, למשל, מיוצגים ב-80 איש, האנגלים ב-50, ואילו הישראלים בשניים בלבד." שהיו הפעם המעבד אלדר שרים והזמר שלמה ארצי עצמו.

ובעניין הזה, לפחות, מה שנכון נכון.

ביניהם למרי עצמה, יצאו לבלות איתה, אחרי הארוחה התנדב אבישר להכין קפה תורכי בדירת אחד מהם. מרי טים התלהבה: "אני מתה על קפה תורכי." בדירה כבר לא יכול היה אבישר להתאפק ושאל אותה: "אין זה את לא מפחדת לצאת עם שלושה גברים שאת לא מכירה ולבוא איתנו לדירה פרטית? הלא יכולנו לאנוס אותך?!" "יש לי אינסטינקטים בריאים", השיבה מרי טים.

מפה לשם הסתבר שמהשלושה העדיפה מרי את שמעון שלנו, אבל הוא החליט לשחק אותה קר, ליווה אותה לתדרה ב"מלון, ואפילו כשהגישה לו את לחייה לנשיקת לילה טוב, התעלם מכך. למחרת כבר היתה היא היוזמת, הומינה אותו לארוחה ולתיאטרון, ואבישר שחק את האדיש, רק אחרי יומיים הוא נשבר, ומאז ראו אותם ברחובות יוהנסבורג שלובבי זרוע, מתנשקים ואוהבים כמו צמד יוניס.

מרי טים
— מעל לכל

כשיום אחד הודיע אבישר למרי כי הוא עומד לטוס לישראל, לביקור-מולדת חטוף, פסקה מרי: "בסדר, אני הולכת לארוח את המיוודות." לקח לאבישר הרבה זמן ומאמצים לשכנע אותה לחזור לאנגליה במקום לטוס לישראל.

לכל ידידיו, שתממו על צניעותו ורגזו עליו על שלא זיכה אותם בחברתה המפורסמת של מרי טים, השיב אבישר על השאלה מדוע לא הביא את מרי טים לארץ: "השתגעתי?! אני לא יכול לאכזב את כל המעריצות שלי כאן, שחיו לי שנה שלמה."

פטרה בקלונד
העדשה להטות

מצדן, ואחרי התחרות הם עשו טיול משולב בעסקים ברחבי אירופה, כשהם נעזרים בשירותיה של מכונת שכורה. על עניין היבחרו של שלמה ארצי כנציג ישראל לתחרות האירופאית נשפכו כבר טונות של דיו, מייד כשודע שהוא האיש שייצג אותנו, החלו ידידיו, הומרים האחד רים, הממורמרים להטיל ספק אם הבחירה היתה נכונה ואם בכלל, מועמדים אחרים, כמו יגאל בשן ואבי מולדאו, טענו בפרוש כי הם יותר מתאימים, ואפילו נרשים פריסי ציפצף משהו בעניין פרו-טקטייה וכ'.

אייאפשר להגיד שהעניין הזה לא פגע בארצי, אבל כמו שהוא אומר: "עובדה היא שאני נסעתי, ולא הם, וזה מספיק." לעניין כישלון השיר שלו בתחרות הי אירופאית, טוען ארצי שהכישלון לא היה מוסיקלי, כייאם פוליטי, הוא הרגיש מבודד מכל הבחינות. קודם-כ, הוא אומר שיכנו אותו בבית-מלון עם הנציגים מ אירלנד, פורטוגל ותורכיה, כלומר את כל

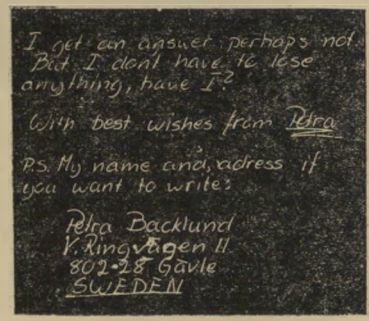

שימעון אבישר
— אדישות

השיבה מרי: "חכו לי עשר דקות ואהיה מוכנה." שלושת הגברים לא הטילו גורל ביניהם, הם החליטו פשוט להשאיר את הבחירה

לי, כדי שאוכל לחלום על מיכתבך בלילות. לאינגריד אנדרסן, לעומתה, יש תלונות. נמאס לה, היא כותבת, לשמוע מבעלי חנויות התקליטים שאין להם תקי ליש של שלמה ארצי זמרנו המפורסם.

סוגיה נילסן קובלת על כך שקשה להר שיג תמונה של ארצי, כי כל עיתוני הפופ מלאים בתמונותיהם של דוני אוסמונד ודייוויד קסידי, ממש הוצפתו מגדילה לעשות מכולן אחת בשם אני טיה, שכותבת: "היי, שמי אניטה ואני בת 15. אני רוצה להגיד לך שיש לך תקול היפה ביותר ששמעתי בחיים שלי. אתה ממש יפה-תואר, ואני מקנאה באשתך מילכה על שיש לה בעל כמוך. אילמלא

המיכתב של פטרה לחלום, לחלום

היית נשוי, הייתי מציעה לך את עצמי, ואני בטוחה שהיינו מוצאים שפה משותפת." נו, אני שואלת אתכם. אני מכירה כאלה שרק המילה שוודית מעלה להם ריר על השפתיים, שלא לדבר על שוודית קטנה בת 15. אבל מה, לשלמה ארצי זה לא עור באופן מיוחד, המעריצות השוודיות כלומר.

לא רק שהוא הגיע למקום ה-11, אלא הוא היה מוקף בתקופת התחרות בארבעה שומרי-ראש גברתיים שלא זזו ממנו, והלכו איתו לכל מקום, ואם לא די בזה, היתה צמודה אליו שם גם אשתו מילכה, ואם שומרי-הראש היו צמודים אליו מאונס, הרי אשתו החוקית היתה צמודה אליו

השלושה את ראשיהם אחריה ובחנים אותה בעיני רגטון, "לא רעה?!" פולט אבישר באדישות. "מה לא רעה?! נוף בו מארחו הדרום-אפריקאי, "אתה יודע מי זאת? זאת מרי טים." זה לא מזוי לאבישר כלום. הוא אפילו לא ראה את הסרט תיק אודסה.

מאז עזב את ישראל לפני שנה התיישב, עשה סיבוב בעולם, הגיע לריו דה-ז'נירו וראה כי טוב. התתיכות המולאטיות בחור טיני פשוט נתנו לו השראה. או אחרי מה שראה ועשה שם, איזה רושם יכולה כבר פרגיה בריטית לעשות עליו?!

אבל ברגע שאמרו לו שהיא משהו, ושהיא הגיעה לדרום-אפריקה במסע-פירי-סומת לסירטה, כשהיא מעוררת התרגשות בכל מקום שבו היא מופיעה, לקח אבישר (36) את הדברים לליבו. הוא ניגש למרי כזנית של המלון ובחיוך אחד הוציא ממנה את מיספר החדר של הגברת טים. עם המיספר ביד שאל את חבריו: "מה עושים אתה?!" "תשאיר את זה לי", השיב לו המארח, "אני כבר מנוסה בזה."

הידיד צילצל לחדרה של מרי. "אנחנו כאן שלושה חברים", אמר לה, "ואנחנו הולכים לאכול ספרריבס במיסעדה סיי גיה. את מוכנה להצטרף?" על המקום

שלמה ארצי
שמירה לחצת

מקום 11 או לא מקום 11, השוודיות אוהבות את שלמה ארצי — וזאת עובדה. אל משרדי חברת הדי-ארצי, המר פיקה את תקליטו האחרון, מגיעים מדי יום מיכתבים של פרגיות שוודיות המביעות את הערצתן הלוהטת לזמר הישראלי ומתחננות שהג'ל ישלח להן תמונה משלו, או לפחות אוטוגרף.

אל המכתבים מצרפות הקטנות קופונים מיוחדים, כדי שחס וחלילה לא יצטרך אילון לבזבז כסף על בוליוואר. הן שולחות פרחים מיושמים ותמונות, מצעירות לבבות באדום, והחמתות בשפתיים מרוחות.

כותבת לשלמה, למשל, המעריצה פטרה בקלונד: "כשראיתי אותך בטלוויזיה ממש לא יכולתי להחזיק מעמד. אתה נראה כל-כך נפלא, וקולך כל-כך ברור ורך, אני יושבת כעת ליד הרשם-קול שלי, ומאוינה לשיר את ואני, זה כל-כך נפלא, אני מרגישה שאני חייבת לכתוב אליך, אני ממש לא מאמינה למה שקורה לי. אתה כל כך מקסים, אני חולמת שתענה

תיק

אבישר

אוי-טו-טו, כמעט שהיינו זוכים לחגוג את יום-העצמאות האחרון בחברתה של שחקנית-הקולנוע הבריטית מרי טים. מרי, אם תרשו לי לרענן את זיכרונוכם, היתה הכוכבת של סרט המתח תיק אודסה, היו כל הסיכויים לגייר אותה, ואם הם החמצנו, הרי זה רק באשמתו של הצייר שמעון אבישר, וסיפור שהיה, כך היה.

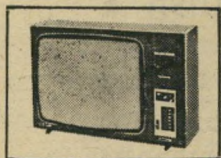
יושב לו אבישר לפני מיספר שבועות בלובי של מלון קרלטון ביוהנסבורג בחדרת שני ידידים, כשהתיכה משגעת חרפת על פניהם, באופן רפלקסיבי מטובים

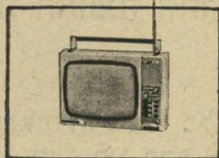
פרסטיג' C.D.
עיצוב מרהיב בצבע לבן וחום
עם רגל סתכת.

מבט לחדשות 75

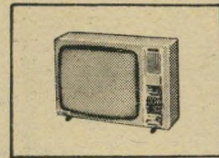
תן מבט לטלוויזיות החדשות
של **אמקוד**: שכלולים חדשים
עיצוב חדש, שלמות חדשה,
מבחר דגמים
בצבעים ובגדלים
שוניים לבחירתך

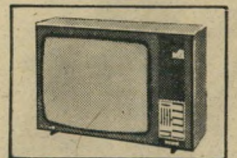
פנורמיק 25/24
בורר תחנות אלקטרוני
ספחה לועילת המקלט.

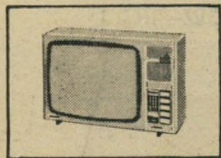
מיני 12
צריכת חשמל סוערית.
אנטנה סלסקופית.
לביח ולסכוניח.

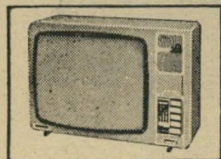
מידי 17
בורר תחנות אלקטרוני
ספחה ועילה.
צבע לבן אנוו וארום.

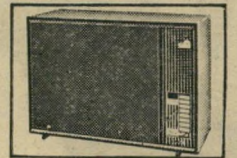
ספקטרה סטרטו 75
חסכוני בצריכת חשמל
עיצוב חדיש ומרהיב.

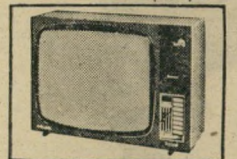
ספקטרה 20
בורר תחנות אלקטרוני
עיצוב מרהיב.
צבעי לבן אדום וחום.

ספקטרה 24
אקסלוסיב
עיצוב חדיש ומרהיב.
פיווח סטוולוח. צבע לבן.

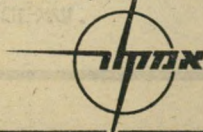
ספקטרה בלק
25/24 ASC
מסך אפור סטוד
עין אלקטרוניח ספרתיח.

ספקטרה סלקטרוניק
25/24 ASC
בורר סטוד
ואוניוח להאווה אישית.

אמקוד

בקרר באולמי המכירה החדשים שלנו
אמפא צפון, ברחוב פנקס 48, תל-אביב

אמפא
שרות עם כל הלב!

לי תמכור רק
אמקוד

מועדון "הספר המעולה" ת"א
חברת "וולה" בישראל

לציון מלאות 25 שנה ל"וולה" בישראל
תיערך

תחכות א'ס קולסטון

לבחירת התסרוקת הנאה ובעלת הגוון היפה ביותר
שתבצע בצבעי "קולסטון פלירט" החדשים
במוצ"ש, 3.5.75, בשעה 8.30 באולם הגדול של "הילטון" תל-אביב,
בהשתתפות טובי ספרי הנשים בישראל.

חברת "וולה" תעניק לזוכים:

לספר: פרס ראשון 1,000 ל"י **לדוגמנית:** טיפול בשיער במשך שנה
פרס שני 500 " טיפול בשיער במשך 1/2 שנה
פרס שלישי 250 " טיפול בשיער במשך 1/4 שנה

ישולבו עוד בתכנית הערב:

- הדגמת תסרוקות האופנה החדשה ע"י ספרי נשים מת"א וחיפה
- תצוגת שמלות האופנה החדשה ע"י גדעון אןברזון

כרטיסים להשיג:

בת"א: במזכירות התאחדות בעלי מלאכה אצל מר שפירא;
אינטרקוסמא שיווק, רח' בני ברק 19; בי"ס לספרות "ניסן", דיזנגוף 117.
בחיפה: במזכירות ההתאחדות אצל מר שטינר; ק. ורשבסקי, שד' הכרמל 36.
בירושלים: בראון את איסנר, רח' החבצלת.
בבאר-שבע: "וולה" שיווק, רח' האבות.

לאחר התחרות - נשף ריקודים לצלילי תזמורת.

בגלל המקום המצומצם, נא להכין כרטיסים מראש.

רחל מרחלת על כל העולם

להתחתן -

או לא

להתחתן -

זו השאלה!

היא בדיקת כמו הילדה היא בשימלה האדומה ושתי הצמות, שעמדה ושאלה למה בשירה-מחאה שהיא כתבה עבור להקת הנחיל. רותי ספרוני, כואת מתוקה ור מצחיקה.

מסתובבת לה בעולם, במזרח-הרחוק, אירופה, אמריקה ומה לא. מחזיקה מועדון לילה בבריסל, מופיעה בשביל מישרדי התיירות ובמועדונים פרטיים, ועושה הרבה כסף.

לא היא לא מבזבזת את הכסף הזה. היא קונה רכוש, שיהיה, דירות, ספנטריים. רק לאחרונה קנתה הרמוניים של כנסייה מהמאה השבע-עשרה.

רותי ספרוני
ההיסוסים משתלמים

משנה תיסרוקת - משנה גבר

שוש עמרי ועודד בלומנפרד
הציפיה משתלמת

לא פלא. באותו שבוע שבו סיפרתי לכם על פרידתה של שוש משאולי, סיפרתי לכם גם על הרומן הלוהט הפורח בין עודד לבין הדוגמנית שרה לב. ובכן, אינני יודעת אם זו סתם מקריות, אבל עובדה, שאולי ושוש נפרדו לאחר-מכן, וגם עודד ושרה נפרדו, כל זוג בנפרד, כמובן, וכעת מבליים עודד ושוש ביחד ותאמינו לי, יכול היה להיות דווקא נחמד אם שאולי היה מבלה עם שרה. מה יש - שהכל יבוא על מקומו בשלום ונאמר אמן.

אבל הרומן של שוש אינו האחד והיחיד כרגע במשפחת עמרי. גם לרי הקטנה אינה מפגרת, והחבר החדש שלה הוא פשוט המיסעדר רפי שאולי, שיש לו גם תא-רים אחרים והמנסה לבנות את עצמו עכשיו כאיש-עסקים. או שיהיה לכולם בר מול!

עזרתם האדיבה ביותר של אמצעי-התקשור רת, שכיסו את פרשת היחסים הנ"ל כאילו מעורבים בה בני משפחת אונסיס לפחות. נגמר נגמר, מילא, או שוש, אחרי שר לקחה לה נשימה ארוכה יחסית, ולבד, החליטה על שינויים דראסטיים. קודם כל היא הלכה אצל הספר, שהחליק את שערי תיה המתולתלות. וכך, מהיום חסל סדר רולים וקרויטר וכל הצרות האחרות, שוש הזלכת עם שיער חלק וזה מתאים לה משהו לא נורמלי.

כל-כך מתאים לה, שאנשים פשוט לא מזהים אותה ברחוב והיא צריכה ללכת מאחד לשני ולהגיד: שלום, אני שוש עמרי. וזה עוד שום דבר, גם חבר חדש יש לה. והוא אינו אלא עודד בלומנפרד, העוסק בייצוא וייבוא של בגדים אופנתיים. ואם השם שלו מזכיר לכם משהו, זה

לא שתשבתי אפילו לרגע אחד שהיא תישאר לבד זמן רב, הקריינית שוש עמרי, בהחלט לא. האמת היא שכשראיתי אותה בהזדמנות חגיגית אחת בגפה, נדתי המתי עדי-כדי-כך שמצאתי לנכון לציין את העובדה ההיסטורית מעל דפי המדור הזה.

כי סיפור-האהבה הידוע שלה עם שאולי וייצמן, בנו של עזר הגדול, הסתיים בר קול דממה דקה אחרי שהוא נמשך לאורך שלושה חודשים בקול תרועה גדולה, וב-

היא קונה גם בדים ותופרת לה שמלות מצחיקות, כאלו של ילדות, זכעת היא בארץ, מופיעה במלון פלאזה.

אבל חוץ מזה, יש לה גם בעיה, שבע שנים רצופות יצאה עם לסלי לייטנר האנגלי, שהוא מנהל היחידה למיורח הרחוק בפירסט נשיונל סיטי בנק. שבע שנים תמימות, אבל להתחתן היא לא רצתה.

כי באמצע היו לה כל מיני ידידויות שפקחו לה את העיניים לראות כי טוב בחוץ, והיא לא הייתה בטוחה בכלל שמנהלי מחלקה בבנק, בחור רוה-רוה ועוד יהודי מבית דתי, זה מה שטוב בשבילה בחיים.

או היא נתנה ללסלי להתחתן עם בחורה שהוא יצא איתה שבע שנים קודם-לכן, כלומר בכלל לפני שהתחיל לצאת עם רותי. והיא גם נתנה לו רמז כשפגשה אותו באקראי בהונגרינג, ומנהל-המחלקה נפל באותה הזדמנות לרועותיה, והתוודה שהוא עדיין אוהב אותה והוא מוכן להתחתן איתה בירבגע שרק תגיד כן.

או רותי, שהיא, כפי שבטח שמתם כבר לב, בחורה מאורגנת שדואגת לעתיד, אמר רה לו בקרירות: עכשיו לא, אתה עדיין נשוי, זוכר?

מנהל-המחלקה למיורח-הרחוק הבין את הרמז העבה. התגרש מאשתו, זכעת הוא שוטח בפניי שהאבה נפשו את בקשתו דבר יום ביומו. אבל היא צוחקת בפה מלא, ואומרת: "אני עדיין שוקלת את הצעתו של מר לסלי לייטנר לגופו של עניין, ואת תשובתי אתן בימים הקרובים."

לא לסמוך על הגברים!

בחי, אכזבה כזו כמו שנחלתי בשבוע שעבר באחת המסיבות, לא נחלתי כבר מזמן.

אני מסיבה לי ככה בחברותא, ונחנית מהסיבה, מהאלכוהול ומהא-ווירה, ופתאום מציגה את עצמה בפניי עעירה יפהפייה היושבת מולי, ואומרת לי: "שלום אני דורית." מכיוון שאני בחורה מנומסת השבתי בשלום, אבל מכיוון שאני גם בחורה סקרנית, שאלתי מייד, "אגב, איזו דורית?"

ואז בא הסיפור: לפני מיספר חודשים סיפרתי לכם על הצייר אריה הרפז, שהגדרתי אותו כהבעל האידיאלי ואז, לפחות, הייתי משוכנעת ש-ההגדרה הזו הולמת אותו. וכל זה למה? מכיוון שהאריה הזה לא הפסיק למנות באוזני את שיבחי החוקית שלו. כמה שהיא יפה ונהדרת וחכמה, וכמה שלמרות שהוא מבוגר ממנה במיספר לא-מבוטל של שנים, הוא לומד ממנה יום-יום, וכמה וכמה וכמה.

בקיצור, כמו שכבר אמרתי, הבעל האידיאלי, והנה באה דורית באותה מסיבה, ומספרת לי שזה כבר לא בדיקת כף. עובדה, אריה נמצא בקצה האחד של החדר, והיא פה. זה נגמר, והוא טוב בלדבר הרבה יותר מאשר בלעשות.

אני, אצלי אין בעיות, אני מייד ניגשת לאריה הנ"ל, שבקצה השני של החדר, לברר איתו את העניין. אחרי הכל, אני לא מעוניינת שיאשימו אותי בהונאת הציבור. אז אריה מאשר שזה נכון, והם כבר כמה שבועות לא גרים ביחד. וכשאני אומרת לו שחבל, כי דורית בחורה יפה, הוא משיב לי שיש לו גם ריהוט יפה בבית. לא היה לי חשק לשאול אותו אם גם הריהוט היפה שלו נהדר וחכם, ואם הוא לומד ממנו יום-יום וכמה, למרות שיש ביניהם הבדל של כמה שנים.

מקיים ההבטחות

באמת, כל הכבוד! יש כאלה אנשים שר אפשר לסמוך עליהם. מה יש לדבר, כאלה שכשהם מבטיחים הם גם מקיימים. לא חשוב מתי - מחר, בעוד שנה, בעוד שנתיים - העיקר מקיימים. רוצים דוגמה? יש. קחו, למשל, את כתבו הצבאי של הצהרון מעריב, יעקב ארי. לפני כשש שנים כרעה אשתו הני ללדת. ארו, המכונה גפוליאון בשל קומתו, היה בטוח שפרייביטנה של רעייתו יהיה בן-זכר. בטוח. כאילו קרא מה שכתוב עליו בשמיים.

עדי-כדי-כך היה בטוח, שאפילו הזמין אולם מיוחד באחד מאולמי-החתונות בר נתניה. הזמין מוהל, ואפילו שם בחר לו, לבן היילוד. אולם טלפון קצרצר מבית החולים ליולדות הרס לנפוליאון את כל התוכנית. הטלפון בישר לו כי אשתו ילדה בשעה טובה ומוצלחת בת ממין נקבה, ושמה נקרא בישראל אורית, אחות ל-ענת, הבת הגדולה.

אך לא איש כארו יתיימש. קבל עם ועדה הוא הזמין את כל הקרואים לבית שלא היתה, כולל האולם המוהלי. לבית שר תחקיים לבן שיוולד לו, כך הבטיח, אם לא בשנה הבאה הרי באחת השנים הבאות. והנה, בעצם ימים אלה זיכתה הגי את בעלה בבן זכר. סוף-סוף, בדיקת שש שנים אחרי שהוא הבטיח, היא קיימה בשבילי.

יעקב ארי
הסבלנות משתלמת

..אני מוכן לשחק

עם סאדאט

על סיני!

אומר עזרא טיסונה,

היוצא לסיבוב

הופעות שש"ב

למען המגביית

אפיים עשרים ושבע שנה חיכה ישראל שיהיה לה אלוף עולם אחד, לא חשוב כמה. והנה יש: אלוף העולם בשש"ב.

עזרא טיסונה (מתחרו עם קורליאנובה), 29, נשוי ואב לשניים מבתיים, הוא היום המלך הבלתי מעורער של ממלכת השש"ב (באנגלית BACKGAMMON) העולמי. הגדול שבזרקי הקוביות. אביר לוח ה"משולשים".

במדינות מתורבתות כמו אנגליה וארצות הברית, בהן חולקים לשש"ב את הכבוד הראוי לו, נישא שמו של עזרא בפי כל כאגדה חיה. חולקים לו כבוד מלכים. כשהוא מגיע לסיבוב משחקים ממתינות לו משלחות עם רולטרויסים וקאדילאקים. משלמים בעד הזכות להיות קיביצרים ליד השולחן בו הוא משחק. מהמרים על נצחונו בסכומים המגיעים לעשרות אלפי דולרים.

בקיצור, מה שבובי פישר מהרהר לשחקני השחמט, מה שיהאן קרויף מגלם לאהדי הכדורגל, ומה שאורי גלר מייצג לחסדי הטלפיה — זה מה שעזרא טיסונה עבור חובבי השש"ב. וכיוון שמישחק שש"ב ללא הימור הוא כמו מישחק פוקר על גפרורים, אין זה פלא שעזרא הפך לאיכת גדולי המהמרים בעולם. אלה פשוט מסתלקים כשהם רואים את צילו. מסרביט להתמרד איתו.

נגשים, מנסים לחצות זה את שיטחו של השני לעבר יעדיהם, מציבים מיכשולים להתקדמות היריב ותופסים את אנשיו בשבי. אחרי כל מהלך במישחק חייב כל שחקן לעשות הערכת מצב ולהחליט אם עליו לתקוף, להתגונן, לטגת, להציב מארב או להשתדל להרוויח זמן. שלא כמו ב"מישחקי המלחמה האחרים, הרי במישחק זה הכלים הנוטלים בשבי מוצאים זמנית מחוץ למישחק. אך נשלחים לחזור לשידה הקרב מהנקודה המרוחקת ביותר ממילודתם, כשבפניהם דרך מפרכת".

המישחק העתיק, שיש עדויות כי שיחקו אותו עוד באשור הקדומה, זכה פעמיים לרנסאנס במאה העשרים. בשנות העשרים הוא הפך למגיפה עולמית. בתחילת שנות ה"70 הוא החל משגע מחדש את אמריקה ואירופה. מאות אלפים משחקים אותו שם במועדונים ובטורנירים בינלאומיים. במועדונים ההימורים הוא הפך פופולארי ומרתק יותר מאשר הרולטה. להיות שיחקו "בקני מון" מעולה מהווה כרטיס כניסה טוב יותר לחברה הגבוהה הבינלאומית מאשר שחקן שחמט או ברידג'.

איר הפך צעיר ישראלי אלמוני בן לילה לגיבור עולם השש"ב הבינלאומי? זהו סיפור הצלחה מופלא ומיוחד במינו. עזרא נולד בירושלים לאב ממוצא תורכי ולאם לידית עיראק. הוא התגורר בשכונת רחביה, אולם את מרבית שנות ילדותו עשה בשוק מתנה"יהודה. בבית הקפה ה"קטן שהחזיק שם אביו. ירקני השוק, קצביו ורוכליו, היו יושבים שם שעות ארוכות וזורקים קוביות על לוח השש"ב. המחולק ל-24 משולשים, עליהם נעים 30 חיילים, 15 לכל צד. כשמטרת כל שחקן היא להציב ביר במהירות הגדולה ביותר, בעזרת זריקת קוביות, את חייליו דרך שטח האוייב ולהוציאם החוצה מקופסת המישחק. כשרק הגיע לגובה השולחן, היה עזרא צופה ימים שלימים במשחקים. בגיל 12, כשהחל לעזור לאביו בהגשת תה וקפה ללקוחות, למד את המישחק ביסודיות. כשהיה בן 15 כבר לא היה שחקן שש"ב בירושלים שהיה מסוגל לגבור עליו. באותה תקופה, כשהפסיק את לימודיו בגימנסיה רחביה, החל לעבוד כפקיד ב"אוניברסיטה. אחר-כך החנייס לצבא. הצליח להשתחרר משמירות בזכות זכותיו במישחקים. בחיים האזרחיים שלאחר מכן עבד עזרא כנהג שכיר באגד, עבר להתגורר בתל-אביב, סייע לעספי המיסעדות של אביו ולא הפסיק אפילו ליום אחד לשחק שש"ב.

עוד לפני שהתפרסם בחו"ל אמרו עליו בארץ שיש לו "כוח" בידיים המשפיע על זריקת הקוביות, כדי שיעלו

אלוף העולם בשש"ב

מיספרים כרצונו. עזרא לועג לאגדה הזו. הוא מצליח במישחק באותה מידה כש"מישהו אחר זורק את הקוביות, או כש"מכונה חשמלית מיוחדת עושה זאת. "יש לי פשוט חוש וניסיון", הוא אומר.

המזל

לא משחק

עם התפתחות המישחק באמריקה, הוא הגיע לדרגת מדע. לשחקני יש לוחות הסתברות סטטיסטיים המסכימים את אחוזי הסיכויים לגבי כל זריקת קוביות או מהלך מסויים. מבלי שלמד מתמיטיקה ברמה גבוהה, מהמצא עזרא בתורת הסיכויים במין חוש ישיש, מחשב את מהלכיו על פיה בצורה המעוררת התפעלות גם אצל פרופסורים למתימטיקה. המזל, לדעת המומחים, תורם רק 30% סיכויים לניצחון בשש"ב. שאר האחוזים הם פרי ניסיון, מחשבה וזכישרון. בהצלחתו הפתאומית של עזרא טיסונה שיחק המזל במאה אחוז. הוא יכול היה להישאר הטוב שבשחקני השש"ב בארץ ורק מיספר זעום של יושבי בתי-קפה היו יודעים על כך. אבל המזל שיחק לו. יום אחד, זמן קצר אחרי מילחמת יום-הכיפורים, כשהיה מחוסר עבודה, הגיע

עזרא שלא"יאמן

זה התואר שהדביקה העיתונות הבריטית לעזרא טיסונה. אחרי שגברותון ימיספורים על גדולי המהמרים במועדוני לונדון במישחק השש"ב. הוא נכנס לאולם, הניח את לוח המישחק שלו על השולחן ושאל: מי מוכן להתמודד איתי? כתב עליו העיתון הבריטי דיילי מייל, ואחר-כך הוא ירה בהם וחיסל אותם אחד אחד.

* זהו גם מקור שמו האנגלי של המישחק שפירושו "מישחק אזורנית".

בחיק הקוביה

עזרא עם אשתו רינה, בתו ובנו, בדירתם שבבתיים. מזה שנה וחצי משמש לו הבית רק כבסיס גיחה, כניסיונותיו לטורנירים של שש"ב ומשחקי אלפיות בעולט. לכמה לקח את מישפחתו.

ניצח את כל יריביו. בין השחקנים היה גם הזמרי-כוכב המצרי טריק אל-אטרש, שהזמין אחר-כך את עזרא לעוד סיבוב מישחקים. בתום שבועיים כבר היה שמו ידוע לכל שחקן "בקגמון" רציני בעולם. ג'ון סוויז, שהימר עליו, הרוויח בשבועיים אלה סכום השווה למיליון ומאתיים אלף ל"י. אחרי לונדון התחילה הסחרתת הר גדולה. עזרא, הישראלי מבתיים שקנה את השכלתו במישחק בשוק מחנה-יהודה, הפך לגלובל-טורטר. הוא הוזמן לטורניר אליפות שנערך במלון פלאזה בניו-יורק על-ידי האגודה האמריקאית למילחמה ב-

הסינאטור

עזרא בחברת הסינאטור ג'ון פאוארס ממדינת מסצ'וסטס, שהפך פטרונו בארה"ב. פתח בפניו את כל הדלתות אל גדולי הממשל, המשוגעים אחרי שש"ב.

שימעו של עזרא לג'ון סוויז, מיליונר יהודי היושב במיאמי, קבלו בניין גדול ימגדל סוסי מירוק. ג'ון, שהוא אחיה של השקנית הישראלית בקי סוויז-פרישטאט, הוא שח"ק "בקגמון" נלהב. כאשר שמע על עזרא החליט להמר עליו, דווקא בגלל היותו בלתי מוכר וידוע לגדולי השחקני שש"ב. הוא שלח לו כרטיס טיסה ללונדון ובא אחריו לשם עם חופן דולרים רציני. נכנס איתו למועדון ההימורים הפיל הגב ונתן לו לשחק חופשי על כספו. אחרי יומיים של מישחקים הסתכמו הפסדיו של ג'ון בכ-15 אלף דולר. הוא רצה כבר לארוז את המיוזדות ולחזור למיאמי. כשנמלך בדעתו והחליט להמר על עזרא עוד יום אחד. ביום האחד הזה הצליח עזרא לשנות את סיגנון מישחקו המצטייד עד הקצה. הוא למד את שיטת המישחק האירופאית והתאים לה טכסיסים מיוחדים. ביום השלישי הוא לא הפסיד כבר אף מישחק.

כאן המקום לציין כי מישחק שש"ב רציני הוא סיבוב של בין 20 ל-50 מישחקים בודדים כפי שקובעים מראש. ב"מישחק בודד הנמשך כעשר דקות, או בסידרת מישחקים קצרה יכול כל שחקן מתחיל לנצח את עזרא. זה עניין של מול. איים כאשר מדובר בסיבוב של 50 מישחקים, המול כבר לא משחק תפקיד. כאן נכנסים לתמונה הידע והכשרון. זוך יומיים הפך עזרא לשם דבר בלונדון. הוא ניצח כל שחקן שהתייצב מילוי. הטיס לו שחקנים מארצות-הברית והוא גבר עליהם. שיחקו נגדו ביחידים וב"ב"בוצות והוא ניצח.

השיא היה במשחק שנערך בהילטון של לונדון. הוא נמשך שלושה ימים רצופים בהם התייצבו מול עזרא גדולי שחקני העולם. הוא שיחק 2200 מישחקים ובסיום

חיים משוגעים

עיטוי ברקות מקבל עזרא טיסונה במועדון היליה של מלון ציזאר פאלאס שבלאס-ווגאס. בעיר ההימו"רים התקבל הצעיר מבתיים בכבוד מלכים, הפך לאורח כבוד בבתי-המלון המפוארים ביותר. בארה"ב, שם נפגש מישחק השש"ב, נחשב עזרא כתופעת-טבע מיוחדת, אילה אורי גלר.

סרטן. 400 מטובי השחקנים בעולם נטלו חלק בטורניר. עזרא זכה שם במקום השני. כעבור שלושה חודשים, בתחרות שנערכה במועדון הפאלמביי במיאמי-ביץ', בה השתתפו 300 שחקנים, שוב זכה עזרא במקום השני. ובדצמבר 1974, במשחקי האליפות שנערכו בנאסאו שבאיי באהמה, בהשתתפות כאלף שחקני שש"ב מרחבי העולם, בהם מיספר שחקנים ממדינות ערב, זכה עזרא טיסונה במקום הראשון. הוא הוכתר בתואר אלוף העולם. זכה בגביע כסף ענק ובמכונית פיירברד, שנשארה בארצות-הברית משום שלא היה לו כסף לשלם את המיסים עליה בארץ.

מישחק נגד קומפיוטר

מדי כמה שבועות הוא חוזר לארץ למישפחתו. לידידיו ולשולחנות השש"ב, לפני שהוא ממריא שוב וקורע את האלוקאנוסים בדרכו לטורניר הנערך בקצה אחד של העולם או באחר. לפני שבועיים חזר מטורניר משחקים בדרום-אפריקה. השבוע הוא יטוס שוב לניו-יורק למשחקי טורניר האגודה-למל"חמה-בסרטן ובאוגוסט הקרוב הוא יוצא לסיבוב מישחקים בערי ארצות-הברית שכל ההכנסות מהן יהיו קודש למגבית היהודית. הסינאטור ג'ון פאוארס, נשיא הסינאט של מדינת מסצ'וסטס, לקח את עזרא תחת חסותו והפך לפטרונו הרשמי בארצות-הברית. בזכות חסות זאת אין דלת החסומה בפניו. הוא התקבל כחבר כבוד במועדונים האקסקלוסיביים ביותר בניו-יורק וכשניסו למנוע ממנו השתתפות באחד הטורנירים התערב הסינאטור קנדי אישית כדי לבטל את האיסור. "מה אני יכול לעשות?" מצטנע עזרא, "לא מצאתי עוד שחקן בעולם שיכול להשתוות אלי. בעולם לא יודעים איך להסביר את זה. אנשים חושבים ששש"ב זה מישחק קטן. אבל זה מישחק יותר מסובך משחמת. בכל מהלך יש אלפי אפשרויות, ורק שחקן בעל ניסיון ועם חוש למישחק יודע לבחור את האפשרות ה"טובה ביותר". "שמעתי", אומר עזרא טיסונה, "שגם הנשיא סאדאט משוגע על שש"ב וחושב את עצמו לשיחקן גדול. אהלן וסהלן! שיזמין אותי למישחק. אני מוכן לשחק איתו על סיני או על השלום. אין מה לדאוג. אני לוקח אותך על בטוח!"

ניצחון על אלבים

דוריס דיי וג'ון סקלי, שגריר ארה"ב באר"ם. עזרא, כמובן, גבר על כולם, בקלות מדהימה. בין אלה שניסו את כוחם בהתמודדות עם עזרא היו גם אלבים פרסלי, פרנק סינטרה.

העונולם הזה

פרשת ביכונסקי שניה?

עמוס
ברוס

סיפורו

של החשוד החדש

ברצח רחל הלר